

การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดย
การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของอินเทอร์เน็ตร่วมกับแบบฝึกทักษะ

โดย
นางสาวพิมพ์พร พงษ์ประเสริฐ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต

ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2563

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของอินเตอร์ร่วมกับแบบฝึกทักษะ

โดย
นางสาวพิมพ์พร พงษ์ประเสริฐ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต
ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2563
ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

THE DEVELOPMENT OF READING AND SPELLING ABILITY OF PRATHOMSUKSA
1 STUDENTS TAUGHT BY HUNTER 'S TEACHING MODEL AND EXERCISES

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for Master of Education (CURRICULUM AND INSTRUCTION)
Department of Curriculum and Instruction
Graduate School, Silpakorn University
Academic Year 2020
Copyright of Graduate School, Silpakorn University

หัวข้อ การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ
ของฮันเตอร์ร่วมกับแบบฝึกทักษะ

โดย พิมลพร พงษ์ประเสริฐ

สาขาวิชา หลักสูตรและการสอน แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต

อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก อาจารย์ ดร. อธิกมาส มากจู้ย

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.จุไรรัตน์ นันทานิช)

พิจารณาเห็นชอบโดย

..... ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิสูตร โพธิ์เงิน)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(อาจารย์ ดร.อธิกมาส มากจู้ย)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริวรรณ วนิชวัฒน์นวรชัย)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ยุวรี ญาณปรีชาเศรษฐ)

..... ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
(อาจารย์ ดร.สง่า วงศ์ไชย)

59263305 : หลักสูตรและการสอน แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต

คำสำคัญ : การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของอินเทอร์เน็ต, แบบฝึกทักษะ, ความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำ

นางสาว พิมลพร พงษ์ประเสริฐ: การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของอินเทอร์เน็ตร่วมกับแบบฝึกทักษะ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก : อาจารย์ ดร. อธิมาส มากจ้อย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของอินเทอร์เน็ตร่วมกับแบบฝึกทักษะ 2) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของอินเทอร์เน็ตร่วมกับแบบฝึกทักษะ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/2 โรงเรียนอนุบาลวัดบางนางบุญ อำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี จำนวน 20 คนที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โดยมาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของอินเทอร์เน็ตร่วมกับแบบฝึกทักษะ 2) แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ 3) แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านสะกดคำและการเขียนสะกดคำ และ 4) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของอินเทอร์เน็ตร่วมกับแบบฝึกทักษะ รูปแบบที่ใช้ในการทดลองแบบกลุ่มทดลองหนึ่งกลุ่มมีการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (X) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) และค่าสถิติทดสอบที แบบไม่อิสระต่อกัน (Dependent Samples t-test)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของอินเทอร์เน็ตร่วมกับแบบฝึกทักษะ สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของอินเทอร์เน็ตร่วมกับแบบฝึกทักษะ โดยภาพรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

59263305 : Major (CURRICULUM AND INSTRUCTION)

Keyword : HUNTER 'S TEACHING MODEL, EXERCISES, READING AND SPELLING ABILITY

MISS PIMONPORN PHONGPRASERT : THE DEVELOPMENT OF READING AND SPELLING ABILITY OF PRATHOMSUKSA 1 STUDENTS TAUGHT BY HUNTER 'S TEACHING MODEL AND EXERCISES THESIS ADVISOR : ATIKAMAS MAKJUI, Ph.D.

The purposes of this research were to 1) compare the reading and spelling ability of pratomsuksa 1 students taught by Hunter' s teaching model and exercises and 2) to study about students' s opinions that were taught by Hunter' s teaching model and exercises. The sample of this research consisted of 20 students in pratomsuksa 1 at Watbangnangboon School, Amphoe Mueang, Pathumthani Province in the academic year 2020. The instruments used for this study included 1) lesson plans that according to Hunter 's teaching model and exercises 2) exercises for reading and spelling ability 3) Test for reading and spelling ability and 4) questionnaires about students' opinions in learning that taught by Hunter 's teaching model and exercises. The research design was the one group pretest - posttest design. The data were analyzed by mean (X) , standard deviation (S.D) and t-test dependent.

The results of the research found that:

1. The pretest – posttest achievements of the pratomsuksa 1 students in reading and spelling ability taught by Hunter's teaching model and exercises after teaching by synectics approach were significantly higher than before teaching in 0.01 level.

2. The opinions of students about reading and spelling ability taught by Hunter's teaching model and exercises were strongly agree.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของฮันเตอร์ร่วมกับแบบฝึกทักษะ สำเร็จได้ด้วยดี เพราะผู้วิจัยได้รับความอนุเคราะห์อย่างสูงจาก อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ อาจารย์ ดร. อธิกมาส มากจ้อย ที่ให้คำปรึกษาด้านวิชาการ ให้ความเมตตากรุณา คอยช่วยเหลือ ให้คำแนะนำและข้อคิดเห็น ตลอดระยะเวลาที่ศึกษา ตลอดจนตรวจสอบปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องซึ่งเป็นประโยชน์แก่งานวิจัยนี้ ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ศิริวรรณ วณิชวัฒน์วรชัย และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ยุวรี ญาณปรีชาเศรษฐ อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ผู้ให้คำปรึกษาด้วยความเอาใจใส่และให้กำลังใจเสมอมา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิสูตร โพธิ์เงิน ประธานสอบวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ ดร. สง่า วงศ์ไชย ผู้ทรงคุณวุฒิ ที่ให้คำปรึกษา คำแนะนำและแก้ไขข้อบกพร่อง จนทำให้วิทยานิพนธ์เล่มนี้ถูกต้องและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญที่ให้ความอนุเคราะห์ตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ รองศาสตราจารย์ ดร. ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม อาจารย์ ดร. สุวิมล สพฤกษ์ศรี และนางรปภา ประภาสังข์ ที่ได้กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ให้ความสมบรูณ์มากยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณผู้บริหารและเพื่อนครู ที่ให้ความอนุเคราะห์ ส่งเสริมและช่วยเหลือผู้วิจัยตลอดมา และขอขอบใจนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอนุบาลวัดบางนางบุญ อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี ที่ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ขอขอบคุณครอบครัววงศ์ประเสริฐ ที่เป็นกำลังใจให้สามารถมีกำลังใจในการทำวิทยานิพนธ์จนสำเร็จ และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อครูผู้สอนและผู้สนใจโดยทั่วไป

พิมลพร วงษ์ประเสริฐ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	6
คำถามการวิจัย.....	9
วัตถุประสงค์การวิจัย.....	9
สมมติฐานการวิจัย.....	9
ขอบเขตของการวิจัย.....	9
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	10
ประโยชน์ที่ได้รับ.....	11
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	12
1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.....	13
2. การอ่านสะกดคำ.....	24
2.1 ความหมายของการอ่านสะกดคำ.....	24
2.2 ความสำคัญของการอ่านสะกดคำ.....	25
2.3 สาเหตุของการอ่านสะกดคำผิด.....	25
2.4 หลักการสอนอ่านสะกดคำ.....	28

3. การเขียนสะกดคำ.....	39
3.1 ความหมายของการเขียนสะกดคำ.....	39
3.2 ความสำคัญของการเขียนสะกดคำ.....	40
3.3 สาเหตุของการเขียนสะกดคำผิด.....	41
3.4 หลักการสอนเขียนสะกดคำ.....	43
3.5 แนวทางการวัดผลและประเมินผล.....	45
4. การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของอินเทอร์เน็ต.....	47
4.1 ความเป็นมาและความหมายของการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของอินเทอร์เน็ต.....	47
4.2 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของอินเทอร์เน็ต.....	48
5. แบบฝึกทักษะ.....	50
5.1 ความหมายของแบบฝึกทักษะ.....	50
5.2 ความสำคัญของแบบฝึกทักษะ.....	51
5.3 ลักษณะของแบบฝึกที่ดี.....	52
5.4 ประโยชน์ของแบบฝึกทักษะ.....	54
5.5 หลักจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึก.....	56
5.6 ส่วนประกอบของแบบฝึกทักษะ.....	60
5.7 ขั้นตอนการสร้างแบบฝึกทักษะ.....	62
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	64
6.1 งานวิจัยในประเทศ.....	64
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านสะกดคำและการเขียนสะกดคำ.....	65
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของอินเทอร์เน็ต.....	67
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกทักษะ.....	69
6.2 งานวิจัยต่างประเทศ.....	73
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	76

ขั้นตอนที่ 1 การเตรียมการวิจัย.....	76
ขั้นตอนที่ 2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	77
ขั้นตอนที่ 3 การดำเนินการวิจัย.....	84
ขั้นตอนที่ 4 การวิเคราะห์และสรุปผลข้อมูล.....	85
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	87
ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของอินเทอร์เน็ตร่วมกับแบบฝึก ทักษะ.....	87
ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ ตามรูปแบบของอินเทอร์เน็ตร่วมกับแบบฝึกทักษะ.....	88
บทที่ 5 สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ.....	92
สรุปผลการวิจัย.....	92
อภิปรายผล.....	93
ข้อเสนอแนะ.....	97
ข้อเสนอแนะสำหรับการนำไปใช้.....	97
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป.....	97
รายการอ้างอิง.....	107
ภาคผนวก.....	107
ภาคผนวก ก รายงานผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย.....	108
ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	113
ภาคผนวก ค การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ.....	145
ภาคผนวก ง คະແນນກ່ອນ - ຫຼັງ ການຈັດການຮຽນຮູ້.....	153
ประวัติผู้เขียน.....	156

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 โครงสร้างหลักสูตรเวลาเรียนโรงเรียนอนุบาลวัดบางนางบุญ	18
ตารางที่ 2 โครงสร้างหลักสูตรชั้นประถมศึกษาปีที่ 1.....	19
ตารางที่ 3 โครงสร้างรายวิชาภาษาไทย 11101.....	21
ตารางที่ 4 แสดงรายละเอียดของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของฮันเตอร์ร่วมกับแบบฝึกทักษะ.....	78
ตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่น แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำ.....	83
ตารางที่ 6 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนการจัดการเรียนรู้และหลังการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของฮันเตอร์ร่วมกับแบบฝึกทักษะ.....	87
ตารางที่ 7 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนการจัดการเรียนรู้และหลังการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของฮันเตอร์ร่วมกับแบบฝึกทักษะ..	88
ตารางที่ 8 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของฮันเตอร์ร่วมกับแบบฝึกทักษะ	89
ตารางที่ 9 ค่าดัชนีความสอดคล้องที่ได้จากการประเมินความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของฮันเตอร์ร่วมกับแบบฝึกทักษะ	146
ตารางที่ 10 ค่าดัชนีความสอดคล้องที่ได้จากการประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของฮันเตอร์ร่วมกับแบบฝึกทักษะ	148
ตารางที่ 11 การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบการอ่านสะกดคำ โดยใช้สูตร KR-20 (Kuder Richardson - 20).....	150
ตารางที่ 12 การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบการเขียนสะกดคำ โดยใช้สูตร KR-20 (Kuder Richardson - 20).....	151

ตารางที่ 13 ค่าดัชนีความสอดคล้องที่ได้จากการประเมินความสอดคล้องของแบบสอบถามความ
 คิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของฮันเตอร์
 ร่วมกับแบบฝึกทักษะ..... 152

ตารางที่ 14 แสดงคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของข้อสอบการอ่านสะกด
 คำ 154

ตารางที่ 15 แสดงคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของข้อสอบการเขียนสะกด
 คำ 155

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การอ่านเป็นทักษะทางภาษาที่สำคัญและจำเป็นอย่างมากในการดำรงชีวิตของคนในยุคปัจจุบัน ยิ่งกว่าทุกสมัยที่ผ่านมา เพราะขณะนี้วิทยาการและเทคโนโลยีต่าง ๆ ได้เปลี่ยนแปลงเจริญก้าวหน้ามากและเป็นไปอย่างรวดเร็ว การติดต่อสื่อสารก็ยิ่งเพิ่มความสำคัญในธุรกิจการงานเพิ่มมากขึ้น จนสภาพของสังคมกลายเป็นสังคมข่าวสาร (Information society) รวมทั้งข้อมูลต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันจะต้องอาศัยการอ่าน จึงสามารถเข้าใจและสื่อความหมายกันได้ถูกต้อง แม้จะมีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการติดต่อสื่อสาร แต่ก็ไม่สามารถทดแทนการอ่านได้ ตรงกันข้ามคนยุคนี้จะต้องอ่านเพิ่มขึ้นเสียอีก ฉะนั้นคนเราจำเป็นต้องมีทักษะในการอ่านด้วย (วรรรณี โสมประยูร 2553: 127) เพราะการอ่านจะช่วยส่งเสริมให้คนแสวงหาข้อมูลเพื่อเพิ่มพูนความรู้ และพัฒนาสติปัญญาอย่างต่อเนื่อง ดังจะเห็นได้จากความคิดเห็นของนักวิชาการหลายท่านที่มีต่อความสำคัญของการอ่าน ดังที่ จีรวัดน์ เพชรรัตน์ และอัมพร ทองใบ (2556: 2) กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านว่า การอ่านมีความสำคัญ เพราะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจสังคม และสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบตัว ส่งเสริมให้ผู้อ่านมีพัฒนาการในความรู้และความคิด มองโลกที่กว้างไกล เข้าใจปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคม สอดคล้องกับสุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2551: 7-8) กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านว่า การอ่านมีความสำคัญเพราะจะช่วยสร้างความคิดให้เกิดกับผู้อ่าน ส่งเสริมและพัฒนาความรู้ให้กับผู้อ่าน ทำให้เกิดทักษะการสรุปข้อมูลที่ได้จากการอ่าน ช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจสาระแต่ละประเภทที่มีรูปแบบของการนำเสนอที่แตกต่างกัน การอ่านสารหลายประเภทย่อมเห็นข้อที่แตกต่างกัน อันจะนำไปสู่การพัฒนาในการอ่านให้สูงขึ้น

การอ่านมีหลายประเภท แต่การอ่านระดับพื้นฐานที่นักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ต้องสามารถทำได้ และเพื่อพัฒนาไปยังทักษะการอ่านรูปแบบอื่น คือการอ่านสะกดคำ การอ่านสะกดคำ เป็นพื้นฐานของการอ่านที่มีความสำคัญและจำเป็นที่จะต้องฝึกฝนให้นักเรียนอ่านให้ถูกต้องตามอักขรวิธี ตามมาตราตัวสะกด จะต้องเริ่มฝึกทักษะตั้งแต่เริ่มเรียน เพื่อเป็นพื้นฐานในการเรียนกลุ่มสาระภาษาไทยและกลุ่มสาระอื่น ๆ ช่วยให้เขียนได้อย่างถูกต้อง นำไปใช้ในการศึกษาเล่าเรียนและในชีวิตประจำวัน ดังที่ สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2543: 1) กล่าวว่า การอ่าน เป็นเครื่องมือสำคัญที่ใช้ในการแสวงหาความรู้ การรับรู้และใช้วิธีอ่านที่ถูกต้องจึงเป็นสำหรับผู้อ่านทุกคน นอกจากนี้กรมวิชาการ (2546: 134) กล่าวว่า การแจกลูกสะกดคำเป็นเรื่องจำเป็นมากสำหรับผู้เริ่มเรียน หากครูไม่ได้สอนการแจกลูกสะกดคำแก่นักเรียนในระยะเริ่มเรียน นักเรียนจะไม่มีหลักเกณฑ์ในการอ่าน ประสมคำ ทำให้เมื่ออ่านหนังสือมากขึ้นจะสับสน อ่านหนังสือไม่ออก เขียนหนังสือผิด ซึ่งเป็นปัญหา

มากของเด็กนักเรียนไทย ในปัจจุบันผลการอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ย่อมส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้วิชาอื่น ๆ เพราะการอ่านเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง การสอนแจกลูก ครูควรเริ่มเมื่อนักเรียนอ่านเป็นคำได้ระยะหนึ่งแล้ว ซึ่งในระยะเริ่มแรกนี้อาจอยู่ในช่วงปฐมวัย เด็กเรียนการอ่านโดยการจำรูปคำที่เป็นคำพื้นฐาน กล่าวคือ เป็นคำที่ใช้ในชีวิตประจำวัน และเป็นคำใกล้ตัวเด็ก แต่เมื่อขึ้นชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวนคำที่เด็กต้องเรียนเพิ่มจำนวนมากขึ้น นักเรียนไม่สามารถจำรูปคำได้ทั้งหมด การอ่านแบบแจกลูกสะกดคำ จะช่วยให้นักเรียนประสมคำอ่าน สามารถอ่านหนังสือได้ด้วยตนเอง การสอนโดยแจกลูกสะกดคำ ควรสอนในช่วงที่นักเรียนยังอ่านหนังสือไม่แตกฉาน ประมาณช่วงชั้นที่ 1 คือชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 แต่ไม่ได้ตายตัวว่าจะต้องถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หากนักเรียนอ่านได้แล้ว การแจกลูกสะกดคำก็ไม่จำเป็นอีกต่อไป ครูจึงควรสังเกตการอ่านของนักเรียนด้วยว่าควรสอนแจกลูกสะกดคำมากน้อยเพียงใด ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความสามารถในการอ่านของนักเรียน แต่ละคนเป็นประการสำคัญ จากความสำคัญของการอ่านและการอ่านสะกดคำดังกล่าว จึงจำเป็นที่จะต้องเร่งพัฒนาและส่งเสริมการอ่านสะกดคำให้เกิดกับนักเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักเรียนในระดับประถมศึกษาเพราะการศึกษาในระดับนี้จะเป็นการปูพื้นฐานความรู้ และมวลประสบการณ์ เพื่อการเรียนรู้ในระดับที่สูงขึ้น และจากประสบการณ์การสอน 7 ปี ในการสอนวิชาภาษาไทยของผู้วิจัยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอนุบาลวัดบางนางบุญ พบปัญหาในการสอนวิชาภาษาไทยมากที่สุด คือ ทักษะด้านการอ่านสะกดคำ และส่งผลต่อทักษะการอ่านประเภทอื่น ๆ ของผู้เรียนอีกด้วย

นอกจากทักษะการอ่านมีความสำคัญแล้ว การเขียนเป็นทักษะหนึ่งที่มีความสำคัญที่ใช้ถ่ายทอดมรดกทางวัฒนธรรม เพราะการเขียนเป็นหลักฐานที่ช่วยให้คนรุ่นหลังทราบความเป็นมาของอดีตจนถึงปัจจุบัน การเขียนจึงเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งที่ช่วยให้โลกเจริญก้าวหน้า นอกจากนี้การเขียนยังมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับทักษะการฟัง การพูดและการอ่านด้วย ตามปกติคนที่ฟังมากอ่านมาก และพูดดีย่อมเขียนได้ ดังนั้นจึงควรมีการส่งเสริมทักษะการเขียนเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาทักษะทางภาษา (วรรณิ โสภประยูร 2553: 146) จึงถือได้ว่าการเขียนเป็นรากฐานที่สำคัญในการเรียนวิชาต่าง ๆ ถ้านักเรียนมีทักษะการเขียนที่ดีแล้วก็จะทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาอื่น ๆ ดีตามไปด้วย ดังที่ ฟองจันทร์ สุขยั้ง และคณะ (2553: 136) กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนสรุปได้ว่า ในสมัยโบราณการเขียนมีความสำคัญในฐานะเป็นหลักฐานในการบันทึกความรู้ ความคิด ความเชื่อ สภาพสังคม ถ่ายทอดให้คนรุ่นหลังได้เรียนรู้และเข้าใจชีวิตของบรรพบุรุษ เป็นการเขียนระบายอารมณ์ ความรู้สึก หรือเพื่อแสดงภูมิปัญญาของผู้เขียน แต่ปัจจุบันการเขียนมีความสำคัญในฐานะเป็นเครื่องมือแสดงความคิดเห็น ความรู้ อารมณ์ ความรู้สึก และแสดงภูมิปัญญาของมนุษย์ นอกจากนี้ จิรวัดณ์ เพชรรัตน์ และอัมพร ทองใบ (2556: 51) กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนสรุปว่า การเขียนมีความสำคัญในฐานะเป็นเครื่องมือถ่ายทอดความรู้ ความคิด อารมณ์ ความรู้สึกต่าง ๆ แสดงภูมิปัญญาของมนุษย์ออกมาเป็นตัวหนังสือให้ผู้อ่านเข้าใจตามที่ตนต้องการ ซึ่งการเขียนเป็น

ทักษะทางภาษาที่มีความซับซ้อน ผู้ที่จะสามารถเขียนได้ดี และสื่อสารให้ผู้อ่านเข้าใจได้นั้น จำเป็นจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับทักษะการเขียน เพื่อสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การเขียนสะกดคำนับเป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญอย่างยิ่งสำหรับเด็กชั้นประถมศึกษา และได้กำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 โดยกำหนดทักษะการอ่านและการเขียนไว้เป็นสมรรถนะที่จะต้องพัฒนาให้เกิดขึ้นกับนักเรียน คือ ความสามารถในการสื่อสาร ทั้งในการรับสารและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษา ถ่ายทอดความคิด ความรู้ ความเข้าใจ ความรู้สึกและทัศนคติของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร ประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งกำหนดเป็นมาตรฐานและตัวชี้วัดในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ด้านการอ่านสะกดคำ ในสาระที่ 1 มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิด เพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน ตัวชี้วัดที่ 1 อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจองและข้อความสั้นๆ ด้านการเขียนสะกดคำในสาระที่ 4 มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษาและรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ ตัวชี้วัดที่ 2 เขียนสะกดคำและบอกความหมายของคำ (กระทรวงศึกษาธิการ 2551: 37-52) และเนื่องจากการเขียนสะกดคำ เป็นการเขียนขั้นพื้นฐานของการเขียนรูปแบบอื่น ๆ ถ้านักเรียนเขียนสะกดคำไม่ได้ นักเรียนจะถ่ายทอดความคิด ความรู้สึกผ่านการเขียนรูปแบบอื่น ๆ ไม่ได้ ทำให้ผู้รับสารไม่เข้าใจข้อความที่ผู้เขียนสื่อหรือเข้าใจความหมายผิดดังที่ กำชัย ทองหล่อ (2543: 160) กล่าวว่า การเขียนสะกดคำเป็นการใช้ตัวอักษรเป็นสัญลักษณ์ที่ใช้แทนเสียงพูด เพราะฉะนั้นการเขียนคำจึงนับเป็นความสำคัญส่วนหนึ่งของการใช้ภาษา การเขียนสะกดคำผิด ทำให้ความหมายเปลี่ยนไปหรืออาจไม่มีความหมายเลยก็ได้และกระทรวงศึกษาธิการ (2546: 1) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนสะกดคำไว้ว่า การเขียนสะกดคำให้ถูกต้องจะช่วยให้การสื่อความหมายที่มีประสิทธิภาพ ถ้านักเรียนเขียนสะกดคำผิด จะทำให้การสื่อความหมายผิดพลาดไปด้วย และส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนไม่เป็นไปตามที่ต้องการ

จากความสำคัญของการอ่านและการเขียนดังที่กล่าวมาข้างต้น กระทรวงศึกษาธิการเล็งเห็นถึงความสำคัญของการพัฒนาการอ่าน และการเขียนอันจะช่วยเป็นทักษะพื้นฐานสำคัญในการเรียนระดับสูงขึ้นไป จึงกำหนดนโยบายพัฒนาการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นคุณภาพการอ่านรู้เรื่องและสื่อสารได้ โดยมีมาตรการให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเร่งดำเนินการเพื่อให้ผู้เรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานสามารถอ่านออกเขียนได้ เพื่อนำไปสู่การเรียนรู้ในระดับต่าง ๆ อย่างมีประสิทธิภาพ และเมื่อพิจารณาผลการประเมินการอ่านออกเสียงของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอนุบาลวัดบางนาบุงยุพบว่ามีผลการศึกษา 2562 มีผลการประเมินการอ่านออกเสียงในระดับปรับปรุง ร้อยละ 13.46 และปีการศึกษา 2563 มีผลการประเมินการอ่านออกเสียงในระดับปรับปรุง ร้อยละ 17.77 และเมื่อพิจารณาคะแนนพบว่าในปีการศึกษา 2562 และปีการศึกษา 2563 คะแนนการอ่านออกเสียงคะแนน

ต่ำสุดอยู่ที่ 0 คะแนน (ฝ่ายวัดและประเมินผลเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ปทุมธานี เขต 1) ซึ่งจากการติดตามการดำเนินงานการอ่านการเขียน พบว่า ครูผู้สอนภาษาไทยมีความคิดเห็นว่าการสอนแบบแจกลูกสะกดคำมีความเหมาะสมที่จะนำมาใช้กับการสอนการอ่านการเขียน เพื่อให้นักเรียนอ่านออกเขียนได้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการติดตามการดำเนินงานพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนภาษาไทยที่พบว่า ศึกษานิเทศก์ผู้รับผิดชอบงานภาษาไทยและครูผู้สอนภาษาไทยต้องการได้รับความรู้เกี่ยวกับเรื่อง การสอนอ่านเขียนแบบแจกลูกสะกดคำ เนื่องจากปัจจุบันครูผู้สอนภาษาไทยส่วนหนึ่งไม่ได้จบวิชาเอกภาษาไทยนอกจากนี้ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ครูผู้สอนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอนุบาลวัดบางนางบุญ ถึงปัญหาในการด้านสอนภาษาไทย จำนวน 3 คน (สายสมร บินหะยีอาวัง, รัตนา บุญยานุเคราะห์และรัตนติยา คำมานิตย์ สัมภาษณ์, 12 กรกฎาคม 2561) พบว่าปัญหาในด้านการสอนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 คือปัญหาทางด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำ มีสาเหตุมาจากนักเรียนมีทักษะทางภาษาค่อนข้างต่ำ ซึ่งเกิดจากนักเรียนยังจำพยัญชนะ และสระได้ไม่แม่นยำ ผู้ปกครองส่วนใหญ่ในโรงเรียนอ่านหนังสือไม่ได้หรืออ่านหนังสือได้ไม่ดี ซึ่งส่งผลต่อนักเรียนไม่ได้รับการฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง ครูไม่มีการสอนซ่อมเสริม ไม่มีแบบฝึกที่ดีและเหมาะสมกับนักเรียน และตั้งดูความสนใจของนักเรียน ครูต้องดูแลให้ความสนใจต่อนักเรียนอย่างใกล้ชิด เมื่อนักเรียนอ่านและเขียนสะกดคำผิดครูต้องช่วยแก้ไขทันที อีกหนึ่งประเด็นที่ไม่ควรมองข้ามคือกลุ่มเด็กเล็ก จากผลสำรวจชี้ให้เห็นว่าพ่อแม่ผู้ปกครองส่วนใหญ่ หรือร้อยละ 63.8 ยังขาดความเข้าใจในเรื่องการอ่านหนังสือของเด็กเล็ก โดยให้เหตุผลว่าเด็กยังมีอายุน้อยเกินไป ทำให้เด็กกลุ่มนี้ คิดเป็นจำนวนราว 1.1 ล้านคน ไม่ได้รับการปลูกฝังนิสัยรักการอ่านเหตุเพราะความเข้าใจผิดของผู้ปกครอง ดังนั้นการรณรงค์ให้ความรู้และทำความเข้าใจในการส่งเสริมการอ่านในเด็กเล็ก เช่น การเล่านิทานให้ลูกฟังเป็นประจำ (กิตติรัตน์ ปิติพานิช, 2562: ออนไลน์)

จากสภาพปัญหาดังกล่าว ถ้าหากนักเรียนไม่ได้รับการฝึกฝนด้วยวิธีการและเครื่องมือที่เหมาะสมแล้ว ก็จะพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำของนักเรียนได้ไม่ดีเท่าที่ควร ซึ่งการแก้ปัญหาคือการอ่านและการเขียนสะกดคำของนักเรียนสามารถแก้ได้หลายวิธี เช่น การจัดการเรียนรู้แบบใช้คำถาม การจัดการเรียนรู้แบบค้นพบ การจัดการเรียนรู้แบบบรรยาย การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของอินเทอร์เน็ต ฯลฯ การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของอินเทอร์เน็ต เป็นวิธีที่นักเรียนจะได้รับประสบการณ์โดยตรงจากการลงมือปฏิบัติอย่างแม่นยำและคงทน โดยมีครูคอยแนะนำ ช่วยเหลืออย่างใกล้ชิด และมีขั้นตอนการตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียนอย่างเป็นขั้นตอน ซึ่งเป็นวิธีการสอนที่เหมาะสมกับผู้เรียนในวัยเริ่มต้น นอกจากนั้นยังจัดเป็นวิธีสอนที่เหมาะสมกับเด็กอ่อนที่ต้องการการดูแลอย่างใกล้ชิด กระบวนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของอินเทอร์เน็ตเหมาะสมกับการพัฒนาทักษะที่ต้องมีรูปแบบวิธีการปฏิบัติที่ชัดเจน โดยครูจะต้องแสดงแบบให้นักเรียนเห็น เข้าใจชัดเจน จึงไม่เหมาะสมกับการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นการพัฒนาความรู้ ความคิด และการสร้างสรรค์

สิ่งใหม่ อย่างไรก็ตามการจัดการเรียนการสอนยังต้องพัฒนาผู้เรียน ทั้งความรู้ ความคิด การปฏิบัติ และการสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ จึงเป็นที่ยอมรับกันว่าการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของฮันเตอร์เป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพอีกรูปแบบหนึ่งซึ่งทำทนายครูผู้สอนในการทดลองใช้เพื่อการพัฒนาปรับปรุงงานในวิชาชีพครูได้ รูปแบบการจัดการเรียนรู้นี้ ครูมีบทบาทมากกว่าผู้เรียน ดังนั้นในขั้นตอนการฝึกปฏิบัติโดยครูแนะนำให้นักเรียนช่วยกันฝึกให้นักเรียนที่เรียนดีจับคู่ฝึกกับนักเรียนที่เรียนอ่อน หรือจัดกิจกรรมกลุ่มเล็กให้ช่วยกันเรียนรู้และฝึกปฏิบัติเพิ่มเติม โดยครูคอยมาดูแลการฝึกและคอยให้กำลังใจ และการเสริมแรง นอกจากนี้ยังจัดเป็นวิธีสอนที่เหมาะสมกับเด็กเรียนอ่อนที่ต้องการการดูแลอย่างใกล้ชิด ดังนั้นจะเห็นได้ว่าการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของ Hunter จะสอดคล้องกับหลักการสอนที่มีประสิทธิภาพของ Brophy มากที่สุด Davis and Thomas (1989 อ้างถึงใน วัชราน เล่าเรียนดี และคณะ, 2560: 200)

นอกจากนี้การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของฮันเตอร์ที่กล่าวมาจะสามารถพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำได้แล้ว การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะเป็นวิธีหนึ่งที่จะช่วยพัฒนาทักษะทางภาษาให้ดียิ่งขึ้น เนื่องจากการฝึกความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำจำเป็นต้องอาศัยแบบฝึกทักษะเพื่อทบทวนความเข้าใจในเรื่องที่ได้เรียนแล้ว เพราะวิชาภาษาไทยเป็นวิชาที่ต้องฝึกฝนให้เกิดความชำนาญและเกิดความเข้าใจในเรื่องที่เรียน ดังนั้นการที่จะให้นักเรียนมีความสามารถที่ดีในด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำจำเป็นต้องอาศัยแบบฝึกทักษะ เพื่อช่วยให้เกิดความแม่นยำ ช่วยพัฒนาทักษะทางภาษามากขึ้นกว่าเดิม ดังที่ สุวิทย์ มูลคำ และสุนันทา สุนทรประเสริฐ (2550: 53) ได้สรุปความสำคัญของแบบฝึกทักษะว่าแบบฝึกทักษะมีความสำคัญต่อผู้เรียนไม่น้อย ในการที่จะช่วยเสริมสร้างทักษะให้กับผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้และเข้าใจได้เร็วขึ้น ชัดเจนขึ้น กว้างขวางขึ้นทำให้การสอนของครูและการเรียนของนักเรียนประสบผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ และผลการวิจัยพบว่า การแก้ปัญหาการสอนอ่านและเขียนสะกดคำได้วิธีหนึ่ง คือ การสร้างแบบฝึกทักษะ ดังที่ วัลยา อ่าหนองโพธิ์ (2557) ได้ศึกษาการพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตราตัวสะกด โดยใช้แผนผังความคิด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำวิชาภาษาไทยก่อนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 โดยหลังเรียนนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และ วัชยุชนก อุ่มสกุล (2553) ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาแบบฝึกการอ่านใจความโดยใช้สื่อท้องถิ่นพิษณุโลกสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่า แบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ และคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนในขณะที่ สมพงษ์ ศรีพยาด (2553) ได้ศึกษาการพัฒนาชุดแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึก

ทักษะการเขียนสะกดคำ ทำให้ผลสัมฤทธิ์เรื่องการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สูงกว่าร้อยละ 80 ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยได้จึงสนใจนำการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของฮันเตอร์มาทดลองใช้ร่วมกับแบบฝึกทักษะเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาแบบฝึกทักษะ และทฤษฎีการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของฮันเตอร์ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนของนักเรียน และพัฒนาการเรียนการสอนภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งผลการวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์สำหรับนักเรียนในการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำ และเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมสำหรับครูผู้สอนต่อไป

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของฮันเตอร์ร่วมกับแบบฝึกทักษะ ผู้วิจัยได้ศึกษา แนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยต่างๆ เกี่ยวกับความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำ การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของฮันเตอร์และการสร้างแบบฝึกทักษะ

1. การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของฮันเตอร์ ซึ่งการจัดการเรียนรู้นี้เป็นรูปแบบที่เหมาะสมกับนักเรียนในช่วงที่เริ่มต้นเรียนและเป็นวิธีการสอนที่มีขั้นตอนที่ชัดเจน และไม่เหมาะกับการคิดขั้นสูง เหมาะกับความรู้ขั้นพื้นฐาน วัชรา เล่าเรียนดี และคณะ (2560: 199-200) กระบวนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของฮันเตอร์ (Hunter's Model of Teaching) จากความเชื่อ หลักการของจิตวิทยา ดังกล่าว ฮันเตอร์ได้นำมาใช้ในการกำหนดขั้นตอนการจัดการเรียนรู้เป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ใน 7 ขั้นตอน ซึ่งคล้ายคลึงกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้ของโรเซนไชน์ (Resenshine) ดังนี้ 1) ชี้นำ (Anticipatory Set) ก่อนเริ่มสอนครูจะต้องช่วยให้นักเรียนรู้ว่าเขาจะต้องเรียนอะไร มุ่งเน้นอะไรบ้าง ทำไมถึงเรียน รวมทั้งทบทวนความรู้เดิมที่เกี่ยวข้อง 2) แจ้งหรือบอกวัตถุประสงค์การเรียนรู้และเป้าหมายของการเรียนรู้ (Objective and Purposes) โดยให้นักเรียนทราบว่าเรียนอะไร มีประโยชน์อย่างไรนักเรียนต้องทำอะไรบ้าง 3) การเสนอเนื้อหาสาระใหม่ ทักษะใหม่ (Input) โดยที่ครูจะสอนเนื้อหาสาระและทักษะโดยใช้กิจกรรมการสอนและการเรียนรู้ที่หลากหลาย 4) เสนอรูปแบบทำรูปแบบพฤติกรรมต่างๆ ให้ดู (Modeling) การเสนอรูปแบบ ทำแบบให้นักเรียนดูเป็นการช่วยให้นักเรียนมองเห็นสิ่งที่เรียน ที่เป็นกระบวนการชัดเจน หรือผลลัพธ์ที่ต้องปฏิบัติให้ได้ 5) การตรวจสอบทดสอบความรู้ความเข้าใจ (Checking for Understanding) ฮันเตอร์ เสนอว่าในขั้นตอนนี้ควรให้นักเรียนชูนิ้วชี้เมื่อนักเรียนเข้าใจคำสั่งต่างๆ หรือการแนะนำใหม่ ๆ หรือเมื่อเห็นด้วยกับคำตอบของเพื่อนร่วมชั้น 6) การให้ฝึกปฏิบัติโดยครูคอยแนะนำ (Guided Practice) การฝึกทักษะใหม่ ๆ ความรู้

หลักการใหม่ที่เรียน โดยครูคอยช่วยเหลือแนะนำอย่างใกล้ชิด 7) การให้ฝึกโดยอิสระ (Independent Practice) การให้นักเรียนฝึกปฏิบัติโดยอิสระตามลำพัง ควรจะทำเมื่อแน่ใจว่านักเรียนจะไม่ทำสิ่งใดผิดพลาดที่รุนแรง ถ้ายังไม่พร้อมครูควรให้ฝึกโดยที่ครูคอยแนะนำให้มาก่อน ซึ่งเป็นกระบวนการสอนที่เหมาะสมกับการพัฒนาทักษะที่ต้องมีรูปแบบวิธีการปฏิบัติที่ชัดเจน โดยครูจะต้องแสดงเป็นต้นแบบให้นักเรียนเห็นและเข้าใจชัดเจน ซึ่งในขั้นตอนการฝึกปฏิบัติโดยครูคอยแนะนำให้นักเรียนช่วยกันฝึกให้นักเรียนจับคู่ฝึกกับนักเรียนที่อ่อน หรือจัดกิจกรรมกลุ่มเล็กให้ช่วยกันเรียนรู้ และฝึกปฏิบัติเพิ่มเติม โดยครูคอยดูแลและคอยให้กำลังใจ และการเสริมแรงนอกจากนั้นยังเป็นวิธีสอนที่เหมาะสมกับเด็กอ่อนที่ต้องการการดูแลอย่างใกล้ชิด Davis and Thomas (1989 อ้างในวัชราน เล่าเรียนดี และคณะ, 2560: 199-200)

2. แบบฝึกทักษะเป็นอีกวิธีหนึ่งที่จะช่วยพัฒนาทักษะทางภาษาไทยได้ดียิ่งขึ้น เนื่องจากในการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและเขียนสะกดคำในภาษาไทย จำเป็นต้องอาศัยแบบฝึกทักษะเพื่อทบทวนความเข้าใจในเรื่องที่เรียนมาแล้ว เพราะวิชาภาษาไทยเป็นวิชาที่ต้องฝึกฝนให้เกิดความชำนาญและเกิดความเข้าใจ เกษภา ไซยวงษ์จันทร์ (2553: 30) ได้สรุปความหมายของแบบฝึกทักษะคือแบบฝึก ชุดฝึก หรือสื่อการเรียนการสอนที่ครูจัดทำขึ้น เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกฝนทักษะเพิ่มมากขึ้น เพื่อให้เกิดความรู้ ความชำนาญ จนสามารถนำไปปฏิบัติและนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ ซึ่งสอดคล้องกับเกริก และจินตนา ท่วมกลาง (2555: 176) ได้ให้ความหมายว่าแบบฝึกหัด แบบฝึกแบบฝึกทักษะ แบบฝึกเสริมทักษะหรือชุดฝึก หมายถึง สื่อหรือนวัตกรรมการเรียนการสอนประเภทหนึ่ง สำหรับให้ผู้เรียนประกอบการเรียนรู้ ฝึกปฏิบัติต่อเนื่องจากการเรียนรู้ในเรื่องนั้นๆ มาแล้ว เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ และมีทักษะด้านใดด้านหนึ่งเพิ่มขึ้น

จากแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของฮันเตอร์และหลักการสร้างแบบฝึกทักษะ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยจึงได้นำการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของฮันเตอร์ร่วมกับแบบฝึกทักษะมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 อย่างมีลำดับขั้นตอน ซึ่งขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของฮันเตอร์ ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้แบบฝึกทักษะในขั้นที่ 7 ขั้นการปฏิบัติโดยอิสระ โดยมีกรอบแนวคิดในการวิจัยในภาพที่ 1 ดังนี้

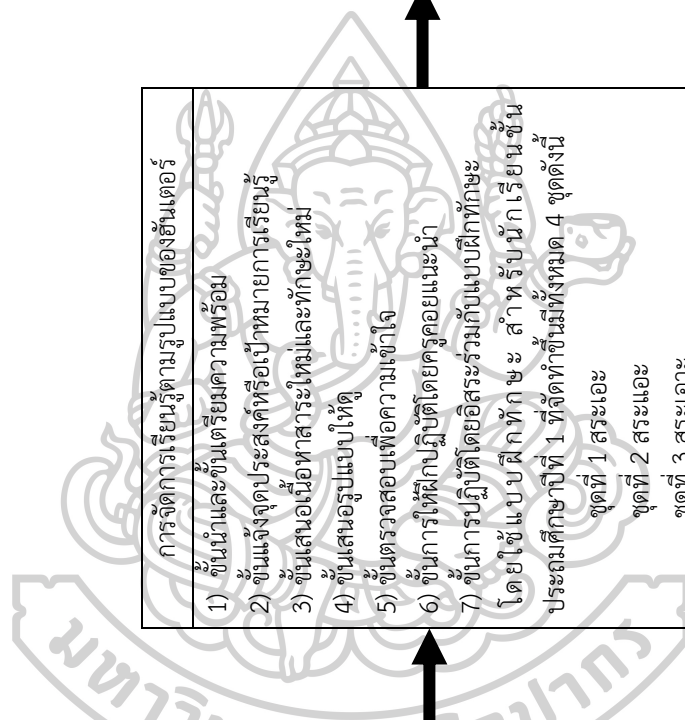
ตัวแปรต้น

แนวคิด / ทฤษฎี
การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของฮันเตอร์ วิลสัน (Wilson, ม.ป.ป.: ออนไลน์) วัชรรา เล่าเรียนตี และคณะ (2560: 199-200)
แนวคิด / ทฤษฎี
การสร้างแบบฝึกทักษะ
อกนิษฐ์ กรไกร (2549: 17) สุวิทย์ มูลคำ และสุนันทา สุนทร ประเสริฐ (2550: 54-55) วรรณภา ไชยวรรณ (2549: 45) ประทีป แสงเปี่ยมสุข (2553)

ตัวแปรตาม

การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของฮันเตอร์ วิลสันและซิมเทรียมความพร้อม
<ol style="list-style-type: none"> 1) ขั้นนำและขั้นเตรียมความพร้อม 2) ขั้นแจ้งจุดประสงค์หรือเป้าหมายการเรียนรู้ 3) ขั้นเสนอเนื้อหาสาระใหม่และทักษะใหม่ 4) ขั้นเสนอรูปแบบให้ดู 5) ขั้นตรวจสอบเพื่อความเข้าใจ 6) ขั้นการฝึกปฏิบัติโดยครูคอยแนะนำ 7) ขั้นการปฏิบัติโดยอิสระร่วมกับแบบฝึกทักษะ <p>โดยใช้แบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดทำขึ้นทั้งหมด 4 ชุดดังนี้ ชุดที่ 1 สระเอะ ชุดที่ 2 สระแอะ ชุดที่ 3 สระเอะ ชุดที่ 4 สระเออ</p>

<ol style="list-style-type: none"> 1. ความสามารถด้านการอ่านสะกดคำ 2. ความสามารถด้านการเขียนสะกดคำ 3. ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของฮันเตอร์ร่วมกับแบบฝึกทักษะ

คำถามการวิจัย

1. ความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของอินเทอร์เน็ตร่วมกับแบบฝึกทักษะ สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้หรือไม่
2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของอินเทอร์เน็ตร่วมกับแบบฝึกทักษะอยู่ในระดับใด

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของอินเทอร์เน็ตร่วมกับแบบฝึกทักษะ
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของอินเทอร์เน็ตร่วมกับแบบฝึกทักษะ

สมมติฐานการวิจัย

1. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของอินเทอร์เน็ตร่วมกับแบบฝึกทักษะ มีความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำ หลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้
2. ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นเรียนประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของอินเทอร์เน็ตร่วมกับแบบฝึกทักษะ อยู่ในระดับมาก

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
  - 1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอนุบาลวัดบางนางบุญอำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี จำนวน 4 ห้องเรียน มีนักเรียนจำนวน 95 คนที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563
  - 1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/2 โรงเรียนอนุบาลวัดบางนางบุญ อำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี จำนวน 20 คนที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โดยมาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม
2. ตัวแปรที่ศึกษา
  - 2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของอินเทอร์เน็ตร่วมกับแบบฝึกทักษะ
  - 2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่
    - 2.2.1 ความสามารถด้านการอ่านสะกดคำ

2.2.2 ความสามารถด้านการเขียนสะกดคำ

2.2.3 ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของอินเทอร์เน็ตร่วมกับแบบฝึกทักษะ

3. เนื้อหา

ผู้วิจัยกำหนดเนื้อหาในการวิจัยครั้งนี้คือ การอ่านและเขียนสะกดคำตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน ตัวชี้วัด ท 1.1 ป.1/1 อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจองและข้อความสั้นๆ สาระที่ 2 การเขียน มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษา ค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ ตัวชี้วัด ท 2.1 ป.1/1 คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด และสาระที่ 4 หลักการใช้ภาษา มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ ตัวชี้วัด ท 4.1 ป.1/2 เขียนสะกดคำและบอกความหมายของคำ ซึ่งเนื้อหาในการวิจัยครั้งนี้คือ เนื้อหาในหนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐานภาษาไทย ชุด ภาษาพาที ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และบัญชีคำพื้นฐาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งเป็นคำที่อยู่ในสระเปลี่ยนรูป ได้แก่ สระเอะ สระแอะ สระเอาะ และสระเออ ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่าสระดังกล่าวเมื่อมีตัวสะกด สระจะเปลี่ยนรูป ทำให้ผู้เรียนประสบปัญหาด้านการอ่านสะกดคำและการเขียนสะกดคำ

4. ระยะเวลา

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดระยะเวลาการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 ใช้เวลาในการทดลองสัปดาห์ละ 4 ชั่วโมง เป็นระยะเวลา 2 สัปดาห์ รวมเวลาทดลองทั้งสิ้น 8 ชั่วโมง (ไม่รวมการทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้และหลังการจัดการเรียนรู้)

นิยามศัพท์เฉพาะ

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยจึงกำหนดความหมายคำศัพท์เฉพาะสำหรับการวิจัยดังต่อไปนี้

1. การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของอินเทอร์เน็ตร่วมกับแบบฝึกทักษะ หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ประกอบไปด้วยขั้นตอนและการฝึกปฏิบัติที่ชัดเจนของอินเทอร์เน็ต ซึ่งมี 7 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ชี้นำและขั้นเตรียมความพร้อม 2) ชี้นำหรือบอกวัตถุประสงค์การเรียนรู้และเป้าหมายของการเรียนรู้ 3) ชี้นำเสนอเนื้อหาสาระใหม่และทักษะใหม่ 4) ชี้นำเสนอรูปแบบ ทำรูปแบบพฤติกรรม

ต่าง ๆ ให้ดู 5) ขั้นตอนการตรวจสอบเพื่อความเข้าใจ 6) ขั้นตอนการให้ฝึกปฏิบัติโดยครูคอยแนะนำ และ 7) ขั้นตอนการให้ฝึกโดยอิสระ ผู้วิจัยนำแบบฝึกทักษะที่สร้างขึ้นมาใช้ในขั้นตอนการฝึกโดยอิสระ เพื่อให้ นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองและทบทวนบทเรียนที่ได้เรียนมา

2. ความสามารถด้านการอ่านสะกดคำ หมายถึง การออกเสียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์และ ตัวสะกดมาประสมเป็นคำตามหลักภาษาไทย และสามารถนำไปใช้เพื่อการสื่อสารในสถานการณ์การ เรียนรู้และกิจวัตรการดำรงชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้อง ซึ่งวัดได้จากแบบวัดความสามารถด้านการ อ่านและการเขียนสะกดคำเป็นข้อสอบแบบอัตนัยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

3. ความสามารถด้านการเขียนสะกดคำ หมายถึง การเขียน พยัญชนะ และตัวการันต์ ตาม รูปลักษณะของคำในภาษาไทยได้ถูกต้อง และสามารถนำไปใช้เขียนเพื่อสื่อสารในสถานการณ์การ เรียนรู้และกิจวัตรการดำรงชีวิตประจำวันได้ถูกต้อง ซึ่งเป็นคำพื้นฐานที่กำหนดให้ใช้ในชีวิตประจำวัน ซึ่งวัดได้จากแบบวัดความสามารถด้านการเขียนสะกดคำเป็นข้อสอบแบบอัตนัยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

4. ความคิดเห็นของนักเรียน หมายถึง การแสดงความรู้สึกรู้สึกนึกคิดของนักเรียนที่มีต่อการ จัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของอินเตอร์ร่วมกับแบบฝึกทักษะ ในด้านการจัดการเรียนการสอน ด้าน บรรยากาศในชั้นเรียนและด้านประโยชน์จากการเรียน โดยวัดจากแบบสอบถามความคิดเห็นที่ผู้วิจัย สร้างขึ้นโดยใช้มาตราประเมินค่า (Rating Scale) 3 ระดับ คือ มาก ปานกลาง และน้อย ที่ผู้วิจัยสร้าง ขึ้น

5. นักเรียน หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอนุบาล วัดบางนางบุลู อำเภอมะนัง จังหวัดปทุมธานี ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ครูได้แนวทางในการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำของนักเรียนระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1 และแนวทางการพัฒนานักเรียนในทักษะอื่น ๆ ต่อไป
2. เป็นแนวทางที่จะช่วยในการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของอินเทอร์เน็ตร่วมกับแบบฝึกทักษะ ดังนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
  - 1.1 หลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนอนุบาลวัดบางนางบุญ
  - 1.2 วิสัยทัศน์หลักสูตรสถานศึกษา ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560
  - 1.3 โครงสร้างหลักสูตรโรงเรียนอนุบาลวัดบางนางบุญ
  - 1.4 โครงสร้างรายวิชาภาษาไทย
2. การอ่านสะกดคำ
  - 2.1 ความหมายของการอ่านสะกดคำ
  - 2.2 ความสำคัญของการอ่านสะกดคำ
  - 2.3 สาเหตุของการอ่านสะกดคำผิด
  - 2.4 หลักการสอนอ่านสะกดคำ
3. การเขียนสะกดคำ
  - 3.1 ความหมายของการเขียนสะกดคำ
  - 3.2 ความสำคัญของการเขียนสะกดคำ
  - 3.3 สาเหตุของการเขียนสะกดคำผิด
  - 3.4 หลักการสอนเขียนสะกดคำ
4. การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของอินเทอร์เน็ต
  - 4.1 ความหมายและความเป็นมาของการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของอินเทอร์เน็ต
  - 4.2 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของอินเทอร์เน็ต
5. แบบฝึกทักษะ
  - 5.1 ความหมายของแบบฝึกทักษะ
  - 5.2 ความสำคัญของแบบฝึกทักษะ
  - 5.3 ลักษณะของแบบฝึกที่ดี
  - 5.4 ประโยชน์ของแบบฝึกทักษะ
  - 5.5 หลักจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึก

5.6 ส่วนประกอบของแบบฝึกทักษะ

5.7 ขั้นตอนการสร้างแบบฝึกทักษะ

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

6.1 งานวิจัยในประเทศ

6.2 งานวิจัยต่างประเทศ

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพ และเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจธุระ การงาน และดำรงชีวิตร่วมกัน ในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จาก แหล่งข้อมูลสารสนเทศต่างๆ เพื่อพัฒนาความรู้ พัฒนาระบบการคิดวิเคราะห์ วิจัย และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อแสดงภูมิ ปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี และสุนทรียภาพ เป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์ และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551: 37)

เรียนรู้อะไรในภาษาไทย

ภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้ต้องมีประสิทธิภาพ และเพื่อนำไปใช้ใน ชีวิตจริง (กระทรวงศึกษาธิการ 2551: 37-38)

- **การอ่าน** การอ่านออกเสียงคำ ประโยค การอ่านบทร้อยแก้ว คำประพันธ์ชนิดต่างๆ การอ่านในใจเพื่อสร้างความเข้าใจ และการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ความรู้จากสิ่งที่อ่าน เพื่อนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน

- **การเขียน** การเขียนสะกดคำตามอักขรวิธี การเขียนสื่อสารโดยใช้ถ้อยคำและรูปแบบต่างๆ ของการเขียน ซึ่งรวมถึงการเขียนเรียงความ ย่อความ รายงานชนิดต่างๆ การเขียนตามจินตนาการ วิเคราะห์วิจารณ์ และเขียนเชิงสร้างสรรค์

- **การฟัง การดู และการพูด** การฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ การพูดแสดงความคิดเห็น ความรู้สึก พูดลำดับเรื่องราวต่างๆ อย่างเป็นเหตุเป็นผล การพูดในโอกาสต่างๆ ทั้งเป็นทางการและไม่เป็นทางการ และการพูดเพื่อโน้มน้าวใจ

- **หลักการใช้ภาษาไทย** ธรรมชาติและกฎเกณฑ์ของภาษาไทย การใช้ภาษาให้ถูกต้องเหมาะสมกับโอกาสและบุคคล การแต่งบทประพันธ์ประเภทต่างๆ และอิทธิพลของภาษาต่างประเทศในภาษาไทย

- **วรรณคดีและวรรณกรรม** วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมเพื่อศึกษาข้อมูลแนวความคิด คุณค่าของงานประพันธ์ และความเพลิดเพลิน การเรียนรู้และทำความเข้าใจบทเห่ บทร้องเล่นของเด็ก เพลงพื้นบ้านที่เป็นภูมิปัญญาที่มีคุณค่าของไทย ซึ่งได้ถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ค่านิยม ขนบธรรมเนียม ประเพณี เรื่องราวของสังคมในอดีต และความงดงามของภาษา เพื่อให้เกิดความซาบซึ้งและภูมิใจใน บรรพบุรุษที่ได้สั่งสมสืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน

มาตรฐานการเรียนรู้ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการ ดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด

1. อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง และข้อความสั้น
2. บอกความหมายของคำ และข้อความที่อ่าน
3. ตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน
4. เล่าเรื่องย่อจากเรื่องที่อ่าน
5. คาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน
6. อ่านหนังสือตามความสนใจ อย่างสม่ำเสมอและนำเสนอเรื่องที่อ่าน
7. บอกความหมายของเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์สำคัญที่มักพบเห็นในชีวิตประจำวัน
8. มีมารยาท ในการอ่าน

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวใน รูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด

1. คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด
2. เขียนสื่อสารด้วยคำและประโยคง่ายๆ

3. มีมารยาทในการเขียน

สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และ ความรู้สึกในโอกาสต่างๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

ตัวชี้วัด

1. ฟังคำแนะนำ คำสั่งง่ายๆ และปฏิบัติตาม
2. ตอบคำถามและเล่าเรื่องที่ฟังและดู ทั้งที่เป็นความรู้และความบันเทิง
3. พูดแสดงความคิดเห็นและความรู้สึกจากเรื่องที่ฟังและดู
4. พูดสื่อสารได้ตามวัตถุประสงค์
5. มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและ พลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ มาตรฐานการเรียนรู้

ตัวชี้วัด

1. บอกและเขียนพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และเลขไทย
2. เขียนสะกดคำและบอกความหมาย ของคำ
3. เรียบเรียงคำเป็นประโยคง่าย ๆ
4. ต่อคำคล้องจองง่ายๆ

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่าง เห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ตัวชี้วัด

1. บอกข้อคิดที่ได้จากการอ่านหรือการฟังวรรณกรรมร้อยแก้วและร้อยกรองสำหรับเด็ก
2. ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนด และบทร้อยกรองตามความสนใจ

1.1 หลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนอนุบาลวัดบางนางบุญ

กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศใช้มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด กลุ่มสาระการเรียนรู้ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และสาระภูมิศาสตร์ในกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และ วัฒนธรรม (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2560) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ตามคำสั่งกระทรวงศึกษาธิการที่ สพฐ.1239/2560 ลงวันที่ 7 สิงหาคม 2560 และคำสั่งสำนักงาน

คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่ 30/2561 ลงวันที่ 5 มกราคม 2561 ให้เปลี่ยนแปลงมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2560) โดยมีคำสั่งให้โรงเรียนดำเนินการใช้หลักสูตรในปีการศึกษา 2561 โดยให้ใช้ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และ 4 ตั้งแต่ปีการศึกษา 2561 เป็นต้นมา ให้เป็นหลักสูตรแกนกลางของประเทศ โดยกำหนดจุดหมาย และมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายและกรอบทิศทางในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนมีพัฒนาการเต็มตามศักยภาพ มีคุณภาพและมีทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายและเป้าหมายของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

โรงเรียนอนุบาลวัดบางนางบุญ จึงได้ทำการปรับปรุงหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2560 ในกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และสาระภูมิศาสตร์ในกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ และเป็นกรอบในการวางแผนและพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษาและจัดการเรียนการสอน โดยมีเป้าหมายในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ให้มีกระบวนการนำหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติ โดยมีการกำหนด วิสัยทัศน์ จุดหมาย สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด โครงสร้างเวลาเรียน ตลอดจนเกณฑ์การวัดประเมินผลให้มีความสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ เปิดโอกาสให้โรงเรียนสามารถกำหนดทิศทางการจัดทำหลักสูตรการเรียนการสอนในแต่ละระดับตามความพร้อมและจุดเน้น โดยมีกรอบแกนกลางเป็นแนวทางที่ชัดเจนเพื่อตอบสนองนโยบายไทยแลนด์ 4.0 มีความพร้อมในการก้าวสู่สังคมคุณภาพ มีความรู้อย่างแท้จริง และมีทักษะในศตวรรษที่ 21

มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ในเอกสารนี้ ช่วยทำให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในทุกระดับเห็นผลคาดหวังที่ต้องการในการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนที่ชัดเจนตลอดแนว ซึ่งจะสามารถช่วยให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในระดับท้องถิ่นและสถานศึกษาร่วมกันพัฒนาหลักสูตรได้อย่างมั่นใจ ทำให้การจัดทำหลักสูตรในระดับสถานศึกษามีคุณภาพและมีความเป็นเอกภาพยิ่งขึ้น อีกทั้งยังช่วยให้เกิดความชัดเจนเรื่องการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ และช่วยแก้ปัญหาการเทียบโอนระหว่างสถานศึกษา ดังนั้นในการพัฒนาหลักสูตรในทุกระดับตั้งแต่ระดับชาติจนถึงสถานศึกษา จะต้องสะท้อนคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน รวมทั้งเป็นกรอบทิศทางในการจัดการศึกษาทุกรูปแบบ และครอบคลุมผู้เรียนทุกกลุ่มเป้าหมายในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน

การจัดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานจะประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่คาดหวังได้ ทุกฝ่าย ที่เกี่ยวข้องทั้งระดับชาติ ชุมชน ครอบครัว และบุคคลต้องร่วมรับผิดชอบ โดยร่วมกันทำงานอย่างเป็นระบบ และต่อเนื่อง ในการวางแผน ดำเนินการ ส่งเสริมสนับสนุน ตรวจสอบ ตลอดจนปรับปรุงแก้ไข เพื่อพัฒนาเยาวชนของชาติไปสู่คุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดไว้

วิสัยทัศน์หลักสูตรโรงเรียนอนุบาลวัดบางนางบุญ ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560

หลักสูตรโรงเรียนอนุบาลวัดบางนางบุญ พุทธศักราช 2560 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เป็นหลักสูตรที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคนเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้สู่มาตรฐานสากลและเป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งร่างกาย ความรู้คู่คุณธรรม มีความเป็นผู้นำของสังคมมีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลกโดยใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐานสามารถใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีรวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษาในการประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิตโดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่าทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ

1.3 โครงสร้างหลักสูตรโรงเรียนอนุบาลวัดบางนางบุญ

ตารางที่ 1 โครงสร้างหลักสูตรเวลาเรียนโรงเรียนอนุบาลวัดบางนางบุญ

กลุ่มสาระการเรียนรู้/ กิจกรรม	เวลาเรียน(ชั่วโมง/ปี)					
	ระดับประถมศึกษา					
	ป. 1	ป. 2	ป. 3	ป. 4	ป. 5	ป. 6
● กลุ่มสาระการเรียนรู้						
ภาษาไทย	200	200	200	160	160	160
คณิตศาสตร์	200	200	200	160	160	160
วิทยาศาสตร์	40	40	40	80	80	80
สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	40	40	40	80	80	80
ประวัติศาสตร์	40	40	40	40	40	40
สุขศึกษาและพลศึกษา	40	40	40	80	80	80
ศิลปะ	40	40	40	80	80	80
การทำงานอาชีพและเทคโนโลยี	40	40	40	80	80	80
ภาษาต่างประเทศ	200	200	200	80	80	80
รวมเวลาเรียน (พื้นฐาน)	840	840	840	840	840	840
● รายวิชาเพิ่มเติม						
หน้าที่พลเมือง	40	40	40	40	40	40
รวมเวลาเรียน (เพิ่มเติม)	40	40	40	40	40	40
● กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	120	120	120	120	120	120
กิจกรรมแนะแนว	40	40	40	40	40	40
กิจกรรมนักเรียน						
- กิจกรรมลูกเสือ/เนตรนารี	30	30	30	30	30	30
- ชุมนุม	40	40	40	40	40	40
กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์	10	10	10	10	10	10
รวมเวลาเรียนทั้งหมด	1,000 ชั่วโมง/ปี					

ที่มา: ฝ่ายวิชาการ,หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนอนุบาลวัดบางนางบุญ (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2561) ปีการศึกษา 2561 (พฤษภาคม : โรงเรียนอนุบาลวัดบางนางบุญ 2561), หน้า

ตารางที่ 2 โครงสร้างหลักสูตรชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
โรงเรียนอนุบาลวัดบางนางบุญ

รหัส	กลุ่มสาระการเรียนรู้/กิจกรรม	เวลาเรียน (ชม./ปี)
รายวิชาพื้นฐาน		(840)
ท 11101	ภาษาไทย 1	200
ค 11101	คณิตศาสตร์ 1	200
ว 11101	วิทยาศาสตร์ 1	40
ส 11101	สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม 1	40
ส 11102	ประวัติศาสตร์ 1	40
พ 11101	สุขศึกษาและพลศึกษา 1	40
ศ 11101	ศิลปะ 1	40
ง 11101	การงานอาชีพและเทคโนโลยี 1	40
อ 11101	ภาษาอังกฤษ 1	200
รายวิชาเพิ่มเติม		40
ส 11201	หน้าที่พลเมือง	40
กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน		(120)
	แนะแนว	40
	กิจกรรมนักเรียน	
	● ลูกเสือ เนตรนารี	30
	● ชุมนุม	40
	กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ 1	10

โครงการสอนเสริมประสบการณ์พิเศษเพื่อเพิ่มศักยภาพนักเรียน

ชั้น ป.1 - 3 จำนวน 2 ชั่วโมง / สัปดาห์

1. วิชา ภาษาไทยคิดวิเคราะห์	จำนวน	1	ชั่วโมง
2. วิชา คณิตศาสตร์	จำนวน	1	ชั่วโมง

คำอธิบายรายวิชาพื้นฐาน

ท 11101 ภาษาไทย1

กลุ่มสาระการเรียนรู้

ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

เวลา 200 ชั่วโมง

คำอธิบายรายวิชา

ฝึกอ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง และข้อความสั้นๆ บอกความหมายของคำและข้อความตอบคำถาม เล่าเรื่องย่อ คาดคะเนเหตุการณ์ เลือกรอ่านหนังสือตามความสนใจอย่างสม่ำเสมอ นำเสนอเรื่องที่อ่าน บอกความหมายของเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์สำคัญที่มักพบเห็นในชีวิตประจำวัน มีมารยาทในการอ่าน ฝึกคัดลายมือด้วยตัวบรรจงเต็มบรรทัด เขียนสื่อสารด้วยคำและประโยคง่ายๆ มีมารยาทในการเขียน

ฝึกทักษะในการฟัง ฟังคำแนะนำ คำสั่งง่ายๆและปฏิบัติตาม ตอบคำถาม เล่าเรื่อง พูดยุติความคิดเห็นและความรู้สึกจากเรื่องที่ฟังและดู พูดยุติสื่อสารได้ตามวัตถุประสงค์ เน้นมารยาทในการฟัง การดูและการพูด

ฝึกทักษะการเขียนพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และเลขไทย เขียนสะกดคำและบอกความหมายของคำ เรียบเรียงคำเป็นประโยคง่ายๆ ต่อคำคล้องจองง่ายๆ

บอกข้อคิดที่ได้จากการอ่านหรือการฟังวรรณกรรมร้อยแก้วและร้อยกรองสำหรับเด็ก ฝึกท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนดและบทร้อยกรองตามความสนใจ โดยใช้กระบวนการอ่าน กระบวนการเขียน กระบวนการแสวงหาความรู้ กระบวนการกลุ่ม กระบวนการคิด การฝึกปฏิบัติ อธิบาย บันทึก การตั้งคำถาม ตอบคำถาม ใช้ทักษะการฟัง การดูและการพูด พูดยุติความคิดเห็น กระบวนการสร้างความคิดรวบยอด

เพื่อให้เกิดความรู้ ความคิด ความเข้าใจ สื่อสารได้ถูกต้อง รักการเรียนภาษาไทย เห็นคุณค่าของการอนุรักษ์ภาษาไทย และตัวเลขไทย สามารถนำความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์โดยใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

มาตรฐาน/ตัวชี้วัด

ท 1.1 ป.1/1, ป.1/2, ป.1/3, ป.1/4, ป.1/5, ป.1/6, ป.1/7, ป.1/8

ท 2.1 ป.1/1, ป.1/2, ป.1/3

ท 3.1 ป.1/1, ป.1/2, ป.1/3, ป.1/4, ป.1/5

ท 4.1 ป.1/1, ป.1/2, ป.1/3, ป.1/4

ท 5.1 ป.1/1, ป.1/2

รวม 5 มาตรฐาน 22 ตัวชี้วัด

ตารางที่ 3 โครงสร้างรายวิชาภาษาไทย 11101
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
 จำนวน 100 ชั่วโมง จำนวน 5.0 หน่วยกิต

หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
7	เพื่อนรัก เพื่อนเล่น	ท 1.1 ป.1/1,ป.1/2 ป.1/3,ป.1/4 ป.1/5,ป.1/6 ป.1/8 ท 2.1 ป.1/1,ป.1/2 ป.1/3 ท 3.1 ป.1/5 ท 4.1 ป.1/1,ป.1/2 ท 5.1 ป.1/1,ป.1/2	- รู้จักคำ นำเรื่อง - การอ่าน บทอ่าน - การอ่านวิเคราะห์คำ - การอ่านพยัญชนะ สระ - การผันวรรณยุกต์ - จุดเน้นการอ่านสะกดคำ - การอ่านสะกดคำ - อ่านคล่อง ร้องเล่น - ชวนทำ ชวนคิด - การอ่านทบทวน - ฝึกเขียน - จุดเน้นการเขียนสะกดคำ - บทอาขยาน ฝนตกแดดออก	15	5
8	พูดเพราะ	ท 1.1 ป.1/1,ป.1/2 ป.1/3,ป.1/8 ท 2.1 ป.1/2,ป.1/3 ท 4.1 ป.1/2,ป.1/4 ท 5.1 ป.1/1,ป.1/2	- รู้จักคำ นำเรื่อง - การอ่าน บทอ่าน - การอ่านวิเคราะห์คำ - การอ่านพยัญชนะ สระ - การผันวรรณยุกต์ - จุดเน้นการสะกดคำ - การอ่านสะกดคำ - อ่านคล่อง ร้องเล่น - ชวนทำ ชวนคิด - การอ่านทบทวน - ฝึกเขียน - จุดเน้นการเขียน	16	6

หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
			- บทอาขยาน ฝนตกแดดออก		
9	เกือบไป	ท 1.1 ป.1/1,ป.1/2 ป.1/7,ป.1/8 ท 4.1 ป.1/2,ป.1/4 ท 5.1 ป.1/1,ป.1/2	- รู้จักคำ นำเรื่อง การอ่าน บท อ่าน และการอ่านวิเคราะห์คำ - การอ่านพยางค์ สระ การผัน วรรณยุกต์ - จุดเน้นการอ่านสะกดคำ - อ่านคล่องร้องเล่น - จุดเน้นการเขียนสะกดคำ - บทอาขยาน รักเมืองไทย	17	6
10	เพื่อนรู้ใจ	ท 1.1 ป.1/1,ป.1/2 ป.1/4,ป.1/5 ป.1/8 ท 2.1 ป.1/2,ป.1/3 ท 3.1 ป.1/2 ท 4.1 ป.1/2,ป.1/3 ท 5.1 ป.1/1,ป.1/2	- รู้จักคำ นำเรื่อง - การอ่าน บทอ่าน - การอ่านวิเคราะห์คำ - การอ่านพยางค์ สระ - การผันวรรณยุกต์ - จุดเน้นการอ่านสะกดคำ - การอ่านสะกดคำ - อ่านคล่องร้องเล่น - ชวนทำ ชวนคิด - ฝึกเขียน - จุดเน้นการเขียนสะกดคำ - บทอาขยาน ตั้งไข่ล้มต้มไข่กิน	17	6
11	ช่างน้อยน่ารัก	ท 1.1 ป.1/1,ป.1/7 ป.1/8 ท 2.1 ป.1/1,ป.1/2 ป.1/3 ท 3.1 ป.1/4,ป.1/5	- รู้จักคำ นำเรื่อง - การอ่าน บทอ่าน - การอ่านวิเคราะห์คำ - การอ่านผันวรรณยุกต์ - การผันวรรณยุกต์	17	6

หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		ท 4.1 ป.1/1,ป. 1/2 ท 5.1 ป.1/1,ป. 1/2	- จุดเน้นการอ่านสะกดคำ - การอ่านสะกดคำ - เครื่องหมาย สัญลักษณ์ - อ่านคล่อง ร้องเล่น - ชวนทำ ชวนคิด - ฝึกเขียน - จุดเน้นการเขียนสะกดคำ - บทอาขยานแมวเหมียว		
12	วันสงกรานต์	ท 1.1 ป.1/1,ป. 1/2 ป.1/3,ป. 1/4 ป.1/5,ป. 1/6 ป.1/8 ท 2.1 ป.1/1 ท 3.1 ป.1/4 ท 4.1 ป.1/1,ป. 1/2 ท 5.1 ป.1/1,ป. 1/2	- รู้จักคำ นำเรื่อง - การอ่าน บทอ่าน - การอ่านวิเคราะห์คำ - การอ่านผันวรรณยุกต์ - การผันวรรณยุกต์ - จุดเน้นการอ่านสะกดคำ - การอ่านสะกดคำ - อ่านคล่อง ร้องเล่น - ชวนทำ ชวนคิด - ฝึกเขียน - จุดเน้นการเขียนสะกดคำ - นิทานอีสป กระจายกับเต่า	17	6
รวมเวลาเรียน				99	-
ประเมินผลภาคเรียนที่ 2				1	15
รวมเวลา				100	50

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้เนื้อหาในการสอนของภาคเรียนที่ 2 หน่วยการเรียนรู้ที่ 9 เกือบไปจำนวน 8 ชั่วโมง รวมเวลาทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนเป็น 10 ชั่วโมง เนื้อหาในหนังสือเรียน

รายวิชาพื้นฐานภาษาไทย ชุด ภาษาพาที ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และบัญชีคำพื้นฐาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งเป็นคำที่อยู่ในสระเปลี่ยนรูป ได้แก่ สระเอะ สระแอะ สระเอาะ และสระเออ

หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)
9	เกือบไป	มาตรฐาน ท 1.1 ท 1.1 ป.1/1 อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจองและข้อความสั้นๆ ท 1.1 ป.1/8 มีมารยาทในการอ่าน มาตรฐาน ท 4.1 ท 4.1 ป.1/2 เขียนสะกดคำและบอกความหมายของคำ	1. อ่านสะกดคำที่มีสระ เอะ แอะ และ เออ ได้ถูกต้อง 2. เขียนสะกดคำที่มีสระ เอะ แอะ และ เออ ได้ถูกต้อง 3. การประสมพยัญชนะ สระ และตัวสะกด เอะ แอะ เออะ และ เออ	8

2. การอ่านสะกดคำ

2.1 ความหมายของการอ่านสะกดคำ

การอ่านสะกดคำเป็นพื้นฐานของการอ่านที่มีความสำคัญและจำเป็นที่จะต้องฝึกฝนให้นักเรียนอ่านให้ถูกต้องตามอักขรวิธี เพื่อเป็นพื้นฐานในการเรียนกลุ่มสาระอื่น ๆ นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของการอ่านสะกดคำ ดังนี้

กรมวิชาการ (2546: 133), ชัชชญา เครื่องกลาง (2554: ออนไลน์) ดำรงค์ ชลสุข (2558: ออนไลน์), ญัฐพงศ์ เชื้อเพชร (2560: 28) และหน่วยศึกษานิเทศก์ (ม.ป.ป: 22) ได้ให้ความหมายของการอ่านสะกดคำ ไว้ในทำนองเดียวกันว่า การอ่านสะกดคำ หมายถึง การอ่านโดยนำเสียงพยัญชนะต้น สระ วรรณยุกต์ และตัวสะกดมาประสมเป็นคำอ่าน การอ่านต้องสะกดด้วยเสียงจะทำให้เด็กอ่านได้ถูกต้อง และสามารถนำไปสู่การอ่านในระดับที่สูงขึ้นต่อไป

ดังนั้นการอ่านสะกดคำ จึงหมายถึง การอ่านโดยนำเอาพยัญชนะต้น สระ วรรณยุกต์ และตัวสะกด มาประสมเป็นคำอ่านได้ถูกต้องตามหลักภาษา เพื่อให้ผู้เรียนสามารถออกเสียงได้ถูกต้อง

2.2 ความสำคัญของการอ่านสะกดคำ

การอ่านสะกดคำมีความสำคัญและความจำเป็นต้องฝึกฝนให้ผู้เรียนอ่านให้ถูกต้องตาม อักษรวิธี ซึ่งจะต้องเริ่มฝึกทักษะตั้งแต่เริ่มเรียน เพื่อใช้เป็นพื้นฐานในการเรียนวิชาภาษาไทยและวิชา อื่น ๆ การอ่านสะกดคำจะช่วยให้ผู้เรียนอ่านและเขียนได้อย่างถูกต้อง ซึ่งมีนักการศึกษาหลายท่านได้ ให้ความหมายความสำคัญของการอ่านสะกดคำ ดังนี้

กรมวิชาการ (2546: 133-134) กล่าวว่า การอ่านแจกลูกและการสะกดคำเป็น กระบวนการขั้นพื้นฐานของการนำเสียงพยางค์และตัวสะกด มาประสมกัน ทำให้ออกเสียงคำต่างๆ ที่มีความหมาย การแจกลูกและการสะกดคำบางครั้งรวมเรียกว่าการแจกลูก สะกดคำ จะเป็นการดำเนินไปด้วยกันอย่างกลมกลืน เพื่อให้ให้นักเรียนได้หลักเกณฑ์ทางภาษาทั้งการ อ่านและการเขียนไปพร้อมกัน และยังได้กล่าวถึงความสำคัญของการแจกลูกสะกดคำว่าเป็นเรื่องที่ จำเป็นมากสำหรับผู้เริ่มเรียน หากครูไม่ได้สอนการแจกลูกสะกดคำแก่นักเรียนในระยะเริ่มเรียนการ อ่าน นักเรียนจะขาดหลักเกณฑ์การประสมคำ ทำให้เมื่ออ่านหนังสือมากขึ้นจะเกิดความสับสน อ่าน หนังสือไม่ออก เขียนหนังสือผิด ซึ่งเป็นปัญหาอย่างมากของนักเรียนไทยในปัจจุบัน ผลจากการอ่านไม่ ออกเขียนไม่ได้ ย่อมส่งผลกระทบต่อการศึกษาอื่นๆ ด้วย ในขณะที่ทรงนาถ จันทร์กลับ (2550: 45) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านสะกดคำว่า การอ่านสะกดคำเป็นเรื่องที่จำเป็นมาก ถือว่าเป็นพื้นฐานของการอ่านที่สำคัญซึ่งทำให้นักเรียนมีทักษะการอ่านที่ดี และมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ ญัฐพงศ์ เชื้อเพชร (2560: 28) กล่าวว่า การอ่านสะกดคำมีความสำคัญที่จะทำให้นักเรียน เกิดทักษะในการอ่าน ซึ่งการอ่านทำให้เกิดความเข้าใจในสาระสำคัญที่ผู้เขียนต้องการสื่อสารกับผู้อ่าน เกิดความคิดและสามารถเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่าน สามารถพัฒนาไปสู่การอ่านในระดับที่สูงขึ้นไป เกิด ประโยชน์ในการแสวงหาความรู้เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของตนเองต่อไป

ดังนั้นการอ่านสะกดคำจึงมีความสำคัญและมีความจำเป็นอย่างมากที่จะทำให้นักเรียนเกิด ทักษะในการอ่าน ซึ่งการอ่านสะกดคำเพราะเป็นพื้นฐานที่จะสามารถพัฒนาไปสู่การอ่านในระดับที่ สูงขึ้นไป และเกิดประโยชน์ในการแสวงหาความรู้เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของตนเองต่อไป

2.3 สาเหตุของการอ่านสะกดคำผิด

การที่นักเรียนอ่านสะกดคำผิดนั้น ย่อมมีสาเหตุมาจากหลายประการ โดยนักการศึกษา ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับสาเหตุของการอ่านสะกดคำผิด ไว้ดังนี้

ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2542: 24) ได้กล่าวถึงปัญหาในการสอนอ่านว่า ในการสอนอ่าน นั้นมี 2 แบบ คือ การอ่านออกเสียงและการอ่านในใจ ปัญหาที่พบมากที่สุด คือ การอ่านออกเสียง ส่วนในการอ่านในใจเท่าที่พบ ได้แก่ การอ่านซ้ำ อ่านข้าม อ่านเก็บความไม่ครบ อ่านแล้วจับใจความ

ไม่ได้ เวลาอ่านทำปากขมขมบิบ และเวลาอ่านต้องใช้นิ้วชี้ตามตัวหนังสือทุกคน ปัญหาการอ่านออกเสียงมีหลายประการ ดังนี้คือ

1. อ่านไม่ออก ส่วนมากจะเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 2 ที่ยังจำหลักเกณฑ์ในการอ่านสะกดคำต่าง ๆ ไม่ได้ เช่น

1.1 อ่านคำที่ใช้อักษรต่ำและอักษรสูงที่มีวรรณยุกต์ เช่น ฟ้า ฟ้า น้า ท้า ฯลฯ

1.2 คำที่ประสมกับสระประสม เช่น เปลือก เหมือน ฯลฯ

1.3 คำที่ใช้ตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด เช่น พี่ช เมฆ บริเวณ สมบัติ ฯลฯ

2. อ่านคำผิด ลักษณะที่อ่านผิดส่วนมากมีดังนี้

2.1 อ่านคำที่มีอักษรนำผิด เช่น ผลิต (ผะ-หลิต) อ่านว่า ผลิต ขมุขม๊ก (ชะ-หมุก-ชะ-มัว) อ่านว่า ขะมุขชะมัว ฯลฯ

2.2 คำพ้องรูป เช่น เพลา – เผลา (เพ-ลา) อ่านว่า เพลา แหน - แหน (แหน) อ่านออกเสียง น สะกด ทั้งสองคำ พลี – พลี (พะลี) อ่านออกเสียง พลี อ่านเป็น ล ควบทั้ง 2 คำ

2.3 อ่านคำหรือข้อความที่มีเครื่องหมายประกอบผิด เช่น คำที่มีเครื่องหมายไปยาลน้อย (๓) เครื่องหมายไปยาลใหญ่ (๓๓) โปรดเกล้าฯ อ่านว่า โปรดเกล้า ไปยาลน้อย การอ่านที่ถูกต้องคือ โปรดเกล้าโปรดกระหม่อม ในห้องเรียนมีกระดานดำ พัฒม ชั้น ฯลฯ อ่านผิดว่า ในห้องเรียนมีกระดานดำ พัฒม ชั้น ไปยาลใหญ่ การอ่านที่ถูกต้องคือ ในห้องเรียนมีกระดานดำ พัฒม ชั้น ละ

2.4 อ่านแยกคำหรืออ่านแบ่งวรรคตอนผิด มีลักษณะดังนี้

2.4.1 แยกคำผิด เช่น โฉนด (ฉะ-โหนด) อ่านผิดเป็น ฉะ-นด

2.4.2 แยกพยางค์ผิด เช่น เพลงเขมรอกโครง (ช-เหมน-อก-โครง) อ่านผิดเป็น เพลง-เขม-รอก-โครง

2.4.3 อ่านแยกคำหรืออ่านแบ่งวรรคตอนผิด เช่น ข้อความที่อยู่ในวงเล็บ คือ ข้อความขยายหรือรายละเอียดซึ่งตัดออกแล้ว ไม่ทำให้เสียใจความเดิมจะเหลือข้อความดังนี้ ที่ถูกควรอ่านว่า ข้อความที่อยู่ในวงเล็บ คือ ข้อความที่ขยายหรือรายละเอียดซึ่งตัดออกแล้วไม่ทำให้เสียใจความเดิม

2.5 การอ่านออกเสียงผิด มีลักษณะดังนี้

2.5.1 อ่านคู่ตัว ออกเสียงพยัญชนะตัวหนึ่งเป็นพยัญชนะอีกตัวหนึ่ง เช่น เราไปเที่ยวภูเขาสนุกมาก อ่านว่า เราไปเที่ยวภูเขาสนุกมาก มองเห็นอาหารเป็นคำๆ อยู่ในจาน อ่านว่า มองเห็นอาหารคำ ๆ อยู่ในจาน

2.5.2 ออกเสียงคำที่ใช้ ร เป็น ล เช่น โรงเรียน เป็นคำว่า โลงเรียน เรียบร้อย เป็นคำว่า เลียบล้อย รื่นเริง เป็นคำว่า ลิ่นเลิง ฯลฯ

2.5.3 ออกเสียงคำควบกล้ำผิด เช่น ปรับปรุง อ่านว่า ปับปุง คลาน อ่านว่า คาน แก่งไกว อ่านว่า แผ่งไฟ หรือ แก่งโก เป็นต้น

2.5.4 ออกเสียงคำผิดตามลักษณะของภาษาถิ่นเช่นเดียวกับคำพูด เช่น ผู้เรียนที่พูดภาษาถิ่นอีสาน อ่านข้อความคำว่า เขียนหนังสือ เป็น เขียนหนังสือ ผู้เรียนที่พูดภาษาไทยถิ่นเหนือ อ่านข้อความคำว่า ตาพบบงใหญ่ เป็น ตาพบบงใหญ่ ผู้เรียนที่พูดภาษาไทยถิ่นเหนือ อ่านข้อความคำว่า เขาเดินไปพบข้าง เป็น เขาเดินไปพบข้าง เป็นต้น

2.5.5 ออกเสียงคำที่มาจากภาษาต่างประเทศผิด เช่น อ่านคำว่า คอมพิวเตอร์ ตามรูปคำที่สะกด คือ คอม- พิว-เตอ ที่ถูกต้องอ่านว่า คอม-พิว-เต้อ

2.5.6 ใช้น้ำเสียงไม่เหมาะสมกับเนื้อหาที่อ่าน เช่น ฉันทจะซื้อลูกม้าสักตัวหนึ่ง ผู้เรียนอ่านออกเสียงตามรูปคำที่มองเห็น ที่ถูกต้องจะอ่านออกเสียงว่า ฉันทจะซื้อลูกม้าสักตัวหนึ่ง ขโมยดอกไม้อีกกะซี่ ต้องอ่านออกเสียงว่า ขโมยดอกไม้อีกกะซี่ เธอมาถึงเมื่อไร ต้องอ่านออกเสียงว่า เธอมาถึงเมื่อไหร่ เป็นต้น

2.5.7 อ่านลากเสียง ยานคาง โดยมากเน้นผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จะอ่านออกเสียงในลักษณะเช่นนี้ เมื่อให้อ่านพร้อมๆ กัน คือ จะลากเสียงยาว หลังจากอ่านคำแต่ละคำ การอ่านลากเสียงหรือยานคาง ทำให้เกิดผลเสียหลายประการ เช่น ทำให้คิดช้า ความคิดเกี่ยวกับเนื้อเรื่องไม่ต่อเนื่องกัน ถ้าไม่แก้ไขจะติดเป็นนิสัยทำให้เสียบุคลิกภาพในการอ่าน และทำให้เป็นคนเฉื่อยชา ทั้งอ่านในใจและอ่านออกเสียงใช้เวลาในการอ่านข้อความแต่ละบรรทัดมากเกินไป โดยเฉพาะในการอ่านในใจ ซึ่งจะต้องอ่านได้เร็วกว่าการอ่านออกเสียง การอ่านหนังสือข้ามมีผลเสียทำให้คิดช้า ทำให้รู้เรื่องช้าไม่ทันคนอื่น ถ้าทำงานเป็นนิสัยจะทำให้เสียโอกาสในการพัฒนาตนเอง ในระดับประถมศึกษา ผู้เรียนควรจะสามารถอ่านได้ประมาณ 120-150 คำต่อหน้าที่

อุษณีย์ อนุรุทธ์วงศ์ (2551: 47-49) ได้กล่าวถึงเด็กจำนวนมากในปัจจุบันมีปัญหาการอ่านมากขึ้น เพราะเด็กมีสื่อสำเร็จรูปมากมายหลายรูปแบบทั้งคอมพิวเตอร์ และที่สำคัญคือโทรทัศน์ สาเหตุของการเสียนิสัย เรื่องการอ่านของเด็กๆ ดังนี้

1. ขาดการกระตุ้นให้รักการอ่านตั้งแต่ยังเยาว์
2. ถูกเร่งรัดให้จดจำในสิ่งที่ผิด เช่น ให้อ่าน ก ข ค ผสม สระอะ อา ฯลฯ เป็นต้น
3. อ่านในสิ่งที่ไม่มีความหมาย หรือเป็นสิ่งที่เขาไม่ชอบ
4. สอนให้อ่านแบบขาดเทคนิค ไม่จูงใจ หรือชอบลงโทษเด็ก
5. ถูกบังคับให้อ่านโดยขาดความพร้อม
6. เด็กใช้เวลาทำสิ่งอื่นๆ เช่น โทรทัศน์ วีดีโอ ฯลฯ มากเกินไป

จากข้อความข้างต้นสรุปได้ว่า สาเหตุการอ่านสะกดคำผิดของนักเรียน เกิดจากการอ่านคำผิดโดยเฉพาะการสะกดคำที่มีสระประสม ขาดการกระตุ้นจากครูผู้สอน และผู้เรียนใช้เวลาไปกับสิ่ง

อื่นมากเกินไป ทำให้นักเรียนที่อ่านสะกดคำไม่ได้และอ่านออกเสียงไม่ถูกต้องมีเป็นจำนวนมากจนน่าเป็นห่วง เพราะการอ่านสะกดคำมีความสำคัญต่อการเรียนรู้ในวิชาอื่นๆ

2.4 หลักการสอนอ่านสะกดคำ

การอ่านสะกดคำเป็นกระบวนการฝึกภาษา ที่เป็นพื้นฐานของการใช้ภาษาที่ดี มีประสิทธิภาพในขั้นสูงต่อไป หากครูไม่สอนอ่านสะกดคำ ในระยะเริ่มแรกนักเรียนจะทำขาดหลักเกณฑ์การประสมคำ ทำให้เมื่ออ่านหนังสือมากขึ้นจะเกิดความสับสน ซึ่งหลักการอ่านสะกดคำมี นักการศึกษาได้ให้ความหมายและหลักการ ดังนี้

สิริพัชร เจษฎาวิโรจน์ (2541: 163-166) การสะกดคำมีวิธีการสะกดคำหลายวิธี ถ้าสะกดคำเพื่ออ่านจะสะกดคำตามเสียง ถ้าสะกดคำเพื่อเขียนจะสะกดคำตามรูป และการสะกดคำจะสะกดคำที่เป็นคำไทย ตัวสะกดตรงตามรูปคำ คือ แม่กง ใ้ ง สะกด แม่กน ใ้ น สะกด มีวิธีสะกดคำดังนี้

1. วิธีการสะกดคำตามรูปคำ

กา สะกดว่า กอ – อา – กา
 ขา สะกดว่า ขอ – อา – ขา
 คาง สะกดว่า คอ – อา – งอ – คาง
 ค้าง สะกดคำ คอ – อา – งอ – คาง – ไม้โท – ค้าง

2. วิธีสะกดคำโดยสะกดแม่ ก กา ก่อน แล้วจึงจะสตามตราตัวสะกด

คาง สะกดคำ คอ – อา – คา – คา – งอ – คาง
 ค้าง สะกดคำ คอ – อา – คา – คา – งอ – คาง – โท – ค้าง

3. วิธีสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามตราตัวสะกด คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดจะเป็นคำที่มาจากภาษาต่างประเทศ เช่น คำที่มาจากภาษาบาลีสันสกฤต เขมร ภาษาอังกฤษ เป็นต้น มีวิธีการสอนอ่านและเขียนมีวิธีการดังนี้

3.1 เห็นรูปคำ และอ่านออกเสียงให้ถูกต้อง

3.2 จำรูปคำ และรู้ความหมายของคำ

3.3 รู้หลักการสะกดคำ เช่น

แม่กง ใ้ ง สะกด

แม่กน ใ้ น ร ล ห ญ ฌ

แม่กบ ใ้ บ ภ พ ป ฟ

คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดจะไม่สะกดคำ แต่ใช้หลักการสังเกตรูปคำจำคำให้ได้โดยอ่านและเขียนคำนั้นอยู่เสมอ รู้ความหมายของคำและรู้หลักการสะกดคำ เช่น เหตุ ให้รู้ว่า ตู ออกเสียง ด เป็นเสียงท้าย

4. วิธีการสะกดคำอักษรควบ มีวิธีการสะกดคำ 2 วิธี คือ สะกดคำเพื่ออ่านจะมุ่งที่เสียงของคำด้วยการอ่านอักษรควบก่อน เช่น กร ออกเสียง กรอ ปร ออกเสียง ปรอ แล้วนำเสียง กรอ ปรอ สะกดคำ กรอ – ออ – งอ – กรอง ออกเสียงพยัญชนะต้นเป็นเสียงกล้ำก่อน วิธีนี้นักเรียนจะออกเสียงกล้ำชัดเจน อีกวิธีหนึ่งเป็นการสะกดคำแบบเรียงพยัญชนะต้น วิธีนี้จะใช้ในการสะกดคำเพื่อเขียน เช่น กอ – รอ – อา – บอ – กราบ ถ้าสะกดคำแบบเรียงพยัญชนะต้น นักเรียนจะออกเสียงเฉพาะพยัญชนะตัวแรก และทิ้งเสียงพยัญชนะตัวที่สอง ทำให้ออกเสียงควบไม่ชัด

5. วิธีการสะกดคำอักษรนำ

5.1 ห นำ ย ร ล ว ให้ออกเสียงพยัญชนะนำก่อน หน ออกเสียง หนอ หย ออกเสียง หยอ เป็นต้น แล้วจึงสะกดคำ เช่น

หยา สะกดว่า หยอ – อา – หยา

หนู สะกดว่า หนอ – อุ – หนู

ให้เห็นว่าอักษรตัวแรกมีอิทธิพลต่ออักษรตัวที่สอง บางคนจะให้อ่านแบบเทียบเสียง เช่น

ลา – หลา, มา – หมา, ลาด – ตลาด

เพื่อสังเกตเสียงอ่าน ส่วนสะกดคำเพื่อมุ่งเขียนสะกดคำถูกต้องจะสะกดแบบเรียงพยัญชนะก็ได้ มุ่งการจำรูปคำ เช่น หอ – ยอ – อา – หยอ, หอ – นอ – อุ – หนู ก็ได้

5.2 อ นำ ย ให้ออกเสียง อย เป็นเสียง ย แล้วสะกดคำ ออย่า สะกดคำ ยอ – อา – ยา – ยา – เอก – ออย่า (ออกเสียง ออย่า เพราะอิทธิพลของเสียง อ ที่เป็นอักษรนำ) หรือ ออ – ยอ – อา – ยา – ไม้เอก – ออย่า อีกวิธีหนึ่งที่ไม่สะกดคำให้จำรูปคำทั้ง 4 คำ คือ ออย่า อยู่ อย่าง อยาก

5.3 การสะกดคำที่อักษรสูงนำอักษรต่ำเดี่ยว หรืออักษรกลางนำอักษรต่ำเดี่ยว เช่น สง สน สม ผล กล งด ตล เป็นต้น ให้ออกเสียงนำก่อน เช่น สน ออกเสียง สะ – หนอ, สม ออกเสียง สะ – หมอ, ผล ออกเสียง ฝะ – หลอ, ตล ออกเสียง ตะ – ลอ แล้วจึงสะกดคำเพื่อออกเสียงให้ถูกต้อง เช่น

เสมอ สะกดว่า สะหมอ – เออ – สะ – หมอ

สนอง สะกดว่า สะหนอ – ออ – งอ – สะหนอง (วิธีนี้ครูมักจะไม่คุ้น)

หรือจะสะกดคำแบบเรียงพยัญชนะก็ได้ แต่มุ่งการเขียนคำให้ถูก เช่น

สนอง สะกดว่า สอ – นอ – ออ – งอ – สะหนอง

เสมอ สะกดว่า สอ – มอ – เออ – สะหมอ

นักเรียนจะไม่ได้หลักการออกเสียง แต่ถ้าอ่านบ่อยและอ่านมาก จะทำให้อ่านให้ถูกต้อง

การสอนอ่านอักษรนำควรให้นักเรียนทราบว่าคำใดเป็นอักษรนำ เสียงจะตามตัวหน้า

6. วิธีสะกดคำที่สระเปลี่ยนรูปและลดรูป มีสระบางสระเมื่อมีตัวสะกดจะเปลี่ยนรูปคำ เช่น สระโอะ มีตัวสะกด จะลดรูป

สระอะ	ลต สะกดว่า ลอ - โอะ - ดอ - ลต มีตัวสะกด จะเปลี่ยนรูปเป็นไม้หันอากาศ
สระเอะ	วัน สะกดว่า วอ - ะ - นอ - วัน มีตัวสะกด จะเปลี่ยนรูปโดยใช้ไม้ไตคู่
สระเออ	เปิด สะกดว่า ปอ - เอะ - ดอ - เปิด มีตัวสะกด จะเปลี่ยนรูป
สระแอะ	เดิน สะกดว่า ดอ - เออ - นอ - เดิน มีตัวสะกด จะเปลี่ยนรูป
สระอัว	แข็ง สะกดว่า ขอ - แอะ - งอ - แข็ง มีตัวสะกด จะเปลี่ยนรูป
	ลวด สะกดว่า ลอ - อัว - ดอ - ลวด

การสอนคำที่สระเปลี่ยนรูป ให้นักเรียนสังเกตรูปคำและเข้าใจว่าใช้สระใดเป็นสระประสมคำ และรู้ความหมายของคำ รูปคำมีวิธีเขียนอย่างไร การอ่านและเขียนอยู่เสมอจะทำให้เรียนจำคำได้ดี

7. วิธีสะกดคำที่มีตัวการันต์เป็นคำที่มาจากภาษาอื่น คำที่มาจากภาษาอื่น เช่น ภาษาบาลี ภาษาสันสกฤต จะมีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด การสะกดคำที่มีตัวการันต์ จะให้อ่านเป็นคำแล้วสังเกตรูปคำแล้วรู้กฎเกณฑ์ตามหลักภาษา คำที่มีตัวการันต์ พยัญชนะการันต์จะไม่ออกเสียง

กรมวิชาการ (2546: 135-138) มีวิธีการสะกดคำหลายวิธี ถ้าสะกดคำเพื่ออ่านจะสะกดคำตามเสียง ถ้าสะกดคำเพื่อเขียนจะสะกดคำตามรูป และการสะกดคำจะสะกดคำ เฉพาะคำที่เป็นคำไทย ตัวสะกดตรงตามรูปคำคือ แม่กง ใ้ ง สะกด แม่กน ใ้ น สะกด มีวิธีการสะกด 7 วิธีดังนี้

วิธีการสะกดคำตามรูปคำ

กา สะกดว่า กอ - อก - ก

ขา สะกดว่า ขอ - อก - ข

คาง สะกดว่า คอ - อก - งอ - คาง

ค้ำ สะกดว่า คอ - อก - งอ - คาง - ไม้ - โท - ค้ำ

วิธีการสะกดคำโดยสะกดแม่ ก กา ก่อน แล้วจึงสะกดมาตราตัวสะกด

คาง สะกดว่า คอ - อก - คอ - งอ - คาง

ค้ำ สะกดว่า คอ - อก - คอ - งอ - คาง คาง - โท - ค้ำ

วิธีสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดจะเป็นคำที่มาจากภาษาต่างประเทศ เช่น คำที่มาจาก ภาษาบาลี สันสกฤต เขมร ภาษาอังกฤษ เป็นต้น วิธีการสอนอ่านและเขียนมีวิธีการดังนี้

1) เห็นรูปคำ และอ่านออกเสียงให้ถูกต้อง

2) จำรูปคำ และรู้ความหมายของคำ

3) รู้หลักการสะกดคำ เช่น

แม่ง ใ้ ง สะกด

แม่งน ใ้ น ญ ฌ ร ล พ

แม่งบ ใ้ บ ป พ ฟ ภ

คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดจะไม่สะกดคำ แต่ใช้หลักการสังเกตรูปคำ จำคำให้ได้โดยอ่านและเขียนคำนั้นอยู่เสมอ รู้ความหมายของคำและรู้หลักการสะกดคำ เช่น เหตุให้รู้ว่า ตู ออกเสียง ด เป็นเสียงท้าย

วิธีการสะกดคำอักษรควบ มีวิธีการสะกดคำ 2 วิธี คือ สะกดคำเพื่ออ่าน จะมุ่งที่เสียงของคำด้วยการอ่านอักษรควบก่อน เช่น กร ออกเสียง กรอ ปล ออกเสียง ปลอ แล้วนำเสียงกรอ ปลอ สะกดคำ กรอ - ออ - งอ - กรอง ออกเสียงพยัญชนะต้นเป็นเสียงกล้ำก่อนวิธีนี้นักเรียน จะออกเสียงกล้ำชัดเจน อีกวิธีหนึ่งเป็นการสะกดคำแบบเรียงพยัญชนะต้น

วิธีการสะกดคำอักษรนำ มีวิธีการสะกดคำ ดังนี้

1) ห นำ ย ร ล ว ให้ออกเสียงพยัญชนะนำก่อน หน ออกเสียง หนอ หย ออกเสียง หยอ ให้เห็นว่าอักษรตัวแรกมีอิทธิพลต่ออักษรตัวที่สอง บางคนจะให้อ่านแบบเทียบเสียง เช่น ลา - หลา มา - หมา ลาด - ตลาด เพื่อสังเกตเสียงอ่าน ส่วนสะกดคำเพื่อมุ่งเขียนสะกดคำถูกต้องจะสะกดแบบเรียงพยัญชนะก็ได้ มุ่งการจำรูปคำ เช่น หอ - ยอ - ออ - หยา หอ - นอ - ฌ - หนุ ก็ได้

2) อ นำ ย ให้ออกเสียง อย เป็นเสียง ย แล้วสะกดคำ อย่าสะกดว่า ยอ - ออ - ยา - ยอ - เอก - ออย่า (ออกเสียง ออย่า เพราะอิทธิพลของเสียง อ ที่เป็นอักษรนำ) หรือ ออ - ยอ - ออ - ยา - ฌ - ออย่า อีกวิธีหนึ่งไม่สะกดคำให้จำรูปคำทั้ง 4 คำ คือ ออย่า อยู่ อย่าง อยาก

3) การสะกดคำที่อักษรสูงนำอักษรต่ำเดี่ยว หรืออักษรกลางนำอักษรต่ำเดี่ยว เช่น สง _ สน _ สม _ ผล _ กล _ ฌ _ ตล _ เป็นต้น ให้ออกเสียงนำก่อน เช่น สน ออกเสียง สะหนอ สม ออกเสียง สะหมอ ผล ออกเสียง ฝะหลอ ตล ออกเสียง ตะหลอ แล้วจึงสะกดคำเพื่อออกเสียงให้ถูกต้อง เช่น เสมอ สะกดว่า สะหมอ - เออ - สะ - หมอ สนอ สะกดว่า สะหนอ - ออ - งอ - สะหนอ (วิธีนี้ครูมักจะไม่นิยมน) หรือจะสะกดคำ แบบเรียงตัวพยัญชนะก็ได้แต่มุ่งการเขียนคำให้ถูก เช่น สนอ สะกดว่า สอ - นอ - ออ - งอ - สะหนอ เสมอ สะกดว่า สอ - มอ - เออ - สะหมอ นักเรียนจะไม่ได้หลักการออกเสียง แต่ถ้าอ่านบ่อยและอ่านมาก จะทำให้อ่านได้ถูกต้องการสอนอ่านอักษรนำควรให้นักเรียนทราบว่าคำใดเป็นอักษรนำเสียงจะตามตัวหน้า

วิธีการสะกดคำที่สระเปลี่ยนรูปและลดรูป มีสระบางสระเมื่อมีตัวสะกดจะเปลี่ยนรูปคำ เช่น

สระโอะ มีตัวสะกด จะลดรูป

ลด สะกดว่า ลอ - โอะ - ดอ - ลด

สระอะ มีตัวสะกด จะเปลี่ยนรูปเป็นไม้หันอากาศ

วัน สะกดว่า วอ - อะ - นอ - วัน

สระเอะ มีตัวสะกด จะเปลี่ยนรูปโดยใช้ไม้ไตคู่

เปิด สะกดว่า ปอ - เอะ - ดอ - เปิด

สระเออ มีตัวสะกด จะเปลี่ยนรูป

เดิน สะกดว่า ดอ - เออ - นอ - เดิน

สระแอะ มีตัวสะกด จะเปลี่ยนรูป

แข็ง สะกดว่า ขอ - แอะ - งอ - แข็ง

สระอัว มีตัวสะกด จะเปลี่ยนรูป

ลวด สะกดว่า ลอ - อัว - ดอ - ลวด

การสอนคำที่สระเปลี่ยนรูปให้นักเรียนสังเกตรูปคำและเข้าใจว่าใช้สระใดเป็นสระประสมคำและรู้ความหมายของคำ รูปคำมีวิธีเขียนอย่างไร การอ่านและเขียนอยู่เสมอจะทำให้ นักเรียนจำคำได้ดี

วิธีสะกดคำที่มีตัวกรันต์เป็นคำที่มาจากภาษาอื่น คำที่มาจากภาษาอื่น เช่น ภาษาบาลี ภาษาสันสกฤต จะมีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด การสะกดคำที่มีตัวกรันต์ จะให้อ่านเป็นคำแล้วสังเกตรูปคำ แล้วรู้กฎเกณฑ์ตามหลักภาษา คำที่มีตัวกรันต์ พยัญชนะ กรันต์จะไม่ ออกเสียงวรรณิ โสमประยूर (2553: 138-139) วิธีการสอนอ่านมีหลายวิธี แต่ละวิธีมีข้อดีและข้อบกพร่องแตกต่างกัน ครูจะต้องมีความรู้ความเข้าใจในแต่ละวิธีเพื่อเลือกวิธีการอ่านให้เหมาะสมกับเนื้อหาและทักษะที่ต้องการพัฒนาในตัวผู้เรียน นอกจากนี้ครูจะต้องเข้าใจวิธีบูรณาการเข้าด้วยกัน ตัวอย่างวิธีการสอนอ่านแบบต่าง ๆ ที่ครูควรนำมาผสมผสานกันและเป็นที่ยอมรับในปัจจุบัน มีดังนี้

1. วิธีสอนอ่านแบบแจกลูก วิธีอ่านแบบนี้เริ่มใช้กันมาตั้งแต่สมัยโบราณเป็นการสอนให้นักเรียนรู้จักรูปและเสียงของอักษรทุกตัว เพื่อให้รู้จักการประสมคำ ซึ่งมีทั้งการแจกพยัญชนะและสระ เช่น กะ กา กิ กี่ กือ กุ ฤ ฯลฯ และ กา ขา คา งา จา ฉา ซา ฯลฯ รวมทั้งการผันวรรณยุกต์ที่แยกตามอักษรสูง-กลาง-ต่ำ เช่น กา ก่า ก้า ก๊า กัว, ขา ข่า ข้ำ และ คา ค่า ค้า เป็นต้น วิธีการสอนอ่านแบบแจกลูกนี้เป็นวิธีสอนที่ช่วยให้เด็กเรียนคำใหม่ได้ง่าย อ่านออกเสียงได้ดี แต่บางครั้งทำให้นักเรียนไม่สนใจการอ่านเพราะไม่ค่อยเข้าใจความหมายของคำ และทำให้ขาดทักษะการอ่านเร็ว การสอนอ่านแบบแจกลูกจึงมุ่งให้เด็กออกเสียงได้เป็นส่วนใหญ่มากกว่าที่จะมุ่งอ่านเพื่อเอาความหมาย การสอนโดยวิธีแจกลูกจะได้ผลดีมากที่สุดต่อเมื่อเด็กโตพอที่จะรู้เหตุผลได้ดีแล้ว เช่น ในตอนปลายปีของชั้น ป.1 เป็นต้น อย่างไรก็ตามวิธีการสอนอ่านแบบแจกลูกตลอดไปย่อมไม่ได้ผลดี เพราะจะทำให้เด็กมีสนใจต่อเสียงและการประสมอักษรจนลืมนึกถึงความหมายคำ

2. วิธีสอนอ่านแบบสะกดคำ ในปัจจุบันใครก็ตามที่ไม่สามารถอ่านและเขียนได้นับว่าเป็นข้อเสียเปรียบอย่างมหาศาลทั้งในด้านธุรกิจและวงการสังคม เพราะโลกทุกวันนี้เป็นโลกของการอ่านและโลกของการเขียน ซึ่งทั้งในเรื่องทักษะการอ่านและทักษะการเขียนนั้นก็ย่อมจะต้องมีการสะกดคำ (Spelling) รวมอยู่ด้วย จึงทำให้การอ่านสะกดคำมีความสัมพันธ์กันในแง่ของการใช้ทักษะทางภาษามากพอสมควร นักวิจัยทางภาษาของประเทศสหรัฐอเมริกาบางท่านได้รายงานถึงความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการสะกดคำ และความสามารถในการอ่านว่า มีอยู่ค่อนข้างสูงมากในระดับประถมศึกษา เป็นต้นว่า เด็กที่สะกดคำเก่งมักจะเป็นเด็กที่อ่านเก่ง และเด็กที่อ่านไม่เก่งมักจะเป็นเด็กที่สะกดคำไม่เก่งด้วยเสมอ แต่ทั้งนี้ไม่ได้หมายความว่า เด็กที่สะกดคำไม่เก่งจะต้องอ่านไม่เก่งไปเสียทั้งหมด การเรียนรู้ในการอ่านกับการเรียนรู้ในการสะกดคำจึงมีความสัมพันธ์กันมาก จากการศึกษาของนักวิจัยเหล่านี้ยังได้พบอีกว่า เด็ก ๆ จะสะกดคำต่าง ๆ ที่เขาสามารถอ่านออกได้ถูกต้อง และแม่นยำกว่าคำที่เขาอ่านไม่ออก บอย (Boy, 1970) ในเรื่องนี้ผู้เขียนเองมีความเห็นด้วยและเชื่อว่าเราสามารถจะประยุกต์ผลการวิจัยมาใช้กับเด็กไทยได้อันที่จริงวิธีสอนอ่านแบบสะกดคำในภาษาไทยนี้ก็เป็นส่วนหนึ่งของวิธีสอนอ่านแบบแจกลูกหรือประสมนั่นเอง แต่ที่แยกออกมาก็เพื่อให้มองเห็นได้ชัดเจนยิ่งขึ้น ตัวอย่างการสะกดคำ เช่น ก - น อ่านว่า “กิน” แ-น อ่านว่า “แผน” เป็นต้น ดังนั้นวิธีสอนอ่านแบบสะกดคำจึงเป็นอีกปัจจัยหนึ่งซึ่งมีอิทธิพลต่อการอ่านของเด็กด้วย

3. วิธีสอนอ่านแบบเป็นคำเป็นประโยค วิธีสอนแบบนี้จะช่วยให้นักเรียนสนใจอ่านหนังสือ เรียนรู้และเข้าใจความหมายของคำหรือประโยคและเรื่องราวที่อ่านได้ดี ทำให้นักเรียนอ่านได้เร็วเพราะสามารถกวาดสายตาไปได้ครั้งละ 2 - 3 คำ นอกจากนี้ยังช่วยให้น่าความเข้าใจจากการอ่านไปใช้ด้วย การสอนอ่านแบบเป็นคำเป็นประโยคให้กับเด็กเริ่มเรียนหรือชั้น ป.1 แล้วใช้วิธีสอนอ่านแบบแจกลูกในช่วงระยะเวลาที่เหมาะสมกันทั้งสองอย่างจะได้ประโยชน์มากที่สุด และจะช่วยให้การอ่านของเด็กชั้นประถมศึกษาตอนต้น ๆ ดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่อย่างไรก็ดี หากจะใช้วิธีสอนอ่านแบบเป็นคำเป็นประโยคแต่เพียงอย่างเดียวก็อาจทำให้เด็กอ่านออกเสียงได้ไม่เต็มที่ควร

4. วิธีสอนอ่านแบบใช้แผนภูมิประสบการณ์ แผนภูมิประสบการณ์มีหลายชนิด ซึ่งครูและนักเรียนสามารถช่วยกันสร้างขึ้นได้ แผนภูมิที่ดีจะเป็นอุปกรณ์หรือสื่อการสอนที่มีประโยชน์อย่างยิ่งในการสอนอ่าน การสอนอ่านโดยวิธีนี้ทำให้นักเรียนอ่าน คำหรือประโยคได้เร็วและมีความหมายมากขึ้น และนักเรียนสามารถนำความคิดที่ได้จากแผนภูมิไปใช้เป็นประโยชน์ได้ดี นอกจากนี้ครูยังสามารถใช้แผนภูมิสอนอ่านควบคู่ไปกับวิธีสอนอ่านแบบอื่น ๆ ได้ทุกแบบและใช้ได้ดีกับทุกกลุ่มประสบการณ์อีกด้วย อย่างไรก็ตาม การทำแผนภูมิประสบการณ์ก็เป็นภาระหนักสำหรับครูและนักเรียน อีกทั้งถ้าจะสอนโดยให้นักเรียนอ่านแผนภูมิบ่อย ๆ เป็นประจำก็อาจจะทำให้เกิดความเบื่อหน่ายได้เหมือนกัน

หน่วยศึกษานิเทศก์ (ม.ป.ป.: 22-25) การสอนอ่านสะกดคำ เป็นเครื่องมือของการสอนอ่านคำใหม่ ต้องให้นักเรียนสังเกตรูปและเสียงของคำเมื่อสะกดคำจนจำคำอ่านได้แล้ว ต่อไปก็ไม่ต้องใช้วิธีการสะกดคำนั้น ให้อ่านเป็นคำได้เลย จะทำให้นักเรียนอ่านจับใจความและอ่านเรื่องราวได้เร็ว

1. ให้อ่านออกเสียงพยัญชนะก่อนเสมอ ไม่ว่าคำนั้นจะเขียนสระก่อนพยัญชนะหรือหลังพยัญชนะ แล้วต่อด้วยสระและวรรณยุกต์ตามลำดับ เช่น

กา สะกดว่า กอ - อา - กา

ไก่ สะกดว่า กอ - ไอ - ไก - ไไม้เอก - ไก่

หรือสะกดว่า กอ - ไอ - ไก ไก - เอก - ไก่

2. ให้อ่านออกเสียงตามเสียงหรือรูปสระ แม้รูปสระนั้นใช้ตัวเขียนหลายตัว ก็ไม่สะกดรูปสระตามตัวเขียน เช่น

เปีย สะกดว่า ปอ - เอีย - เปีย

ไม่สะกดว่า ปอ - เอ - อี - ยอ - เปีย

(ถ้าเน้นออกเสียง)

ไม่สะกดว่า เอ - ปอ - อี - ยอ - เปีย

(ถ้าเน้นออกเสียง)

เกาะ สะกดว่า กอ - เอาะ - เกาะ

ไม่สะกดว่า กอ - เอ - อา - อะ - เกาะ

(ถ้าเน้นออกเสียง)

ไม่สะกดว่า เอ - กอ - อา - อะ - เกาะ

(ถ้าเน้นออกเสียง)

3. ให้อ่านออกเสียงสระ แม้สระจะเปลี่ยนรูปหรือลดรูปเมื่อมี ตัวสะกด เช่น

วัน สะกดว่า วอ - อะ - นอ - วัน

จน สะกดว่า จอ - โอะ - นอ - จน

* อาจสะกดตามรูปที่เขียน ถ้าต้องการเน้นการเขียนดังนี้

วัน สะกดว่า วอ - ไม้หันอากาศ - นอ - วัน

จน สะกดว่า จอ - นอ - จน

4. ให้อ่านเสียงพยัญชนะประสม กรณีที่คำนั้นใช้พยัญชนะต้นเป็นพยัญชนะประสม หรือที่เราเรียกว่า คำควบแท้ คำควบไม่แท้ เช่น

คล้าย สะกดว่า คอ - ลอ - คลอ

คลอ - อา - ยอ - คลาย

ทราย สะกดว่า ทอ - รอ - ซอ

ชอ - อา - ยอ - ชาย

จริง สะกดว่า จอ - รอ - จอ

จอ - อี - งอ - จิง

* อาจสะกดตามรูปที่เขียน ถ้าต้องการเน้นการเขียน ดังนี้

คล้าย สะกดว่า คอ - ลอ - อา - ยอ - คลาย

ทราย สะกดว่า ทอ - รอ - อา - ยอ - ชาย

จริง สะกดว่า จอ - รอ - อี - งอ - จิง

5.ให้อ่านเสียงพยัญชนะตัวที่สองตามเสียงพยัญชนะที่เป็นอักษรนำกรณีที่เป็นคำ
อักษรนำ เช่น

หนา สะกดว่า หอ - นอ - หนอ

หนอ - อา - หนา

อย่า สะกดว่า ออ - ยอ - หยอ

หยอ - อา - หยา ไม้เอก - หย่า

ตลาด สะกดว่า ตอ - ลอ - ตลอ (ตะ - หลอ)

ตลอ (ตะ - หลอ) - อา - ตอ - ตลาด (ตะ - หลาด)

หรือสะกดว่า ตะ - หลอ - อา - ตอ - ตลาด (ตะ - หลาด)

6. คำที่มีลักษณะต่อไปนี้ เช่น

6.1 คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา

6.2 คำที่มีเครื่องหมายทัณฑฆาต (-)

6.3 คำที่ใช้ รร

6.4 คำที่มีตัวอักษรไม่ออกเสียง

จะมีความซับซ้อนในการสอนสะกดคำตามเสียงของสระ และ พยัญชนะสะกดหรือ
ตัวสะกด เมื่อสอนให้เข้าใจรูปสระ เสียงสระ พยัญชนะ สะกดต่างๆ และเด็กอ่านได้ถูกต้องแล้ว ก็ควร
ให้สะกดตามการเขียน เพื่อจะได้เขียนได้ถูกต้อง เช่น

พัลวัน (อ่านว่า พัน - ละ - วัน) สะกดตามการเขียนว่า

พ พาน - ไม้หันอากาศ ล ลิง - ว แหวน - ไม้หันอากาศ น หนู - พัลวัน

กาญจน์ (อ่านว่า กาน) สะกดตามการเขียนว่า ก ไก่ - สระอา - ญ หญิง - จ จาน -

น หนู - การันต์ - กาญจน์

หรรษา (อ่านว่า หัน - สา) สะกดตามการเขียนว่า ห หีบ - ร หัน - ษ ฤษี สระอา

- หรรษา

กษัตริย์ (อ่านว่า กะ - สัด) สะกดตามการเขียนว่า ก ไก่ - ษ ฤๅษี - ไม้หันอากาศ
- ต เต่า - ร เรือ - สระอิ ย ยักษ์ - การันต์ - กษัตริย์

กลุ่มนิเทศติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ปทุมธานี เขต 1 (2556 :4-6) การสะกดคำ มีวิธีการสะกดคำหลายวิธี ถ้าสะกดคำเพื่ออ่านจะสะกด
คำตามเสียง ถ้าสะกดคำเพื่อเขียนจะสะกดคำตามรูป และการสะกดคำเฉพาะคำที่เป็นคำไทย
ตัวสะกดตรงตามรูปคำคือ แม่กง ใ้ ง สะกด แม่กน ใ้ น สะกด การสะกดคำ มีหลายวิธีดังนี้

1. วิธีการสะกดคำตามรูปคำ

กา สะกดว่า กอ - อา - กา

คาง สะกดว่า คอ - ออ - งอ - คาง

ค้ำง สะกดว่า คอ - ออ - งอ - คาง - ไม้โท - ค้าง

2. วิธีการสะกดคำโดยสะกดแม่ ก กา ก่อน แล้วจึงสะกดมาตราตัวสะกด

คาง สะกดว่า คอ - ออ - คา - คอ - งอ - คาง

ค้ำง สะกดว่า คอ - ออ - คา - คอ - งอ - คาง - คาง - โท - ค้าง

3. วิธีการสะกดคำ คำที่มีสระอยู่หน้าพยัญชนะให้สะกดพยัญชนะก่อนสระเสมอ เช่น

เก สะกดว่า กอ - เอ - เก

ไป สะกดว่า ปอ - ไอ - ไป

4. วิธีการสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา
ตัวสะกดจะเป็นคำที่มาจากภาษาต่างประเทศ เช่น คำที่มาจากภาษาบาลี สันสกฤต เขมร ภาษาอังกฤษ
 เป็นต้น วิธีการสอนอ่านและเขียนมีวิธีการ ดังนี้

4.1 เห็นรูปคำ และอ่านออกเสียงให้ถูกต้อง

4.2 จำรูปคำ และรู้ความหมายของคำ

4.3 รู้หลักการสะกดคำ เช่น

แม่กง ใ้ ง เป็นตัวสะกด

แม่กน ใ้ น ร ล พ ญ ฌ สะกด

แม่กบ ใ้ บ ภ พ ป ฟ สะกด

คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดจะไม่สะกดคำ แต่ใช้หลักการสังเกตรูปคำจำให้
ได้โดยอ่านและเขียนคำนั้นอยู่เสมอ รู้ความหมายและรู้หลักการสะกดคำ เช่น เหตุ ให้รู้ว่า ตุ ออกเสียง
ด เป็นเสียงท้าย

5. วิธีการสะกดคำอักษรควบ มีวิธีการสะกดคำ 2 วิธี คือ

5.1 สะกดตัวควบพร้อมกัน จะมุ่งที่ออกเสียงคำควบกล้ำให้ชัดเจนด้วยการอ่าน
อักษรควบก่อน เช่น

กลอง สะกดว่า กลอ - ออ - งอ - กลอง

พลาจ สะกดว่า พลอ - อา - งอ - พลาจ

กวาง สะกดว่า กวอ - อา - งอ - กวาง

5.2 สะกดเรียงอักษร มุ่งเพื่อการเขียนให้ถูกต้อง เช่น

กลอง สะกดว่า กอ - ลอ - ออ - งอ - กลอง

พราจ สะกดว่า พอ - รอ - อา - งอ - พราจ

กวาง สะกดว่า กอ - วอ - อา - งอ - กวาง

วิธีสะกดคำแบบเรียงพยัญชนะต้น นักเรียนจะออกเสียงเฉพาะพยัญชนะตัวแรก และทิ้งเสียงพยัญชนะตัวที่สอง ทำให้ออกเสียงควบไม่ชัด

6. วิธีการสะกดคำอักษรนำ วิธีการสะกดคำดังนี้

6.1 ห นำ ย ร ล ว ให้ออกเสียงพยัญชนะนำก่อน หน ออกเสียง หนอ หย ออกเสียง หยอ เป็นต้น แล้วจึงสะกดคำ เช่น

หยา สะกดว่า หยอ - อา - หยา

หฺนุ สะกดว่า หนอ - อุ - หฺนุ

ให้เห็นว่าอักษรตัวแรกมีอิทธิพลต่ออักษรตัวที่สอง บางคนจะให้อ่านแบบเทียบเสียง เช่น นา - หนา ลา - หลา มอ - หมอ เพื่อสังเกตเสียงอ่าน

ส่วนสะกดคำเพื่อมุ่งเขียนสะกดคำถูกต้อง จะสะกดแบบเรียงพยัญชนะก็ได้ มุ่งการจำรูปคำ เช่น

หยา สะกดว่า หอ - ยอ - อา - หยา

หฺนุ สะกดว่า หอ - นอ - อุ - หฺนุ

6.2 อ นำ ย ให้ออกเสียง อย เป็นเสียง ย แล้วสะกดคำ

อย่า สะกดว่า ยอ - อา - ยา - ยา - เอก - อย่า

(ออกเสียง อย่า เพราะอิทธิพลขิงเสียง อ ที่เป็นอักษรนำ)

หรือ อย่า สะกดว่า ออ - ยอ - อา - ยา - ไม้เอก - อย่า

อีกวิธีหนึ่งไม่สะกดคำให้จำรูปคำทั้ง 5 คำ คือ อย่า อยู่ อย่าง อยาก

6.3 การสะกดคำที่อักษรสูงนำอักษรต่ำเดี่ยว หรืออักษรกลางนำอักษรต่ำเดี่ยว อาจอ่านแบบใดแบบหนึ่ง ดังนี้ สง_สน_สม_ผล_กล_ถง_ตล เป็นต้น ให้ออกเสียงนำก่อน เช่น สน ออกเสียง สะ - หนอ สม ออกเสียง สหหมอ ผล ออกเสียง ฝะหลอ ตล ออกเสียง ตะลอ แล้วจึงสะกดคำเพื่อออกเสียงให้ถูกต้อง เช่น

1. อ่านสะกดอักษรนำแล้วจึงสะกดคำ เพื่อออกเสียงให้ถูกต้อง เช่น สนาม

สนาม สะกดว่า สหหนอ - อา - มอ - สะ - หนาม

ฉลอง สะกดว่า ฉะหลอ - ออ - งอ - ฉะ - หลอง

เสมอ สะกดว่า สะหมอ - เออ - สะ - หมอ

2. อ่านสะกดคำเรียงตัวอักษรของคำ เพื่อมุ่งการเขียนคำให้ถูก เช่น

สนอง สะกดว่า สอ - นอ - ออ - งอ - สะหนอง

เสมอ สะกดว่า สอ - มอ - เออ - สะหมอ

นักเรียนจะไม่ได้หลักการออกเสียง แต่ถ้าอ่านบ่อยและอ่านมากจะทำให้อ่านได้ถูกต้อง การสอนอ่านอักษรนำควรให้นักเรียนทราบว่าคำใดเป็นอักษรนำ เสียงจะตาม ตัวหน้า

7. วิธีการสะกดคำที่สระเปลี่ยนรูปและลดรูป มีสระบางสระเมื่อมีตัวสะกดจะเปลี่ยนรูปคำ เช่น

สระโอะ มีตัวสะกด จะลดรูป

ลด สะกดว่า ลอ - โอะ - ดอ - ลด

หรือ สะกดว่า ลอ - ดอ - ลด

สระอะ มีตัวสะกด จะเปลี่ยนรูปเป็นไม้หันอากาศ

วัน สะกดว่า วอ - อะ - นอ - วัน

หรือ สะกดว่า วอ - ไม้หันอากาศ - นอ - วัน

สระเอะ มีตัวสะกด จะเปลี่ยนรูปเป็นไม้ไต่คู้

เปิด สะกดว่า ปอ - เอะ - ดอ - เปิด

หรือ สะกดว่า ปอ - เอะ - ไม้ไต่คู้ - ดอ - เปิด

สระเออ มีตัวสะกด จะเปลี่ยนรูป

เดิน สะกดว่า ดอ - เออ - นอ - เดิน

สระแอะ มีตัวสะกด จะเปลี่ยนรูปโดยใช้ไม้ไต่คู้

แข็ง สะกดว่า ขอ - แอะ - งอ - แข็ง

หรือ สะกดว่า ขอ - แอะ - ไม้ไต่คู้ - งอ - แข็ง

สระอัว มีตัวสะกด จะเปลี่ยนรูป

ลวด สะกดว่า ลอ - อัว - ดอ - ลวด

หรือ สะกดว่า ลอ - วอ - ดอ - ลวด

การสอนคำที่มีสระเปลี่ยนรูปให้นักเรียนสังเกตรูปคำและเข้าใจว่าสระใดเป็นสระประสม คำ และรู้ความหมายของคำ รูปคำมีวิธีเขียนอย่างไร การอ่านและเขียนอยู่เสมอจะทำให้นักเรียนจำคำได้ดี

8. วิธีสะกดคำที่มีตัวการ์นต์เป็นคำที่มาจากภาษาอื่น คำที่มาจากภาษาอื่น เช่น ภาษาบาลี ภาษาสันสกฤต จะมีตัวสะกดไม่ตรงตามตราตัวสะกด การสะกดคำที่มีตัวการ์นต์จะให้อ่านเป็นคำแล้วสังเกตรูปคำ แล้วรู้กฎเกณฑ์ตามหลักภาษา คำที่มีตัวการ์นต์พยัญชนะการ์นต์จะไม่ออกเสียง

จากข้อความข้างต้นสรุปได้ว่า หลักการสอนอ่านสะกดคำเป็นพื้นฐานที่สำคัญมากในการเรียนภาษาไทยและวิชาอื่นๆ การสะกดคำเป็นการอ่านโดยการนำเสียงพยัญชนะต้น สระ วรรณยุกต์ และตัวสะกด มาประสมเป็นคำอ่าน การอ่านสะกดคำต้องให้ผู้เรียนสังเกตคำ พร้อมๆ กับการสอนสะกดคำ การสอนสะกดคำมีวิธีที่หลากหลายวิธี ครูผู้สอนภาษาไทยทุกคนควรได้ฝึกฝนให้ผู้เรียนได้ฝึกสะกดคำบ่อยๆ จนเกิดทักษะ ซึ่งจะส่งผลให้ผู้เรียนอ่านหนังสือได้

3. การเขียนสะกดคำ

3.1 ความหมายของการเขียนสะกดคำ

การเขียนสะกดคำเป็นอีกทักษะหนึ่งที่สำคัญในการเรียนการสอน ผู้เรียนจะต้องอาศัยข้อมูลจากการฟัง การพูดและการอ่าน มาใช้ในการถ่ายทอดความคิดของตนออกมาเป็นภาษาเขียน มีนักการศึกษาได้ให้ความหมายของการเขียนสะกดคำ ไว้ดังนี้

ฮันนา และคณะ (Hanna and other, 1971: 15 อ้างถึงใน ปทุม หนูมา, 2542: 11) ได้ให้คำจำกัดความเกี่ยวกับการเขียนสะกดคำว่า การสะกดคำ คือ การถ่ายทอดภาษา เมื่อใดก็ตามที่ต้องการจะถ่ายทอดความคิดและความรู้สึกเป็นภาษาเขียน จะต้องเกี่ยวข้องกับการสะกดคำ โดยเขียนเป็นตัวอักษรลงบนวัสดุให้ผู้อื่นมองเห็นและเข้าใจได้

นอกจากนี้ สนิท ตั้งทวี (2536: 37) กล่าวถึงความหมายของการเขียนสะกดคำว่าความหมายของการเขียนสะกดคำมีดังนี้ คือ

1. เขียนตัวหนังสือให้ชัดเจน สวยงาม น่าอ่าน มีความเป็นระเบียบและรวดเร็ว
2. เขียนตัวหนังสือได้ถูกต้องตามอักขรวิธี
3. เลือกคำได้ถูกต้องเหมาะสมกับเนื้อหาและความนิยม
4. ถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดออกมาเป็นภาษาที่กะทัดรัด
5. สามารถแก้สำนวนภาษาที่ไม่ถูกต้องให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ของภาษาได้
6. เขียนเล่าเรื่องต่างๆ ตามที่ต้องการ
7. เขียนตอบคำถามได้ตรงประเด็น
8. เขียนเรื่องโดยใช้ถ้อยคำชักจูง โน้มน้าวจิตใจ
9. ใช้เครื่องหมายวรรคตอนได้ถูกต้อง
10. เขียนได้ถูกต้องตามแผนการเขียนทุกประการ

กาญจนา นาคสกุล และคณะ (2545: 119) กล่าวถึงความหมายของการเขียนสะกดคำว่าเป็นระบบการเขียนที่ใช้ตัวอักษรแทนเสียง 3 ประเภท คือ สระ พยัญชนะ และวรรณยุกต์มาประกอบเป็นพยางค์และคำ ในการเขียนคำให้ถูกต้องจำเป็นต้องศึกษาเรื่องการใช้นิยมนิเทศ และวรรณยุกต์ตามหลักพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน ซึ่งทางราชการประกาศให้ถือเป็นแบบอย่างในการเขียน สำหรับ ทศนีย์ ศุภเมธี (2542: 38) กล่าวว่า การเขียนสะกดคำ หมายถึง การวางสระวรรณยุกต์ได้ถูกต้อง อ่านง่าย สะอาด และเป็นระเบียบเรียบร้อย นอกจากนี้ กระทรวงศึกษาธิการ (2546: 105) ได้กล่าวถึงการอ่านและการเขียนสะกดคำ ต้องกระทำควบคู่กันไป โดยการอ่านและเขียนคำตามลำดับ คือ พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์และตัวสะกด ซึ่งต้องอาศัยการสังเกตและการจดจำจึงสามารถใช้ภาษาไทยได้อย่างถูกต้อง ตามหลักเกณฑ์ทางภาษา และดวงใจ ไทยอุบุญ (2554: 17) ได้กล่าวว่าการเขียนสะกดคำเป็นทักษะที่ต้องเอาใจใส่ฝึกฝนอย่างจริงจัง เพื่อให้เกิดความรู้ความชำนาญ และไม่ให้เกิดการผิดพลาดในการสื่อความหมาย ต้องศึกษาหลักเกณฑ์ต่างๆ ให้ดี

จากความหมายที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า การเขียนสะกดคำ หมายถึง การเขียนคำโดยการนำพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ตัวสะกด และตัวการันต์มาเรียงให้เป็นคำที่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ทางภาษาและถูกต้องตามพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน เพื่อให้สามารถออกเสียง เข้าใจความหมาย สื่อความหมาย และติดต่อสื่อสารได้ถูกต้อง

3.2 ความสำคัญของการเขียนสะกดคำ

การเขียนสะกดคำ เป็นพื้นฐานของการเขียนที่มีความสำคัญและจำเป็นที่จะต้องฝึกฝนให้นักเรียนเขียนให้ถูกต้องตามอักขรวิธี ตามมาตราตัวสะกด ซึ่งจะต้องเริ่มฝึกทักษะตั้งแต่เริ่มเรียนเพื่อเป็นพื้นฐานในการเรียนกลุ่มสาระภาษาไทยและกลุ่มสาระอื่น ๆ ช่วยให้นักเรียนเขียนได้อย่างถูกต้องนำไปใช้ในการศึกษาเล่าเรียนและในชีวิตประจำวัน นักวิชาการ นักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนสะกดคำ ไว้ดังนี้

กองทัพ เคลือบพินิจกุล (2542: 134) กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนสะกดคำว่าการเขียนคำที่ถูกต้องมีแบบแผนอยู่ในพจนานุกรม จึงไม่ควรเขียนสะกดให้ผิดพลาด คำบางคำจะมีความหมายต่างกันเมื่อสะกดผิดกันหรือวางวรรณยุกต์ผิดตำแหน่ง

กำชัย ทองหล่อ (2543: 160) กล่าวว่า การเขียนสะกดคำ เป็นการใช้นิยมนิเทศเป็นสัญลักษณ์ที่ใช้แทนเสียงพูด เพราะฉะนั้นการเขียนคำจึงนับเป็นความสำคัญส่วนหนึ่งของการใช้ภาษา การเขียนสะกดคำผิด ทำให้ความหมายเปลี่ยนไปหรืออาจไม่มีความหมายเลยก็ได้

ชฎานิชรุ่ ปืดคำฟู (2557: 20) กล่าวว่า การเขียนสะกดคำนั้นเป็นสิ่งสำคัญในการเรียน ถ้าเขียนผิดจะทำให้ความหมายของคำเปลี่ยนไป ส่งผลสืบเนื่องต่อการสื่อสารที่ไม่ตรง

ความหมาย การเขียนสะกดคำให้ถูกต้องจึงเป็นสิ่งที่จำเป็น เพื่อให้นักเรียนได้จดจำและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ได้ในการใช้ชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด

วรรณิ โสมประยูร (2544: 156) กล่าวว่า การสะกดคำเป็นพื้นฐานที่จำเป็นของการเขียนอย่างหนึ่ง เพราะเด็กจะต้องรู้จักสะกดคำได้อย่างถูกต้องก่อนจึงสามารถเขียนประโยคหรือเรื่องราวได้ ถ้าเด็กเขียนสะกดคำไม่ได้ หรือไม่ถูกต้องเด็กจะไม่สามารถเข้าใจเรื่องจากผู้อื่นได้ และแสดงให้เห็นว่าเด็กเข้าใจความคิดของตนเองได้

สุทธิวงศ์ พงษ์ไพบูลย์ (2544: 166) กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนสะกดคำไว้ว่า การเขียนสะกดคำให้ถูกต้องเป็นสิ่งสำคัญ เพราะการเขียนหนังสือผิดเป็นการบ่งบอกว่าผู้นั้นไม่สนใจในการใช้ภาษา

กระทรวงศึกษาธิการ (2546: 1) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนสะกดคำไว้ว่า การเขียนสะกดคำให้ถูกต้องจะช่วยให้การสื่อความหมายที่มีประสิทธิภาพ ถ้านักเรียนเขียนสะกดคำผิด จะทำให้การสื่อความหมายผิดพลาดไปด้วย และส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนไม่เป็นไปตามที่ต้องการ

จากข้อความที่กล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า การเขียนสะกดคำเป็นการสื่อสารด้วยการเขียน ผู้เขียนจะต้องสื่อความหมายให้ผู้รับสารเข้าใจ แต่ถ้าเขียนสะกดคำผิดพลาด การสื่อสารจะไม่ชัดเจน ความหมายของคำผิดไป ผู้รับสารจะไม่เข้าใจหรือเข้าใจผิด

3.3 สาเหตุของการเขียนสะกดคำผิด

การที่นักเรียนเขียนสะกดคำผิดนั้น ย่อมมีสาเหตุมาจากหลายประการ โดยนักการศึกษาได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับสาเหตุของการเขียนสะกดคำผิด ไว้ดังนี้

อัจฉรา ชิวพันธ์ (2538: 75) ได้กล่าวถึงสาเหตุการเขียนสะกดคำผิด ไว้ดังนี้

1. เขียนสะกดคำผิด เพราะใช้แนวเทียบผิด เช่น สังเกต เขียนเป็น สังเกต เพราะนำไปเทียบกับคำว่า สาเหตุ คำว่า ธนบัตร เขียนเป็น ธนบัติ เพราะนำไปเทียบกับคำว่า สมบัติ
2. ใช้วรรณยุกต์ผิด เพราะไม่เข้าใจหลักการผันวรรณยุกต์ของอักษรสูง อักษรต่ำ เช่น คำว่า โน้ต เขียนเป็น โน๊ต
3. การเขียนอักษรไม่ถูกต้อง เช่น เขียนหัวบอด รูปแบบอักษรไม่ถูกต้องทั้งพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์
4. ในเรื่องการใช้ ร ล และควบกล้ำ เช่น
  - 4.1 เขียนผิด เพราะออกเสียงผิด เช่น คำว่า กอกกลิ้ง มาจากคำว่า กลอกกลิ้ง
  - 4.2 สับสนในเรื่อง ร ล ควบกล้ำ เช่น คำว่า แปรเปลี่ยน มาจากคำว่า แปรเปลี่ยน
  - 4.3 สับสนในการใช้พยัญชนะต้น ร และ ล เช่น คำว่า เข้าโรง มาจากคำว่า เข้าโลง

5. การวางรูปสระหรือวรรณยุกต์ผิดตำแหน่ง เช่นคำว่า กั๊บแก้้ม ในคำว่า กั๊บแก้้ม
6. ใช้ตัวการันต์ผิด เช่นคำว่า อาณิสงค์ จากคำว่า อาณิสงค์
7. เขียนคู่ เพราะความเลินเล่อ เช่นคำว่า ฝรั่งเศส จากคำว่า ฝรั่งเศส

วรรณิ โสมประยูร (2544: 157) ได้สรุปสาเหตุของการเขียนผิดไว้ ดังนี้ 1.นักเรียนมีประสบการณ์เกี่ยวกับคำผิดโดยเห็นแบบอย่างที่จะกตผิด 2.นักเรียนไม่รู้จักหลักภาษา เช่น ไม่รู้จักมาตราตัวสะกด หลักสะกดการันต์ หลักการผันวรรณยุกต์ หลักมาตราตัวสะกดอื่น ๆ 3.นักเรียนไม่ทราบความหมายเพราะคำไทยมีคำพ้องเสียง ทำให้ความหมายสับสน 4. นักเรียนฟังไม่ชัดเพราะคำไทยมีคำควบกล้ำ 5. นักเรียนไม่สามารถถ่ายทอดคำตามเสียง คำที่มาจากภาษาอังกฤษ ซึ่งเขียนแตกต่างจากเสียงได้ 6. นักเรียนใช้คำที่มี ร ล ไม่ถูกต้อง

สุทวิวงศ์ พงศ์ไพบูลย์ (2542: 290-331) ได้กล่าวถึงสาเหตุของการเขียนสะกดคำผิดไว้ ดังนี้

1. เขียนผิดเพราะไม่ทราบความหมายของคำ

คำในภาษาไทยเรามีเสียงตรงกัน แต่สะกดการันต์ต่างกันและมีความหมายต่างกัน เมื่อเป็นเช่นนี้อาจทำให้ผิดในเรื่องสะกดการันต์ได้ง่าย ถ้าหากจำแต่เสียงโดยไม่พิจารณาความหมายเฉพาะของคำนั้น เช่น มีเสียง (พัน) เสียงเดียวกันอาจจะเขียนเป็น พัน, พรรณ, พันธ์, พันธุ์, ภัณฑ์ เหล่านี้เป็นต้น ซึ่งแต่ละคำมีความหมายต่างกัน หากไม่เคยได้ยินคำว่า “ครูภัณฑ์” และไม่ทราบความหมายของคำนี้มาก่อน อาจเขียนผิดเป็น ครูพัน หรือ ครูพันธ์ ได้

2. เขียนผิดเพราะใช้แนวเทียบผิด

คำบางคำเมื่อจะเขียนแต่ผู้เขียนไม่มั่นใจ มักจะนำไปเทียบเคียงกับคำอื่น ๆ ซึ่งเคยรู้มาแล้วเป็นอย่างดี วิธีการเช่นนี้ เป็นเหตุหนึ่งที่ทำให้เขียนหนังสือผิด เพราะคำบางคำมีความหมายหรือรูปศัพท์ ตลอดจนหลักภาษาต่างกันเราใช้กฎอันเดียวกันไม่ได้ คำพวกนี้จึงต้องพิจารณาจดจำเป็นคำ ๆ ไป เช่น สัງวาล เขียนผิดเป็น สัງวาล เพราะนำไปเทียบกับคำว่า มาลย์ เป็นต้น

3. เขียนผิดเพราะออกเสียงผิด

คำบางคำออกเสียงไม่ตรงหรือออกเสียงไม่ชัด เลยติดนิสัยเมื่อเขียนจึงผิดด้วย แต่คำบางคำคนส่วนมากออกเสียงอย่างหนึ่ง ซึ่งไม่ตรงกับรูปคำที่เขียนตามพจนานุกรมนับเป็นสิ่งยากแก่การแก้ไข อาจจะเป็นเพราะพจนานุกรมรักษาหลักการจนไม่เอื้อต่อผู้ใช้ภาษาก็ได้ เช่น ชะม๊กเขม้น เขียนผิดเป็น ชะม๊กเขม้น เป็นต้น

4. เขียนผิดเพราะมีประสบการณ์ผิด

การเขียนผิดเพราะมีประสบการณ์ผิด กล่าวคือเคยเห็นคำนั้น ๆ มาจนชินและเป็นคำที่ใช้กันผิดเสมอจนจำได้ติดตา อาจจะเห็นจากหนังสือพิมพ์ หรือสิ่งพิมพ์อื่น ๆ เช่น ในบัตรเชิญ

ประกาศโฆษณา แจ้งความ ฯลฯ ควรพิจารณาอย่านำไปใช้โดยไม่ได้ศึกษาความจริง เช่น อนุญาตเขียนผิดเป็น อนุญาต เป็นต้น

5. เขียนผิดเพราะไม่รู้หลักภาษา

หลักภาษานับเป็นสิ่งสำคัญยิ่งในการเรียนภาษา การที่จำเรียนโดยไม่ต้องรู้หลักนั้น ย่อมเป็นไปได้ แต่เนื่องจากหลักภาษาไทยมีกฎเกณฑ์มากมายจึงควรตระหนักในข้อนี้ โดยเฉพาะ การเขียน เช่น หลักการประวิสรรชนีย์ คำที่มาจากภาษาบาลีสันสกฤต ภาษาเขมร หลักการใช้ ศ,ษ,ส หลักการใช้ รร หลักการใช้ บรร บัน เป็นต้น

จากที่กล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า สาเหตุที่นักเรียนสะกดคำผิดนั้น เกิดจากการที่นักเรียน ออกเสียงผิด มีประสบการณ์หรือจำคำที่เขียนผิดมา โดยเห็นแบบอย่างการสะกดที่ไม่ถูกหลักภาษา วางพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ตัวสะกดไม่ถูกต้อง ซึ่งเป็นผลให้การเขียนสะกดคำผิด

3.4 หลักการสอนเขียนสะกดคำ

การเขียนเป็นรูปแบบหนึ่งของการใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายมนุษย์ใช้การเขียนในการติดต่อสื่อสารระหว่างกัน นักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงหลักการเขียนสะกดคำไว้ดังนี้

Fitzgerald (01967: 38 อ้างถึงใน อุทัยวรรณ อรรถเสลา, 2558: 8) ได้เสนอแนะการสอนให้นักเรียนฝึกเขียนสะกดคำไว้ 5 ชั้น ดังนี้

1. ต้องให้นักเรียนรู้ความหมายของคำนั้นๆ เสียก่อน โดยครูเป็นผู้บอกหรือเปิดพจนานุกรม แล้วให้นักเรียนอภิปรายสิ่งสำคัญ คือ ต้องเป็นความหมายที่ไม่ซับซ้อน
2. ต้องให้นักเรียนอ่านออกเสียงของคำที่ถูกต้องชัดเจน จะช่วยให้นักเรียนรู้คำนั้นได้อย่างแม่นยำ ทั้งรูปคำและการอ่านออกเสียง
3. ต้องให้นักเรียนมองเห็นรูปนั้นๆ ว่า ประกอบด้วยพยัญชนะ สระ อะไรบ้างและถ้าเป็นคำหลายพยางค์ ครูควรแยกให้ดูเป็นคำ
4. ต้องให้นักเรียนลองเขียนคำนั้นๆ โดยการดูแบบและไม่ดูแบบ
5. สร้างสถานการณ์ให้นักเรียนนำคำนั้นๆ ไปใช้ ซึ่งอาจเป็นการให้นักเรียนเขียนบรรยายภาพ บรรยายเรื่องราว หรือเขียนในกิจกรรมการเขียนโดยให้เหมาะกับวัย

สราวดี เฟิงศรีโคตร (2539: 25) ได้สรุปหลักการสอนเขียนสะกดคำไว้ว่า “การสอนให้นักเรียนสามารถเขียนสะกดคำได้ถูกต้องแม่นยำ ครูต้องตระหนักถึงความสำคัญของการเขียนสะกดคำ และหลักการเขียนสะกดคำ ซึ่งสามารถจะสรุปวิธีการสอนเขียนสะกดคำภาษาไทยได้ดังนี้

1. ให้นักเรียนได้มองเห็นรูปคำว่ามีลักษณะอย่างไร ประกอบด้วย พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และตัวสะกดอะไรบ้าง
2. ฝึกให้นักเรียนออกเสียงคำนั้นๆ ให้ชัดเจนเป็นคำๆ

3. ฝึกให้นักเรียนสะกดคำปากเปล่า โดยวิธีแจกลูกสะกดคำโดยออกเสียงดัง ๆ อย่างชัดเจน

4. สอนให้นักเรียนรู้และเข้าใจความหมายของคำนั้นๆ และยกตัวอย่างการใช้คำนั้นๆ ในสถานการณ์ต่างๆ

5. ฝึกให้ลงมือเขียนสะกดคำนั้นๆ หลายๆ ครั้ง

6. ให้นักเรียนระลึกคำที่เขียน แล้วเขียนสะกดคำโดยไม่ต้องดูแบบ

7. ตรวจสอบดูว่าถูกต้องหรือไม่ ถ้าไม่ถูกต้องให้กลับไปดูคำนั้นใหม่

8. ใช้คำที่เขียนนั้นมาแต่งประโยค โดยอาจแต่งด้วยปากเปล่าก็ได้

9. ทบทวนการเขียนอีกครั้งหนึ่ง โดยทำแบบฝึกทักษะ

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2540: 40) ได้กล่าวว่าการสะกดคำมี 2 รูปแบบ คือ การสะกดคำตามปกติ และการสะกดคำแบบพิเศษ

1. การสะกดคำตามปกติ

ใช้พยัญชนะต้นและสระกับตัวสะกดตรงตามรูปคำ ทำได้ 2 วิธี

วิธีที่ 1 เที่ยง ข + เีย → เที่ย

เที่ย + งอ → เที่ยง

วิธีที่ 2 เที่ยง ข + เีย + งอ → เที่ยง

2. การสะกดคำแบบพิเศษ

เป็นการสะกดคำที่ประสมกับสระ เมื่อมีตัวสะกด สระจะเปลี่ยนรูปหรือลดรูป เช่น

แขะ + ง → แข็ง (- ะ เปลี่ยนรูปเป็น - ็)

โจะ + น → จน (โ - ะ ลดรูป)

เครือวัลย์ ชรสสุวรรณ (2541: 11) ได้เสนอแนะวิธีที่จะช่วยให้ นักเรียน มีความสามารถในการสะกดคำได้ถูกต้องและมีผลสัมฤทธิ์สูง ดังนี้

1. วิธีสอนที่ครูออกเสียงได้ถูกต้องและมีแบบการสะกดคำที่แน่นอน

2. วิธีสอนที่ต้องฝึกทักษะการสะกดคำอย่างสม่ำเสมอ โดยเฉพาะการฝึกเป็นรายบุคคล

3. วิธีสอนที่มีการกำหนดจุดประสงค์ของการสอนที่แน่นอน

4. วิธีสอนที่มีการทดสอบก่อนสอนและสอนก่อนทดสอบ

5. วิธีสอนที่ฝึกทักษะด้วยการเลียนแบบและทราบบผลการเรียน

6. วิธีสอนแบบใช้การเรียงลำดับอักษร

7. วิธีสอนโดยให้ผู้เรียนอ่านและรู้ความหมายของคำและการผัน

8. วิธีสอนโดยการเลือกและจัดลำดับคำ ตลอดจนนำคำที่ใช้ในชีวิตประจำวันมาเขียน

9. วิธีสอนที่มีการกำหนดและวางแผนการสอนที่แน่นอน
10. วิธีสอนโดยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้มีกระบวนการและขั้นตอนที่ถูกต้อง
11. วิธีสอนโดยใช้พจนานุกรมและมีการทบทวน
12. วิธีสอนโดยการสร้างแบบฝึกการอ่านและเขียนแล้วนำไปสอนนักเรียน
13. วิธีสอนโดยการนำคำที่เป็นปัญหาสร้างเป็นแบบฝึกทักษะ ด้วยวิธีสัมพันธ์ทักษะ

กระทรวงศึกษาธิการ (2546: 134) ได้กล่าวไว้ว่า การสอนอ่านแจกลูกและการสะกดคำ เป็นพื้นฐานสำคัญของการอ่านและการเขียนเพราะเป็นหลักเกณฑ์การนำพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ตัวสะกด มาประสมกัน และในการสอนอ่านจะดำเนินไปด้วยกัน จึงมีผู้เรียกรวมกันว่า “การอ่านแจกลูกสะกดคำ”

จากเอกสารที่เกี่ยวข้อง และแนวคิด เกี่ยวกับการสอนการสะกดคำ สามารถสรุปได้ว่าการสะกดคำเป็นส่วนหนึ่งของการอ่านและเขียนที่มีความสำคัญมาก เป็นพื้นฐานของการศึกษาทุกระดับ และทุกสาขาวิชา โดยครูควรใช้กิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลายและสอนจากชั้นง่าย ๆ ก่อน ดังนี้

1. สอนคำที่อยู่ใกล้ตัวนักเรียนและเป็นคำที่พบเห็นได้ในชีวิตประจำวัน
2. ครูออกเสียงคำอย่างถูกต้องและมีแบบการสอนสะกดคำที่แน่นอน
3. ให้นักเรียนได้เห็นรูปคำว่ามีลักษณะอย่างไร ประกอบด้วยพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์และตัวสะกดอย่างไรบ้าง
4. ฝึกให้นักเรียนสะกดคำปากเปล่า โดยออกเสียงดัง ๆ อย่างชัดเจน
5. สอนให้นักเรียนรู้และเข้าใจความหมายของคำนั้น ๆ และยกตัวอย่างการใช้คำนั้นในสถานการณ์ต่างๆ
6. ฝึกให้นักเรียนลงมือเขียนสะกดคำนั้น ๆ หลายครั้ง
7. ให้นักเรียนเขียนคำ และเขียนสะกดคำโดยที่ไม่ดูแบบ
8. ตรวจสอบดูว่าถูกต้องหรือไม่ ถ้าไม่ถูกต้องกลับไปดูคำนั้นใหม่
9. ทุกครั้งที่สอนคำใหม่เพิ่มเติม จะต้องทบทวนคำเก่าที่เคยเรียนมาแล้ว

3.5 แนวทางการวัดผลและประเมินผล

มีนักการศึกษาได้กล่าวถึงวิธีการวัดและประเมินความสามารถด้านการเขียนสะกดคำ กรรณิการ์ พวงเกษม (2532: 12) ได้กล่าวถึงการประเมินผลการเขียนสะกดคำว่าการประเมินในด้านการเขียนสะกดคำต้องหาคำจากแบบเรียน คำที่มีความสำคัญในทางสังคม และเป็นคำที่ยากพอสมควร การประเมินผลสะกดคำนี้อาจจะอ่านให้ผู้เรียนฟังแล้วให้ผู้เรียนเขียนตาม

หรืออาจจะให้คำที่ถูกและผิดมา แล้วให้ผู้เรียนเลือกคำดังกล่าว หรืออาจจะให้ข้อความมาและมีคำที่สะกดผิดปนอยู่ แล้วให้ผู้เรียนเลือกคำที่สะกดผิดแล้วแก้ไขถูกต้อง

และสิริพัชร์ เจษฎาภิโรจน์ (2541: 167) ได้กล่าวถึงการวัดผลและประเมินผลว่านักเรียนสามารถสะกดคำได้หรือไม่ อย่างไร ครูสามารถดำเนินการได้ทั้งขณะสอนและสิ้นสุดการสอนโดยใช้วิธีการและเครื่องมือ ดังนี้

1. การสังเกต ในการสังเกตนักเรียนอย่างไม่เป็นทางการขณะอ่านแจกลูกสะกดคำ หรือสังเกตการณ์ใช้นิ้วมือเขียนรูปตัวอักษรของคำที่อ่านในอากาศนั้น ครูควรบันทึกพฤติกรรมของนักเรียนในแบบสังเกตที่เตรียมไว้

2. การทดสอบในระหว่างชั่วโมงสอน ครูอาจสร้างแบบทดสอบให้นักเรียนเติมสระพยัญชนะที่ขาดหายไป หรือให้นักเรียนจำแนกคำที่ครูกำหนดในตารางแจกลูก

3. การสอบถาม ครูอาจตั้งคำถามให้นักเรียนตอบปากเปล่าเกี่ยวกับตำแหน่งของสระรูปร่างของสระ หรือให้นักเรียนเขียนคำใหม่ที่ใช้พยัญชนะ หรือสระ หรือตัวสะกดเหมือนกับคำที่ได้เรียนไปแล้วหรือคำที่ครูกำหนดให้

นอกจากนี้กลุ่มนิเทศติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี เขต 1 (2556: 13) ได้กล่าวถึงการวัดผลและประเมินผลว่านักเรียนสามารถสะกดคำได้หรือไม่ อย่างไร ครูสามารถดำเนินการได้ทั้งขณะสอนและสิ้นสุดการสอนโดยใช้วิธีการและเครื่องมือ ดังนี้

1. การสังเกต ในการสังเกตนักเรียนอย่างไม่เป็นทางการขณะอ่านแจกลูกสะกดคำ หรือสังเกตการณ์ใช้นิ้วมือเขียนรูปตัวอักษรของคำที่อ่านในอากาศนั้น ครูควรบันทึกพฤติกรรมของนักเรียนในแบบสังเกตที่เตรียมไว้

2. การทดสอบในระหว่างชั่วโมงสอน ครูอาจสร้างแบบทดสอบให้นักเรียนเติมสระพยัญชนะที่ขาดหายไป หรือให้นักเรียนจำแนกคำที่ครูกำหนดในตารางแจกลูก

3. การสอบถาม ครูอาจตั้งคำถามให้นักเรียนตอบปากเปล่าเกี่ยวกับตำแหน่งของสระรูปร่างของสระ หรือให้นักเรียนเขียนคำใหม่ที่ใช้พยัญชนะ หรือสระ หรือตัวสะกดเหมือนกับคำที่ได้เรียนไปแล้ว

แนวทางการวัดผลและประเมินความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ โดยใช้การสังเกตพฤติกรรมนักเรียนขณะอ่านและเขียนสะกดคำ การทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้และหลังการจัดการเรียนรู้ รวมทั้งการตอบคำถามและการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ของนักเรียน จะให้ครูผู้สอนรู้ความก้าวหน้า ความเข้าใจหรือปัญหาของนักเรียน ทำให้แก้ไขได้ตรงจุด

4. การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของฮันเตอร์

4.1 ความเป็นมาและความหมายของการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของฮันเตอร์

กระบวนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของฮันเตอร์เหมาะสมกับพัฒนาทักษะที่ต้องมีรูปแบบวิธีการปฏิบัติที่ชัดเจนโดยครูจะต้องแสดงแบบให้นักเรียนเห็น เข้าใจชัดเจน ดังนั้น จึงไม่เหมาะสำหรับการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นการพัฒนาความรู้ ความคิด และการสร้างสรรค์สิ่งใหม่ อย่างไรก็ตามการจัดการเรียนรู้ยังต้องพัฒนาผู้เรียน ทั้งความรู้ ความคิด การปฏิบัติ และการสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ จึงเป็นที่ยอมรับกันว่าการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของฮันเตอร์เป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพอีกรูปแบบหนึ่งซึ่งทำทนายครุผู้สอนในการทดลองใช้เพื่อพัฒนาปรับปรุงในวิชาชีพครูได้ รูปแบบการจัดการเรียนรู้นี้ ครูมีบทบาทมากกว่าผู้เรียน ดังนั้นในขั้นตอนการฝึกปฏิบัติโดยครูคอยแนะนำให้นักเรียนช่วยกันฝึกให้นักเรียนที่เรียนดีจับคู่ฝึกกับนักเรียนที่เรียนอ่อนหรือจัดกิจกรรมกลุ่มเล็กให้ช่วยการเรียนรู้และฝึกปฏิบัติเพิ่มเติม โดยครูคอยดูแลการฝึกและคอยให้กำลังใจ และการเสริมแรง นอกจากนี้ยังจัดเป็นวิธีสอนที่เหมาะสมกับเด็กก่อนที่ต้องการการดูแลอย่างใกล้ชิด Davis and Thomas (1989 อ้างใน วัชราน เล่าเรียนดี และคณะ, 2560: 199-200)

การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบแนวคิดของฮันเตอร์ มีพื้นฐานมาจากทฤษฎีการสอนและการฝึกปฏิบัติ รวมทั้งความเชื่อที่ว่าการสอนนั้นจะต้องใช้ทั้งศาสตร์และศิลป์ โดยเน้นความเป็นวิทยาศาสตร์ของการสอน และแนวคิดเชิงจิตวิทยาที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างเหตุและผลความสำเร็จหรือประสิทธิภาพของการเรียนรู้ที่ได้จากการเรียนรู้สิ่งใหม่ ในขณะที่ฮันเตอร์จะมองครูในฐานะนักตัดสินใจมืออาชีพ ซึ่งจะใช้ความรู้จากผลการวิจัยและความสัมพันธ์ระหว่างเหตุและผลมาเป็นปัจจัยในการตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการเรียนการสอน ความเป็นศิลป์ตามแนวคิดของฮันเตอร์ ก็คือ ในด้านการวางแผนการสอน การประเมินผล การปฏิบัติงานของครู เพื่อปรับปรุงและพัฒนาซึ่งต้องอาศัยศิลป์ด้วย (วัชราน เล่าเรียนดี, 2547: 54-55)

หลักจิตวิทยาอีกประการหนึ่งที่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) ของผู้เรียนก็คือ การเสริมแรงเสริมกำลังใจ (Reinforcement) ซึ่งจะส่งเสริมความเชื่อมั่นในตนเอง ความภูมิใจในตนเองของผู้เรียน และในการสอนนั้น การเชื่อมโยงระหว่างความรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ กับชีวิตประจำวันของนักเรียนจะช่วยให้การเรียนรู้ของผู้เรียนมีความหมายและมีประโยชน์มากขึ้น

Wilson (ม.ป.ป.: ออนไลน์) รูปแบบการจัดการเรียนรู้ของเมดิสัน ฮันเตอร์ เป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ดั้งเดิมที่เน้นการฝึกปฏิบัติซ้ำ ๆ ได้ถูกพัฒนาโดยครูใหญ่และนักการศึกษาหลายท่านที่ใช้เวลาศึกษามาเป็นเวลานาน รูปแบบการจัดการเรียนรู้ของฮันเตอร์ ได้ถูกออกแบบเพื่อให้ นักเรียนเข้าใจจุดประสงค์ที่นักเรียนได้รับในครั้งแรก ผู้บริหารบางโรงเรียนได้นำวิธีการจัดการเรียนรู้

ตามรูปแบบของฮันเตอร์นี้ มาใช้ในการวิเคราะห์ผลการเรียนรู้ ที่ได้ถูกบันทึกไว้ ซึ่งฮันเตอร์ไม่คาดคิดว่าจะมีคนนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้นี้มาใช้ เป็นเครื่องมือในการจัดการเรียนรู้ของครูและการวัดผลของครูได้ เพราะเป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เก่า และมีรูปแบบการจัดการเรียนรู้อื่นๆที่ดีอีกมากมาย ซึ่งการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของฮันเตอร์นี้เป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ ซึ่งครูผู้สอนไม่สามารถตัดขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ขั้นตอนใดขั้นตอนหนึ่งไปได้ โดยวิธีการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของฮันเตอร์นี้มี 7 ขั้นตอน

หลักการในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของฮันเตอร์ โดยอาศัยหลักการทางวิทยาศาสตร์และความรู้เกี่ยวกับการใช้เวลาในการศึกษาของฮันเตอร์ ซึ่งเป็นการจัดการเรียนรู้โดยตรงที่เน้นการฝึกปฏิบัติและการสอนแบบโดยตรงซึ่งครูผู้สอนจะแนะนำผู้เรียนตลอดการจัดการเรียนรู้ และมีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ที่ชัดเจน โดยเริ่มตั้งแต่การกำหนดจุดประสงค์จนถึงการประเมินผล ซึ่งฮันเตอร์ก็ได้รู้ว่าสมองของเด็กจะเกิดการเรียนรู้ตามสิ่งที่ได้รับ และมั่นใจว่าครูจะทำให้เด็กเกิดประสบการณ์ทางการเรียนไปในทางที่ถูก ซึ่งในการวิจัยของเธอเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นว่า การปฏิบัติซ้ำหรือการให้ทักษะกับเด็กมากกว่าเดิมจะทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้ในสิ่งที่ถูกต้องตั้งแต่ครั้งแรก

จากข้อความดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้ของฮันเตอร์ คือรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่คิดโดยเมดิสัน ฮันเตอร์ มีพื้นฐานจากทฤษฎีการสอนและการฝึกปฏิบัติ เน้นความเป็นวิทยาศาสตร์ของการสอน และแนวคิดเชิงจิตวิทยาที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างเหตุและผล หลักจิตวิทยาที่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) ของผู้เรียน

4.2 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของฮันเตอร์

กระบวนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของฮันเตอร์ เหมาะสมกับการพัฒนาทักษะที่ต้องมีรูปแบบวิธีการปฏิบัติที่ชัดเจน โดยครูจะต้องแสดงแบบให้นักเรียนเห็นเข้าใจชัดเจน ซึ่งมีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

Wilson (ม.ป.ป.: ออนไลน์) ได้ศึกษาขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ของฮันเตอร์ ซึ่งมี 7 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน เป็นขั้นที่ทบทวนความรู้เดิมและประสบการณ์ของนักเรียน เพื่อเป็นการเตรียมพร้อมของนักเรียน แนะนำและตรวจสอบความเข้าใจ

ขั้นที่ 2 ขั้นแจ้งจุดประสงค์หรือเป้าหมายการเรียนรู้ เป็นขั้นที่ครูได้แจ้งให้นักเรียนรู้ถึงจุดประสงค์หรือเป้าหมายของการเรียน และสิ่งที่คาดหวังที่จะให้เกิดขึ้นกับนักเรียน เช่น การเล่นเกม การอภิปราย การใช้วิดีโอ เป็นสื่อช่วยให้ผู้เรียนได้รับการวางเงื่อนไขจากการกระทำ (ทฤษฎีสกินเนอร์)

ขั้นที่ 3 ขั้นการสอนหรือขั้นเสนอเนื้อหา ตรวจสอบความเข้าใจในเนื้อหาของนักเรียน ขึ้นอยู่กับความรู้พื้นฐานของนักเรียน และกระบวนการใช้ในการสอนสำหรับครูผู้สอน

ขั้นที่ 4 ขั้นตรวจสอบความเข้าใจ ในขั้นนี้ครูจะตรวจสอบความเข้าใจเกี่ยวกับบทเรียน โดยการสังเกตจากการปฏิบัติตามคำสั่ง การตอบคำถามและการมีส่วนร่วมในบทเรียน แต่หากถ้า นักเรียนไม่สามารถตอบคำถามได้ ครูจะให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติซ้ำๆ

ขั้นที่ 5 ขั้นปฏิบัติตามคำแนะนำของครู หลังจากทีนักเรียนได้รับความรู้จากครูแล้ว เพื่อเป็นการตรวจสอบความเข้าใจว่านักเรียนเข้าใจในสิ่งที่ครูสอนหรือไม่ ในขั้นนี้นักเรียนจะได้ฝึกปฏิบัติ โดยการดูแลของครูอย่างใกล้ชิด

ขั้นที่ 6 ขั้นการปฏิบัติโดยอิสระ นักเรียนจะได้รับการฝึกฝนโดยการใช้ข้อมูลใหม่ ๆ หลังจากที่ครูได้สอนเนื้อหาให้นักเรียนแล้ว ในขั้นนี้เป็นขั้นที่ให้นักเรียนได้ใช้ข้อมูลหรือเนื้อหาที่ครู สอน และฝึกปฏิบัติด้วยตนเองในห้องเรียน หรือการทำเป็นการบ้าน สิ่งที่สำคัญในขั้นตอนนี้คือ นักเรียนจะต้องทำการบ้านด้วยตัวของพวกเขาเองเพื่อให้เกิดการเรียนรู้

ขั้นที่ 7 ขั้นสรุป ในขั้นนี้เป็นขั้นที่ครูสรุปเนื้อหา ความรู้ทั้งหมดที่ได้เรียนในช่วงเวลานั้น ซึ่ง รูปแบบการสอนนี้เป็นรูปแบบที่เหมาะสมกับนักเรียนในช่วงที่เริ่มต้นเรียนและเป็นวิธีการสอนที่มี ขั้นตอนชัดเจน และไม่เหมาะกับการคิดขั้นสูง เหมาะกับความรู้อันพื้นฐาน

นอกจากนี้ วัชรา เล่าเรียนดี และคณะ (2560: 199-200) กระจบบนการสอนของฮันเตอร์ (Hunter's Model of Teaching) จากความเชื่อ หลักการของจิตวิทยาดังกล่าว ฮันเตอร์ได้นำมาใช้ ในกำหนดขั้นตอนการสอนเป็นกระจบบนการสอนใน 7 ขั้นตอน ซึ่งคล้ายคลึงกับรูปแบบการสอนของ โรเซนไชน์ (Resenshine) ดังนี้

1. ขั้นนำ (Anticipatory Set) ก่อนเริ่มสอนครูจะต้องช่วยให้นักเรียนรู้ว่าเขาจะต้อง เรียนอะไร มุ่งเน้นอะไรบ้าง ทำไม่ถึงเรียน รวมทั้งทบทวนความรู้เดิมที่เกี่ยวข้อง
2. แจ้งหรือบอกวัตถุประสงค์การเรียนรู้และเป้าหมายของการเรียนรู้ (Objective and Purposes) โดยให้นักเรียนทราบว่าเรียนอะไร มีประโยชน์อย่างไรนักเรียนต้องทำอะไรบ้าง
3. การเสนอเนื้อหาสาระใหม่ ทักษะใหม่ (Input) โดยที่ครูจะสอนเนื้อหาสาระและ ทักษะโดยใช้กิจกรรมการสอนและการเรียนรู้ที่หลากหลาย
4. เสนอรูปแบบ ทำรูปแบบพฤติกรรมต่าง ๆ ให้ดู (Modeling) การเสนอ รูปแบบ ทำ แบบให้นักเรียนดูเป็นการช่วยให้นักเรียนมองเห็นสิ่งที่เรียน ที่เป็นกระจบบนชัดเจน หรือผลลัพธ์ที่ ต้องปฏิบัติให้ได้
5. การตรวจสอบ ทดสอบความรู้ความเข้าใจ (Checking for Understanding) ฮันเตอร์ เสนอว่าในขั้นตอนนี้ควรให้นักเรียนชี้แจงเมื่อนักเรียนเข้าใจคำสั่งต่าง ๆ หรือการแนะนำใหม่ ๆ หรือเมื่อเห็นด้วยกับคำตอบของเพื่อนร่วมชั้น
6. การให้ฝึกปฏิบัติโดยครูคอยแนะนำ (Guided Practice) การฝึกทักษะใหม่ ๆ ความรู้ หลักการใหม่ที่เรียน โดยครูคอยช่วยเหลือแนะนำอย่างใกล้ชิด

7. การให้ฝึกโดยอิสระ (Independent Practice) การให้นักเรียนฝึกปฏิบัติโดยอิสระตามลำพัง ควรจะทำเมื่อแน่ใจว่านักเรียนจะไม่ทำสิ่งใดผิดพลาดที่รุนแรง ถ้ายังไม่พร้อมครูควรให้ฝึกโดยที่ครูคอยแนะนำให้มาก่อน

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยได้นำขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของฮันเตอร์มาเป็นแนวทางจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทย เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งประกอบด้วยขั้นตอนการสอนดังนี้ 1. ชี้นำ และขั้นเตรียมความพร้อม 2. ขั้นแจ้งหรือบอกวัตถุประสงค์การเรียนรู้และเป้าหมายของการเรียนรู้ 3. ขั้นเสนอเนื้อหาสาระใหม่และทักษะใหม่ 4. ขั้นเสนอรูปแบบ ทำรูปแบบพฤติกรรมต่าง ๆ ให้ดู 5. ขั้นการตรวจสอบเพื่อความเข้าใจ 6. ขั้นการให้ฝึกปฏิบัติโดยครูคอยแนะนำ และ 7. ขั้นการให้ฝึกโดยอิสระ

5. แบบฝึกทักษะ

5.1 ความหมายของแบบฝึกทักษะ

แบบฝึกทักษะเป็นสิ่งที่ช่วยเสริมทักษะให้เกิดความชำนาญ จึงมีนักการศึกษาได้ให้ความหมายของแบบฝึกทักษะไว้ดังนี้

สมศักดิ์ สินธุเวชชัย (2540: 106) ได้ให้ความหมายของแบบฝึกไว้ว่า แบบฝึกทักษะหมายถึงการจัดประสบการณ์ฝึกหัด เพื่อให้นักเรียนศึกษาและเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง และสามารถแก้ปัญหาได้ถูกต้องอย่างหลากหลายและแปลกใหม่

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2541: 490) ให้ความหมายของแบบฝึกทักษะ หมายถึง สิ่งที่นักเรียนต้องใช้ควบคู่กับการเรียนจะมีลักษณะครอบคลุมกิจกรรมที่นักเรียนพึงกระทำ อาจแยกเป็นหน่วยหรือเป็นเล่มก็ได้

ไพบุลย์ มุลดี (2546: 48) ได้สรุปความหมายของแบบฝึกทักษะ คือชุดฝึกการเรียนรู้ที่ครูสร้างขึ้นให้นักเรียนได้ทบทวนเนื้อหาที่เรียนรู้มาแล้วเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจ และช่วยเพิ่มทักษะความชำนาญและฝึกกระบวนการคิดให้มากขึ้น ทั้งยังมีประโยชน์ในการลดภาระการสอนให้กับครู อีกทั้งพัฒนาความสามารถของผู้เรียน และทำให้ผู้เรียนสามารถมองเห็นความก้าวหน้าจากผลการเรียนรู้ของตนเองได้

วรรณ แก้วแพรง (2548: 128) กล่าวว่า แบบฝึกทักษะคือ แบบฝึกที่ดีให้แก่นักเรียนเพื่อให้นักเรียนได้มีทักษะเพิ่มขึ้นโดยการทำกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งด้วยความสนใจและพอใจหลังจากนักเรียนได้เรียนรู้เรื่องนั้น ๆ มาบ้างแล้ว ถ้านักเรียนได้ทำแบบฝึกทักษะหลาย ๆ ครั้ง พฤติกรรมของนักเรียนจะเปลี่ยนไป คือ ทำให้คล่องแคล่วรวดเร็วขึ้น ทำได้อย่างถูกต้อง แม่นยำดีขึ้น

สุคนธ์ สินธพานนท์ (2551: 88) ได้ให้ความหมายของแบบฝึกทักษะว่า หมายถึง สื่อที่สร้างขึ้นเพื่อให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมที่เป็นการทบทวน หรือเพิ่มเติมความรู้ให้แก่ นักเรียน หรือให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการเรียนรู้หลายๆ รูปแบบเพื่อสร้างเสริมประสบการณ์การเรียนรู้ให้แก่ นักเรียนได้ มีคุณลักษณะตามที่ต้องการ

เกริก และจินตนา ท่วมกลาง (2555: 176) ได้ให้ความหมายว่าแบบฝึกหัด แบบฝึก แบบฝึกทักษะ แบบฝึกเสริมทักษะหรือชุดฝึก หมายถึง สื่อหรือนวัตกรรมการเรียนการสอนประเภทหนึ่ง สำหรับให้ผู้เรียนประกอบการเรียนรู้ ฝึกปฏิบัติต่อเนื่องจากการเรียนรู้ในเรื่องนั้น ๆ มาแล้ว เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ และมีทักษะด้านใดด้านหนึ่งเพิ่มขึ้น

จากความหมายที่กล่าวข้างต้นสามารถสรุปความหมายของแบบฝึกทักษะ ได้ว่าแบบฝึกทักษะเป็นสิ่งที่ครูผู้สอนสร้างขึ้นเพื่อพัฒนาทักษะด้านต่างๆ ที่ต้องการให้เกิดกับนักเรียน ไม่ว่าจะเป็นการทบทวนเนื้อหาที่เรียนรู้ออกมาแล้ว ทำให้นักเรียนเกิดความชำนาญและเข้าใจในเรื่องที่เรียนได้อย่างถูกต้อง และแม่นยำยิ่งขึ้น

5.2 ความสำคัญของแบบฝึกทักษะ

ในการฝึกทักษะของนักเรียนนั้นครูจะต้องมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ที่สร้างความสนใจของผู้เรียน นอกจากจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสมแล้ว ครูยังต้องสร้างแบบฝึกทักษะเพื่อช่วยเหลือนักเรียน เพราะนักเรียนที่เขียนสะกดคำด้วยตนเอง โดยไม่มีแบบฝึกทักษะช่วยเลย หรือมีแต่เพียงส่วนน้อย จะทำให้นักเรียนพัฒนาได้ไม่เต็มที่ ซึ่งนักการศึกษาได้กล่าวถึงความสำคัญของแบบฝึกทักษะ ไว้ดังนี้

คมขำ แสนกล้า (2547: 32) ได้สรุปความสำคัญของแบบฝึกทักษะว่า แบบฝึกทักษะเป็นส่วนสำคัญในการเรียนการสอน เพราะถ้าขาดแบบฝึกทักษะเพื่อใช้ในการฝึกฝนทักษะความรู้ต่างๆ หลังจากเรียนไปแล้ว เด็กก็อาจจะลืมเลือนความรู้ที่เรียนไปได้ ซึ่งอาจส่งผลให้นักเรียนไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร

จิตรา สมพล (2547: 10) ได้กล่าวไว้ว่า แบบฝึกทักษะมีความสำคัญ และจำเป็นอย่างยิ่งในการใช้เป็นสื่อและอุปกรณ์ประกอบในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสม

วรรณภา ไชยวรรณ (2549: 40) ได้สรุปความหมายและความสำคัญของแบบฝึกได้ว่าแบบฝึก คือ แบบฝึกหัด หรือชุดฝึกที่ครูจัดให้นักเรียน เพื่อให้มีทักษะเพิ่มขึ้นหลังจากที่ได้เรียนรู้เรื่องนั้นๆ มาบ้างแล้ว โดยแบบฝึกต้องมีทิศทางตรงตามจุดประสงค์ ประกอบกิจกรรมที่น่าสนใจและสนุกสนาน

สุวิทย์ มูลคำ และสุนันทา สุนทรประเสริฐ (2550: 53) ได้สรุปความสำคัญของแบบฝึกทักษะว่าแบบฝึกทักษะมีความสำคัญต่อผู้เรียนไม่น้อย ในการที่จะช่วยส่งเสริมสร้างทักษะให้กับผู้เรียน

ได้เกิดการเรียนรู้และเข้าใจได้เร็วขึ้น ชัดเจนขึ้น กว้างขวางขึ้นทำให้การสอนของครูและการเรียนของนักเรียนประสบผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ

เกริก และจินตนา ท่วมกลาง (2555: 176) ได้กล่าวถึงความสำคัญของแบบฝึกทักษะไว้ ดังนี้ การที่ครูจะช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจ และเกิดทักษะในด้านต่าง ๆ ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ นั้น นอกจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสมแล้ว ควรสร้างแบบฝึกหรือแบบฝึกหัด เพื่อช่วยเหลือผู้เรียนให้ได้ฝึกจนเกิดความชำนาญ โดยเฉพาะในวิชาทักษะ เพราะการทำสิ่งใดก็ตาม ถ้าต้องการให้เกิดความชำนาญ ก็ต้องทำสิ่งนั้นซ้ำ ๆ ให้อยู่ครั้งจนเกิดเป็นความรู้ที่คงทนสามารถนำความรู้ไปใช้ได้อย่างแม่นยำ

จากความสำคัญของแบบฝึกทักษะที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า แบบฝึกทักษะเป็นสื่อการเรียนการสอนที่จำเป็นต่อการเรียนภาษาเป็นอย่างยิ่ง เพราะครูต้องใช้ในการฝึกทักษะให้กับนักเรียนหลังจากที่ได้เรียนเนื้อหาที่ผ่านมาแล้ว และเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ เกิดแรงจูงใจ สามารถตรวจสอบผลการเรียน ทำให้ทราบความก้าวหน้า และข้อบกพร่องอันส่งผลต่อทัศนคติ และประสิทธิภาพในการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี

5.3 ลักษณะของแบบฝึกที่ดี

ทักษะทางภาษาไทยจำเป็นต้องอาศัยแบบฝึกทักษะเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการทบทวนความเข้าใจในเรื่องที่นักเรียนได้เรียนมา และครูผู้สอนสามารถประเมินความก้าวหน้าของนักเรียนได้อีกด้วย ซึ่งได้มีนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกที่ดี เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับนักเรียนดังนี้

สำลี รักสุทธี (ม.ป.ป.: 31-32) ได้กล่าวถึง ลักษณะของแบบฝึกทักษะที่ดี มีดังนี้

1. มีคำสั่งชัดเจน เข้าใจ เหมาะสมกับวัย
2. มีตัวอย่างประกอบ ตัวอย่างที่ดีควรให้ผู้เรียนเกิดความคิดหลาย ๆ แนวคิด
3. มีตัวอย่างประกอบเพื่อดึงดูดความสนใจและสื่อความหมาย
4. มีเนื้อที่สำหรับเขียน เว้นให้มีขนาดเหมาะสมกับคำที่นักเรียนต้องการเขียน
5. การวางรูปแบบที่ดี จะทำให้เกิดความเรียบร้อย สวยงามและประหยัด
6. ควรบันทึกวิธีการสอนที่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของแบบฝึกไว้ในคู่มือ

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2540: 146) ได้กล่าวถึง ลักษณะของแบบฝึกที่ดี ดังนี้

1. เกี่ยวข้องกับเรื่องที่นักเรียนได้เรียนมาแล้ว
2. เหมาะสมกับระดับช่วงวัย หรือความสามารถของนักเรียน
3. มีคำชี้แจง ที่ช่วยให้นักเรียนเข้าใจวิธีทำแบบฝึกได้ง่าย

4. ใช้เวลาที่เหมาะสม
5. เป็นสิ่งที่น่าสนใจและท้าทายให้นักเรียนแสดงความสามารถ
6. มีคำแนะนำในการใช้แบบฝึกทักษะ
7. เปิดโอกาสให้นักเรียนเลือกแบบตอบอย่างจำกัดและตอบอย่างเสรี
8. เป็นแบบฝึกที่ต้องการให้นักเรียนศึกษาด้วยตนเอง แบบฝึกนั้นควรมีหลายรูปแบบ

และให้ความหมายแก่นักเรียนด้วย

9. ใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย ๆ ฝึกให้คิดได้เร็วและสนุก
10. ปลุกความสนใจและใช้หลักจิตวิทยา

ถวัลย์ มาตจรัส และคณะ (2550: 20) ได้อธิบายถึงลักษณะของแบบฝึกหัดและแบบฝึกทักษะที่ดีไว้ว่า ดังนี้

1. จุดประสงค์
  - 1.1 จุดประสงค์ชัดเจน
  - 1.2 สอดคล้องกับการพัฒนาทักษะตามสาระการเรียนรู้ และกระบวนการเรียนรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้
2. เนื้อหา
  - 2.1 ถูกต้องตามหลักวิชา
  - 2.2 ใช้ภาษาเหมาะสม
  - 2.3 มีคำอธิบายและคำสั่งที่ชัดเจน ง่ายต่อการปฏิบัติตาม
  - 2.4 สามารถพัฒนาทักษะการเรียนรู้ นำผู้เรียนสู่การสรุปความคิดรวบยอดและหลักการสำคัญของกลุ่มสาระการเรียนรู้
  - 2.5 เป็นไปตามลำดับขั้นตอนการเรียนรู้สอดคล้องกับวิธีการเรียนรู้ และความแตกต่างระหว่างบุคคล
  - 2.6 มีคำถามและกิจกรรมที่ท้าทายส่งเสริมทักษะกระบวนการเรียนรู้ของ ธรรมชาติ
  - 2.7 มีกลยุทธ์การนำเสนอและการตั้งคำถามที่ชัดเจน น่าสนใจปฏิบัติได้สามารถให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อปรับปรุงการเรียนได้อย่างต่อเนื่อง

ประทีป แสงเปี่ยมสุข (2553) ได้กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกที่ดี ควรมีลักษณะดังนี้

1. เนื้อหาที่นำมาจัดทำแบบฝึก ควรเป็นเรื่องที่นักเรียนได้เรียนมาแล้ว
2. ควรมีหลายๆ แบบ หลายลักษณะ หลากหลาย เพื่อไม่ให้นักเรียนเบื่อ
3. ควรเหมาะสมกับระดับชั้น วัย และความสามารถของนักเรียน
4. น่าสนใจ ทำทลายความสามารถ และเรียนสนุก
5. แบบฝึก ควรสร้างขึ้นเพื่อฝึกสิ่งที่ได้สอน ไม่เพื่อทดสอบ
6. มีคำชี้แจงสั้นๆ ง่ายๆ เพื่อให้ให้นักเรียนเข้าใจวิธีฝึก
7. ใช้เวลาฝึกแต่ละครั้งไม่มากหรือน้อยเกินไป
8. แบบฝึกควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ความคิดให้มาก และให้นักเรียนที่ส่วนร่วมใน

การสร้างแบบฝึกด้วย

ประภาพร ถิ่นอ่อน (2553: 33) ได้กล่าวว่า ลักษณะของแบบฝึกที่ดีต้องมีจุดมุ่งหมายที่แน่นอนจะทำการฝึกทักษะด้านใด ควรใช้ภาษาง่ายๆ และมีความน่าสนใจ เรียงลำดับจากง่ายไปหายากให้เหมาะสมกับวัยและความสามารถของผู้เรียน มีเนื้อหาตรง กิจกรรมให้หลากหลายเพื่อดึงดูดความสนใจและเกิดประสิทธิภาพในการเรียน

ผู้วิจัยพอสรุปลักษณะของแบบฝึกที่ดีได้ว่า แบบฝึกที่ดีและมีประสิทธิภาพ ช่วยทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการฝึกทักษะได้เป็นอย่างดี และแบบฝึกที่ดีเปรียบเสมือนผู้ช่วยที่สำคัญของครู ทำให้ครูลดภาระการสอนลงได้ ทำให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถของตนเพื่อความมั่นใจในการเรียนได้เป็นอย่างดี ดังนั้นครูยังจำเป็นต้องศึกษาเทคนิควิธีการ ขั้นตอนในการฝึกทักษะต่างๆ มีประสิทธิภาพที่สุด อันส่งผลให้ผู้เรียนมีการพัฒนาทักษะต่างๆ ได้อย่างเต็มที่และแบบฝึกที่ดีนั้นจะต้องคำนึงถึงองค์ประกอบหลายๆด้าน ตรงตามเนื้อหา เหมาะสมกับวัย เวลา ความสามารถ ความสนใจ และสภาพปัญหาของผู้เรียน

5.4 ประโยชน์ของแบบฝึกทักษะ

การฝึกทักษะการอ่านและเขียนสะกดคำ จำเป็นต้องอาศัยแบบฝึกทักษะ ซึ่งแบบฝึกทักษะที่มีประสิทธิภาพจะช่วยให้การเรียนการสอนของนักเรียนประสบความสำเร็จและบรรลุ ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ มีนักการศึกษาได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกทักษะไว้ดังนี้

ไพบุลย์ มุลติ (2546: 52) ได้อธิบายประโยชน์ของแบบฝึกไว้ดังนี้ คือ แบบฝึกมีความสำคัญ และจำเป็นต่อการเรียนทักษะทางภาษา มาก เพราะจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจในบทเรียนได้ดีขึ้นสามารถจดจำเนื้อหาในบทเรียนและคำศัพท์ต่างๆ ได้คงทน ทำให้เกิดความสนุกสนานในขณะที่เรียน ทราบความก้าวหน้าของตนเอง สามารถนำแบบฝึกมาทบทวนเนื้อหาเดิมด้วยตนเองได้ นำมาวัดผล

การเรียนหลังจากที่เรียนแล้ว ตลอดจนสามารถทราบข้อบกพร่องของนักเรียนและนำไปปรับปรุงแก้ไข ได้ทันท่วงที ซึ่งจะมีผลทำให้ครูประหยัดเวลา ค่าใช้จ่ายและลดภาระได้มาก และยังให้นักเรียนนำ ภาษาไปใช้สื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพด้วย

ถวัลย์ มาศจรัส และคณะ (2550: 21) ได้อธิบายถึงประโยชน์ของแบบฝึกหัดและแบบ ฝึกทักษะเป็นสื่อการเรียนรู้ ที่มุ่งเน้นในเรื่องของการแก้ปัญหา และการพัฒนาในการจัดการเรียนรู้ใน หน่วยการเรียนรู้และสามารถเรียนรู้ได้ โดยสรุปได้ดังนี้

1. เป็นสื่อการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน
2. ผู้เรียนมีสื่อสำหรับฝึกทักษะด้านการอ่าน การคิด การคิดวิเคราะห์และการเขียน
3. เป็นสื่อการเรียนรู้สำหรับการแก้ปัญหาในการเรียนรู้ของผู้เรียน
4. พัฒนาความรู้ ทักษะ และเจตคติด้านต่างๆ ของผู้เรียน

จากประโยชน์ของแบบฝึกที่กล่าวมา สรุปได้ว่า แบบฝึกที่ดีและมีประสิทธิภาพช่วยทำให้นักเรียนประสบผลสำเร็จ ในการฝึกทักษะได้เป็นอย่างดี

สุวิทย์ มูลคำ และสุนันทา สุนทรประเสริฐ (2550: 53-54) ได้สรุปประโยชน์ของแบบฝึก ทักษะได้ดังนี้

1. ทำให้เข้าใจบทเรียนดีขึ้น เพราะเป็นเครื่องอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้
2. ทำให้ครูทราบความเข้าใจของนักเรียนที่มีต่อบทเรียน
3. ฝึกให้เด็กมีความเชื่อมั่นและสามารถประเมินผลของตนเองได้
4. ฝึกให้เด็กทำงานตามลำพัง โดยมีความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมาย
5. ช่วยลดภาระครู
6. ช่วยให้เด็กฝึกฝนได้อย่างเต็มที่
7. ช่วยพัฒนาตามความแตกต่างระหว่างบุคคล
8. ช่วยเสริมให้ทักษะคงทน ซึ่งลักษณะการฝึกเพื่อช่วยให้เกิดผลดังกล่าวนี้ได้แก่
  - 8.1 ฝึกทันทีหลังจากที่เด็กได้เรียนรู้ในเรื่องนั้นๆ
  - 8.2 ฝึกซ้ำหลายๆ ครั้ง
  - 8.3 เน้นเฉพาะในเรื่องที่ผิด
9. เป็นเครื่องมือวัดผลการเรียนหลังจากจบบทเรียนในแต่ละครั้ง
10. ใช้เป็นแนวทางเพื่อทบทวนด้วยตนเอง
11. ช่วยให้ครูมองเห็นจุดเด่นหรือปัญหาต่างๆของเด็กได้ชัดเจน
12. ประหยัดค่าใช้จ่ายแรงงานและเวลาของครู

ปาริชาติ สุพรรณกลาง (2550: 23) ได้กล่าวว่า แบบฝึกเป็นสื่อการเรียนรู้ที่ช่วยให้ผู้เรียน เกิดการเรียนรู้และทักษะทั้งหมดยังช่วยแบ่งเบาภาระครูผู้สอน ซึ่งประโยชน์ของแบบฝึกทำให้นักเรียน

เข้าใจบทเรียนมากยิ่งขึ้น มีความเชื่อมั่น ฝึกทำงานด้วยตนเอง ทำให้มีความรับผิดชอบ และทำให้ครูทราบปัญหาและข้อบกพร่องของนักเรียนในเรื่องที่เรียน ทำให้สามารถแก้ปัญหาได้ทันที นอกจากนี้แบบฝึกยังเปิดโอกาสให้เด็กฝึกทักษะอย่างเต็มที่ ทั้งยังช่วยให้คงอยู่ได้นาน และเป็นเครื่องมือวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจบบทเรียนแต่ละครั้งอีกด้วย

ประทีป แสงเปี่ยมสุข (2553) ได้เสนอประโยชน์ของแบบฝึกได้ดังนี้

1. เป็นอุปกรณ์ช่วยลดภาระของครู
2. ช่วยให้นักเรียนได้ฝึกทักษะในการใช้ภาให้ดีขึ้น
3. ช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล ทำให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในทางจิตใจมากขึ้น
4. ช่วยเสริมทักษะทางภาษาให้คงทน
5. เป็นเครื่องมือวัดผลการเรียนหลังจากเรียนบทเรียนแล้ว
6. ช่วยให้นักเรียนสามารถทบทวนได้ด้วยตนเอง
7. ช่วยให้ครูมองเห็นปัญหาต่างๆ ของนักเรียนได้ชัดเจน
8. ช่วยให้นักเรียนฝึกฝนได้เต็มที่ นอกเหนือจากที่เรียนในเวลาเรียน
9. ช่วยให้ผู้เรียนเห็นความก้าวหน้าของตนเอง
10. ช่วยให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเขียนสะกดคำ

สมพร ตอยยิปิ (2554: 37) ได้กล่าวว่า แบบฝึกมีความสำคัญต่อการเรียนการสอนในรายวิชาต่างๆ เพราะจะช่วยให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาบทเรียน และยังสามารถทบทวนเนื้อหาได้ด้วยตนเอง

จะเห็นได้ว่าแบบฝึกทักษะเป็นเครื่องมือที่สำคัญและจำเป็นต่อการฝึกทักษะทางภาษาของนักเรียนและยังเป็นประโยชน์ต่อครูผู้สอน ทั้งในด้านการประหยัดค่าใช้จ่าย และยังช่วยให้เห็นพัฒนาการและข้อบกพร่องของนักเรียนแต่ละคน เพื่อจะได้หาแนวทางพัฒนา ปรับปรุงแก้ไขให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้น

5.5 หลักจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึก

การสร้างแบบฝึกจำเป็นมากที่จะต้องอาศัยหลักจิตวิทยาเข้ามาเกี่ยวข้อง เพราะแบบฝึกทักษะจะมีประสิทธิภาพ และมีความน่าเชื่อถือ ตรงตามจุดประสงค์ของการฝึกได้นั้น การสร้างแบบฝึกทักษะต้องอาศัยหลักจิตวิทยามาประกอบ เพื่อความเหมาะสมถูกต้องในการที่จะนำแบบฝึกทักษะไปใช้กับนักเรียนตามวัย ความสามารถ ความสนใจ ความแตกต่างระหว่างบุคคล หลักจิตวิทยาการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึกทักษะมีดังนี้

พรณิ ชูทัย (2522: 142 อ้างถึงใน ประทีป แสงเปี่ยมสุข, 2553) ได้สรุปแนวคิดของนักจิตวิทยาการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึกไว้ดังนี้

1. กฎแห่งผล หมายถึง หลักการของ Thorndike ที่ว่าการกระทำใดๆ ก็ตาม ถ้าเป็นสิ่ง que ผู้กระทำพึงพอใจก็จะทำพฤติกรรมนั้นๆ ซ้ำอีก ในทางตรงกันข้ามการกระทำใดๆ ถ้ามีผลที่ไม่เป็นที่น่าพอใจ ผู้กระทำจะเลิกทำพฤติกรรมนั้น ดังนั้นแบบฝึกที่สร้างขึ้นตามหลักจิตวิทยาข้อนี้ จึงต้องให้นักเรียนสามารถทำแบบฝึกนั้นได้พอสมควรและควรมีคำเฉลยให้นักเรียนสามารถตรวจคำตอบได้หลังจากทำแบบฝึกเสร็จแล้ว

2. การฝึกหัด หมายถึง สรุปผลจากการทดลองของ Watson ว่าการเรียนรู้เกิดจากการฝึกหัด และความใกล้ชิด โดยเฉพาะการฝึกหัดนั้น เป็นการแสดงพฤติกรรมเพื่อตอบสนองต่อสิ่งเร้าใดสิ่งเร้าหนึ่งซ้ำๆ เพื่อให้จำได้คงทน ซึ่งเป็นเรื่องจำเป็นในการฝึกทักษะต่างๆ ดังนั้นการสร้างแบบฝึกตามหลักจิตวิทยานี้จึงควรเน้นให้มีการกระทำซ้ำๆ เพื่อให้จำคำได้นานและสามารถเขียนได้ถูกต้อง เพราะการเขียนเป็นทักษะที่ต้องฝึกหัดอยู่เสมอ

3. การเสริมแรง หมายถึง หลักการของ Thorndike ว่าการกระทำใดๆ ถ้าได้รับการเสริมแรงจะทำให้มีแนวโน้มให้เกิดการกระทำนั้นๆ อีก ส่วนการกระทำใดๆ ที่ไม่ได้รับการเสริมแรงย่อมลดความถี่ของการกระทำนั้นๆ ให้ห่างและหายไป ดังนั้นการเอนการสอนผู้เรียนมีปัญหาอยู่แล้วจึงควรเสริมแรงด้วยการให้กำลังใจอย่างดีแก่นักเรียน เพื่อให้นักเรียนเกิดความรู้สึกภาคภูมิใจในตนเอง และรู้สึกประสบความสำเร็จในงานที่ทำ

4. แรงจูงใจ เป็นสิ่งสำคัญในการเรียน ครูต้องรู้จักกระตุ้นให้นักเรียนตื่นตัว อยากรู้ อยากเรียน แบบฝึกที่น่าสนใจจะเป็นแรงจูงใจอย่างหนึ่งที่ทำให้นักเรียนอยากทำ อยากฝึกและเกิดการเรียนรู้

สุจริต เพียรชอบ และสายใจ อินทรพรรษ์ (2522: 52-62) ได้เสนอหลักจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการสอน ซึ่งสามารถนำไปใช้ในการสร้างแบบฝึก ดังนี้

1. กฎการเรียนรู้ของธอร์นไดด์ เกี่ยวกับกฎแห่งการฝึก (Law of Exercise) ซึ่งกล่าวว่า สิ่งใดก็ตามที่มีการฝึกหัดหรือกระทำบ่อยๆ ย่อมจะทำให้ผู้ฝึกมีความแคล่วคล่องและสามารถทำได้ดี (Law of Use) ในทางตรงกันข้ามสิ่งใดก็ตามที่ไม่ได้รับการฝึกหัดหรือทอดทิ้งไปนานแล้วย่อมจะทำได้ไม่ดี (Law of Disuse) ภาษาไทยเป็นวิชาทักษะ ผู้เรียนจะมีทักษะทางภาษาดีกก็ต่อเมื่อมีการฝึกฝนหรือการกระทำซ้ำบ่อยๆ

2. ความแตกต่างระหว่างบุคคล ควรคำนึงถึงว่านักเรียนแต่ละคนมีความรู้ ความถนัด ความสามารถ และความสนใจที่แตกต่างกัน ฉะนั้นในการสร้างแบบฝึกจึงควรพิจารณาถึงความเหมาะสม คือ ไม่ยากและไม่ง่ายจนเกินไปและควรมีหลาย ๆ แบบ

3. การจูงใจผู้เรียน โยการจัดแบบฝึกจากง่ายไปยาก เพื่อเป็นการดึงดูดความสนใจของนักเรียนที่จะทำให้เกิดความสำเร็จในการฝึก และช่วยยั่วยุให้คิดตามต่อไป

4. ควรใช้แบบฝึกสั้นๆ เพื่อไม่ให้เกิดความเบื่อหน่าย

อกนิษฐ์ กรไกร (2549: 17) ได้ดำเนินการสร้างแบบฝึกทักษะ ยึดหลักให้นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองตามศักยภาพของแต่ละบุคคล ในความคาดหวัง ต้องการให้เด็กที่ใช้แบบฝึกทักษะมีพฤติกรรม ดังนี้

1. Active Responding ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนอย่างกระฉับกระเฉง ไม่ว่าจะ เป็นคิดในใจหรือแสดงออกมาด้วยการพูดหรือเขียน นักเรียนอาจเขียนรูปภาพเติมคำแต่งประโยคหรือหาคำตอบในใจ

2. Minimal Error ในการเรียนแต่ละครั้งเราหวังว่า นักเรียนจะตอบคำถามได้ถูกต้องเสมอ แต่ในกรณีนี้นักเรียนตอบคำถามผิด นักเรียนควรมีโอกาสฝึกฝนและเรียนรู้ในสิ่งที่เขาทำผิดเพื่อไปสู่คำตอบที่ถูกต้องต่อไป

3. Knowledge of Results เมื่อนักเรียนสามารถตอบถูกต้องเขาควรได้รับเสริมแรง ถ้า นักเรียนตอบผิดเขาควรได้รับการชี้แจง และให้โอกาสที่จะแก้ไขให้ถูกต้องเช่นเดียวกับประสบการณ์ที่เป็นความสำเร็จสำหรับมนุษย์แล้ว เพียงแค่รู้ว่าทำอะไรสำเร็จก็ถือเป็นการเสริมแรงในตัวเอง

4. Small Step การเรียนจะต้องเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เรียนรู้ไปทีละน้อยด้วยตนเอง โดยให้ความรู้ตามลำดับขั้นและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนใคร่ครวญตามซึ่งจะเป็นผลดีต่อการเรียนรู้ของเด็กอย่างมาก แม้ที่เรียนอ่อนก็จะสามารถเรียนได้

สุวิทย์ มูลคำ และสุนันทา สุนทรประเสริฐ (2550: 54-55) ได้อธิบายแนวคิดและหลักการสร้างแบบฝึกว่า การศึกษาในเรื่องจิตวิทยาการเรียนรู้ เป็นสิ่งที่ผู้สร้างแบบฝึกไม่ควรละเลย เพราะการเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ต้องขึ้นอยู่กับปรากฏการณ์ของจิตและพฤติกรรมที่ตอบสนอง นานาประการ โดยอาศัยกระบวนการที่เหมาะสมและเป็นวิธีที่ดีที่สุด การศึกษาทฤษฎีการเรียนรู้จากข้อมูลที่นักจิตวิทยาได้ทำการค้นพบ และทดลองไว้แล้ว สำหรับการสร้างแบบฝึกในส่วนที่มีความสัมพันธ์กันดังนี้

1. ทฤษฎีการลองถูกลองผิดของธอร์นไดค์ ซึ่งได้สรุปเป็นกฎเกณฑ์การเรียนรู้ 3 ประการ คือ

1.1 กฎความพร้อม หมายถึง การเรียนรู้จะเกิดขึ้นเมื่อบุคคลพร้อมที่จะกระทำ

1.2 กฎผลที่ได้รับ หมายถึง การเรียนรู้ที่เกิดขึ้นเพราะบุคคลกระทำซ้ำง่าย

1.3 กฎการฝึกหัด หมายถึง การฝึกหัดให้บุคคลทำกิจกรรมต่างๆ นั้น ผู้ฝึกจะต้อง

ควบคุมและจัดสภาพการให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของตนเอง บุคคลจะถูกกำหนดลักษณะ

พฤติกรรมที่แสดงออก ดังนั้น ผู้สร้างแบบฝึกจึงจะต้องกำหนดกิจกรรมตลอดจนคำสั่งต่างๆ ในแบบฝึกให้ผู้ฝึกได้แสดงพฤติกรรมสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่ผู้สร้างต้องการ

2. ทฤษฎีพฤติกรรมนิยมของสกินเนอร์ ซึ่งมีความเชื่อว่า สามารถควบคุมบุคคลให้ทำตามความประสงค์หรือแนวทางที่กำหนดโดยไม่ต้องคำนึงถึงความรู้สึกทางด้านจิตใจของบุคคลผู้นั้นว่า จะรู้สึกนึกคิดอย่างไร เขาจึงได้ทดลองและสรุปว่าบุคคลสามารถเรียนรู้ด้วยการกระทำโดยมีการเสริมแรงเป็นตัวการ เป็นบุคคลตอบสนองการเร้าของสิ่งเร้าควบคุมกันในช่วงเวลาที่เหมาะสม สิ่งเร้า นั้นจะรักษาระดับหรือเพิ่มการตอบสนองให้เข้มข้น

3. วิธีการสอนของกาเย ซึ่งมีความเห็นว่าการเรียนรู้มีลำดับขั้น และผู้เรียนจะต้องเรียนรู้เนื้อหาที่ง่ายไปหายาก การสร้างแบบฝึก จึงควรคำนึงถึงการฝึกตามลำดับจากง่ายไปหายาก

4. แนวคิดของบลูม ซึ่งกล่าวถึงธรรมชาติของผู้เรียนแต่ละคนว่ามีความแตกต่างกัน ผู้เรียนสามารถเรียนรู้เนื้อหาในหน่วยย่อยต่างๆ ได้โดยใช้เวลาเรียนที่แตกต่างกัน

วรรณภา ไชยวรรณ (2549: 45) ได้สรุปหลักการสร้างแบบฝึกทักษะดังนี้

1. ความใกล้ชิด คือ ถ้าใช้สิ่งเร้าและการตอบสนองเกิดขึ้นในเวลาใกล้เคียงกันจะสร้างความพอใจให้กับผู้เรียน

2. การฝึก คือ การให้นักเรียนได้ทำซ้ำ ๆ เพื่อช่วยสร้างความรู้ ความเข้าใจที่แม่นยำ

3. กฎแห่งผล คือ การที่ผู้เรียนได้ทราบผลการทำงานของตนด้วยการเฉลยคำตอบจะช่วยให้ผู้เรียนทราบข้อบกพร่องเพื่อปรับปรุงแก้ไขและเป็นการสร้างความพอใจแก่ผู้เรียน

4. การจูงใจ คือ การสร้างแบบฝึกเรียงลำดับ จากแบบฝึกง่ายและสั้นไปสู่แบบฝึกเรื่องที่ยากและยาวขึ้น ควรมีภาพประกอบและมีหลายสี หลายรูปแบบ

สุวิทย์ มูลคำ และสุนันทา สุนทรประเสริฐ (2550: 54-55) ได้สรุปหลักในการสร้างแบบฝึกว่าต้องมีการกำหนดเงื่อนไขที่จะช่วยให้ผู้เรียนทุกคนสามารถผ่านลำดับขั้นตอนของทุกหน่วยการเรียนรู้ได้ ถ้านักเรียนได้เรียนตามอัตราการเรียนของตนก็จะทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จมากขึ้น

Bock (1993 : 3 อ้างถึงใน จักรพรรดิ คงนะ, 2550: 45) ได้เสนอแนวทางการสร้างแบบฝึกไว้ดังนี้

1. กำหนดโครงสร้างพอสังเขปและวัตถุประสงค์แบบฝึก
2. ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะใช้สร้างแบบฝึก
3. เขียนจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมและเนื้อหาให้สอดคล้องกัน
4. แจกจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมเป็นจุดประสงค์ย่อย
5. กำหนดวัสดุอุปกรณ์ที่จะใช้ในแต่ละขั้นตอนให้เหมาะสมกับแบบฝึก
6. กำหนดเวลาที่จะใช้ในแบบฝึกแต่ละตอนให้เหมาะสม
7. ควรทำการประเมินก่อนและหลังเรียน

ประทีป แสงเปี่ยมสุข (2553) ได้เสนอหลักของการสร้างแบบฝึกไว้ดังนี้

1. ต้องคำนึงถึงหลักจิตวิทยาและพัฒนาการของเด็ก คือ สร้างแบบฝึกให้เหมาะสมกับวัย และระดับสติปัญญาของผู้เรียน
  2. แบบฝึกควรมีลักษณะสั้นๆ แต่มีหลายๆ แบบ หลายๆ กิจกรรม เพื่อให้เด็กเกิดการเรียนรู้อย่างกว้างขวาง
  3. ต้องคำนึงถึงความแตกต่างของเด็กแต่ละคน ถ้ามีความสามารถทำแบบฝึกสำหรับซ่อมและเสริมเด็กแต่ละคนได้ยิ่งดีมาก
  4. การสร้างแบบฝึกต้องสอดคล้องกับทักษะด้านใด แล้วจึงจัดแบบฝึกให้ตรงกับจุดมุ่งหมายที่วางไว้
  5. ครูจะต้องตั้งจุดมุ่งหมายว่าจะมุ่งฝึกทักษะด้านใด แล้วจึงจัดแบบฝึกให้ตรงกับจุดมุ่งหมายที่วางไว้
  6. ควรเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการสร้างแบบฝึก
  7. ควรมีการประเมินผลในขณะที่ฝึก เพื่อแก้ไขข้อบกพร่องของนักเรียน
- จากหลักจิตวิทยาที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า หลักจิตวิทยาจะช่วยเป็นแนวทางในการสร้างแบบฝึกทักษะ ซึ่งต้องคำนึงถึงความยากง่ายของเนื้อหา ความเหมาะสมกับวุฒิภาวะ วัย พัฒนาการความสนใจ สติปัญญา ความแตกต่างระหว่างบุคคล และมีการจูงใจนักเรียน ให้นักเรียนฝึกทำมาก ๆ ทำบ่อยๆ จนคล่องแม่นยำ และเกิดความชำนาญ เพื่อให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

5.6 ส่วนประกอบของแบบฝึกทักษะ

การสร้างแบบฝึกทักษะการเรียนรู้ที่ดีนั้น ผู้สร้างแบบฝึกทักษะควรคำนึงถึงส่วนประกอบของแบบฝึกทักษะ ดังนี้

สำลี รักสุทธิ (ม.ป.ป.: 36-38) กล่าวถึง ส่วนประกอบของแบบฝึกชนิดต่างๆ ดังนี้

1. คำแนะนำการใช้แบบฝึก
  - 1.1 สำหรับครู เป็นคำแนะนำเพื่อให้ครูทำความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้แบบฝึกนั้นๆ ว่าครูจะต้องทำอะไร เตรียมอะไรบ้าง บทบาทของครูเป็นอย่างไร ขณะที่นักเรียนปฏิบัติครูควรมีบทบาทอย่างไร
  - 1.2 สำหรับนักเรียน เป็นคำแนะนำเพื่อให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมตามที่แบบฝึกกำหนดไว้ให้ถูกต้อง เป็นไปตามขั้นตอน ซึ่งมีคำชี้แจง คำอธิบายไว้ชัดเจนในการปฏิบัติกิจกรรม
2. แบบทดสอบก่อนเรียน เป็นแบบทดสอบเพื่อประเมินความรู้เดิมของนักเรียน
3. สารระสำคัญ เพื่อบอกให้รู้ถึงความสำคัญ ใจความสั้นๆ ของเรื่องนั้น

4. ตัวบ่งชี้ เพื่อบอกให้ทราบถึงตัวบ่งชี้ที่เป็นปัญหาที่ต้องใช้สื่อ นวัตกรรมชุดนี้
5. จุดประสงค์การเรียนรู้ เพื่อบอกให้ทราบว่าผู้เรียนต้องรู้อะไร เป็นอย่างไร
6. เนื้อหาสาระ
7. กิจกรรม
8. สรุป
9. แบบทดสอบหลังเรียน

สุวิทย์ มูลคำ และสุนันทา สุนทรประเสริฐ (2550: 61-62) ได้กำหนดส่วนประกอบของแบบฝึกทักษะได้ดังนี้

1. คู่มือการใช้แบบฝึก เป็นเอกสารสำคัญประกอบการใช้แบบฝึก ว่าใช้เพื่ออะไรและมีวิธีใช้อย่างไร เช่น ใช้เป็นงานฝึกทำยบทเรียน ใช้เป็นการบ้าน หรือใช้สอนซ่อมเสริมประกอบด้วย
  - ส่วนประกอบของแบบฝึก จะระบุว่าในแบบฝึกชุดนี้ มีแบบฝึกทั้งหมดกี่ชุด อะไรบ้าง และมีส่วนประกอบอื่นๆ หรือไม่ เช่น แบบทดสอบ หรือแบบบันทึกผลการประเมิน
  - สิ่งที่ครูหรือนักเรียนต้องเตรียม (ถ้ามี) จะเป็นการบอกให้ครูหรือนักเรียนเตรียมตัวให้พร้อมล่วงหน้าก่อนเรียน
  - จุดประสงค์ในการใช้แบบฝึก
  - ขั้นตอนในการใช้ บอกข้อตามลำดับการใช้ และอาจเขียนในรูปแบบของแนวการสอนหรือแผนการสอนจะชัดเจนยิ่งขึ้น
  - เฉลยแบบฝึกในแต่ละชุด
2. แบบฝึก เป็นสื่อที่สร้างขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนฝึกทักษะ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่ถาวรควรมีองค์ประกอบ ดังนี้
  - ชื่อชุดฝึกในแต่ละชุดย่อย
  - จุดประสงค์
  - คำสั่ง
  - ตัวอย่าง
  - ชุดฝึก
  - ภาพประกอบ
  - ข้อทดสอบก่อนและหลังเรียน
  - แบบประเมินบันทึกผลการใช้

จากข้อมูลข้างต้น สรุปได้ว่า ส่วนประกอบของแบบฝึกที่สำคัญที่นำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ 1) ชื่อแบบฝึก 2) คำนำ 3) คำชี้แจง 4) วัตถุประสงค์การเรียนรู้ 5) เนื้อหาสาระ 6) ตัวอย่างกิจกรรม 7) กิจกรรม 8) แบบทดสอบก่อนและหลังเรียน

5.7 ขั้นตอนการสร้างแบบฝึกทักษะ

การสร้างแบบฝึกทักษะเป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องนำหลักและวิธีการต่าง ๆ มาใช้ให้เหมาะสมถูกต้อง ในการที่จะนำแบบฝึกไปใช้กับนักเรียนให้เหมาะสมกับวัย ความสนใจ ความแตกต่างระหว่างบุคคล เพื่อให้เกิดกับนักเรียนให้มากที่สุด นักการศึกษาได้กล่าวไว้ ดังนี้

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2540: 146-147) ได้เสนอขั้นตอนในการสร้างแบบฝึกทักษะดังนี้

1. สำรวจปัญหาและความต้องการเมื่อจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแล้ว ครูผู้สอนย่อมทราบดีว่าผู้เรียนบรรลุตามจุดประสงค์หรือไม่ รวบรวมปัญหาและความต้องการในการแก้ปัญหาหรือความต้องการที่จะพัฒนาการเรียนการสอนในแต่ละจุดประสงค์

2. กำหนดจุดประสงค์ในการสร้างแบบฝึกทักษะให้ชัดเจนเพื่อตอบคำถามว่าสร้างแบบฝึกเพื่ออะไร ต้องการให้ผู้เรียนเป็นอย่างไร

3. วิเคราะห์คำที่เรียนในแต่ละจุดประสงค์ ว่าประกอบด้วยคำและความหมายอย่างไร คำใดมักจะมีปัญหาในการอ่านและการเขียน รวบรวมคำเหล่านั้นไว้

4. ศึกษาจิตวิทยาการเรียนรู้ จิตวิทยาการอ่านของนักเรียนในแต่ละชั้นว่าเด็กแต่ละวัยมีความสนใจเรื่องอะไร

4.1 ความใกล้ชิด คือ ถ้าใช้สิ่งเร้าและการตอบสนองเกิดขึ้นในเวลาใกล้เคียงกัน จะสร้างความพอใจให้กับผู้เรียน

4.2 การฝึกหัด คือ การให้ผู้เรียนได้ทำซ้ำ ๆ เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจที่แม่นยำ

4.3 กฎแห่งผล คือ การให้ผู้เรียนได้รับทราบผลการทำงานของตนเองด้วยการเฉลยคำตอบจะช่วยให้ผู้เรียนได้ทราบข้อบกพร่องเพื่อปรับปรุงแก้ไขและเป็นการสร้างความพอใจให้แก่ผู้เรียน

4.4 การจูงใจ คือ การจัดแบบฝึกหัดที่เรียงลำดับจากแบบฝึกที่ง่ายและสั้นไปสู่เรื่องยาวและยากขึ้น ควรมีภาพประกอบและมีหลายรูปแบบ

5. กำหนดกรอบสร้างแบบฝึกว่าควรประกอบด้วยเรื่องอะไรบ้าง แต่ละเรื่องควรมีกิจกรรมอะไรบ้าง มีความยาวเพียงไรจะนำเสนอโดยใช้รูปภาพประกอบหรือไม่

6. ลงมือเขียนแบบฝึกแต่ละชุด

สุวิทย์ มูลคำ และสุนันทา สุนทรประเสริฐ (2550: 65) ได้เสนอแนะการสร้างแบบฝึกว่า ขั้นตอนการสร้างแบบฝึก จะคล้ายคลึงกับการสร้างนวัตกรรมทางการศึกษาประเภทอื่นๆ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. วิเคราะห์ปัญหาและสาเหตุจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เช่น

- ปัญหาที่เกิดขึ้นในขณะทำการสอน

- ปัญหาการผ่านจุดประสงค์ของนักเรียน
  - ผลจากการสังเกตพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์
  - ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
2. ศึกษารายละเอียดในหลักสูตร เพื่อวิเคราะห์เนื้อหา จุดประสงค์และกิจกรรม
  3. พิจารณาแนวทางแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากข้อ 1 โดยการสร้างแบบฝึกและเลือกเนื้อหาในส่วนที่จะสร้างแบบฝึกนั้นว่าจะทำเรื่องใดบ้าง กำหนดเป็นโครงเรื่องไว้
  4. ศึกษารูปแบบของการสร้างแบบฝึกจากเอกสารตัวอย่าง
  5. ออกแบบชุดฝึกแต่ละชุดให้มีรูปแบบที่หลากหลายน่าสนใจ
  6. ลงมือสร้างแบบฝึกในแต่ละชุด พร้อมทั้งข้อทดสอบก่อนและหลังเรียนให้สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้
  7. ส่งให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ
  8. นำไปทดลองใช้ แล้วบันทึกผลเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขส่วนที่บกพร่อง
  9. ปรับปรุงจนมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้
  10. นำไปใช้จริงและเผยแพร่ต่อไป
- ถวัลย์ มาศจรัส และคณะ (2550: 21) ได้อธิบายขั้นตอนการสร้างแบบฝึกทักษะ ดังนี้
1. ศึกษาเนื้อหาสาระสำหรับการจัดทำแบบฝึกหัด แบบฝึกทักษะ
  2. วิเคราะห์เนื้อหาสาระโดยละเอียดเพื่อกำหนดจุดประสงค์ในการจัดทำ
  3. ออกแบบการจัดทำแบบฝึกหัด แบบฝึกทักษะตามจุดประสงค์
  4. สร้างแบบฝึกหัด และแบบฝึกทักษะและส่วนประกอบอื่น ๆ เช่น
    - 4.1 แบบทดสอบก่อนฝึก
    - 4.2 บัตรคำสั่ง
    - 4.3 ขั้นตอนกิจกรรมที่ผู้เรียนต้องปฏิบัติ
    - 4.4 แบบทดสอบหลังฝึก
  5. นำแบบฝึกหัด แบบฝึกทักษะไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
  6. ปรับปรุงพัฒนาให้สมบูรณ์
- สุนทร สนิธพานนท์ (2551: 89) กล่าวว่า แบบฝึกทักษะการเรียนรู้เป็นเครื่องมือสำคัญอย่างหนึ่งในการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอน จึงต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแบบฝึก แบบฝึกทักษะเป็นการเรียนรู้ที่ดี ซึ่งมีหลักสำคัญเป็นแนวทางในการจัดทำแบบฝึกทักษะดังนี้
1. จัดเนื้อหาสาระในการฝึกตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้
  2. เนื้อหาสาระและกิจกรรมการฝึกเหมาะสมกับวัยและความสามารถของผู้เรียน

3. การวางรูปแบบของแบบฝึกทักษะมีความสัมพันธ์กับโครงเรื่องและเนื้อหาสาระของเรื่อง

4. แบบฝึกทักษะต้องมีคำชี้แจงง่าย ๆ สั้น ๆ เพื่อให้ผู้เรียนอ่านเข้าใจ เรียนจากง่ายไปหายาก มีแบบฝึกทักษะที่น่าสนใจและท้าทายให้ผู้เรียนได้แสดงความสามารถ

5. มีความถูกต้อง ครูผู้สอนจะต้องพิจารณาตรวจสอบให้ดูอย่าให้มีข้อผิดพลาด

6. กำหนดเวลาที่ใช้แบบฝึกทักษะแต่ละตอนให้เหมาะสม

ประทีป แสงเปี่ยมสุข (2553) ได้เสนอขั้นตอนของการสร้างแบบฝึก ดังนี้

1. ศึกษาความบกพร่องของเด็กในการเรียน อาจศึกษาผลการประเมินผลปลายภาค/ปลายปี การวัดผลการผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้ และการตรวจผลงานนักเรียน ฯลฯ

2. ศึกษาจิตวิทยาเกี่ยวกับการเรียนการสอนและจิตวิทยาการเรียนรู้

3. ศึกษาเนื้อหาวิชาที่นักเรียนยังบกพร่อง

4. ศึกษาลักษณะของแบบฝึกต่างๆ

5. วางโครงเรื่องเนื้อหาวิชาและกำหนดรูปแบบของแบบฝึกให้สัมพันธ์กับโครงเรื่อง

6. สร้างแบบฝึก โดยเลือกเนื้อหาต่างๆ ที่เหมาะสมบรรจุลงในแบบฝึกให้ครบตามที่

กำหนด

7. ให้ผู้เชี่ยวชาญที่อยู่ในท้องถิ่นใกล้เคียงบริเวณโรงเรียน เช่น ศึกษานิเทศก์ ครูวิชาการกลุ่มครูวิชาการโรงเรียน หัวหน้าหมวดภาษาไทย และครูสอนภาษาไทย ฯลฯ ตรวจสอบความถูกต้องของแบบฝึก

8. นำแบบฝึกไปทดลองใช้และปรับปรุง

9. นำไปใช้จริงกับนักเรียนในชั้นเรียน

จากข้อเสนอแนะแนวขั้นตอนที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า ขั้นตอนการสร้างแบบฝึกให้มีประสิทธิภาพนั้น ควรสร้างให้ตรงกับจุดประสงค์ เหมาะสมกับเนื้อหา ความสามารถความสนใจ และความแตกต่างระหว่างบุคคล ใช้หลักจิตวิทยาในการสร้างแบบฝึก เนื้อหาเรียงจากง่ายไปหายาก ครูมีรูปแบบการสอนที่หลากหลาย มีสื่อการสอน และภาพประกอบเพื่อดึงดูดความสนใจ เน้นผู้เรียนได้ทดลองปฏิบัติเพื่อให้เกิดความรู้ และพัฒนาทักษะทางภาษา ทำให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

6.1 งานวิจัยในประเทศ

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยในประเทศที่เกี่ยวข้องกับการอ่านสะกดคำ การเขียนสะกดคำ การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของอินเทอร์เน็ตและแบบฝึกทักษะ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านสะกดคำและการเขียนสะกดคำ

การอ่านสะกดคำและการเขียนสะกดเป็นทักษะพื้นฐานที่มีความสำคัญ ที่จำเป็นต้องพัฒนาและส่งเสริมการอ่านสะกดคำและการเขียนสะกดคำให้เกิดกับผู้เรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักเรียนในระดับประถมศึกษาเพราะเป็นการปูพื้นฐานความรู้ และมวลประสบการณ์ เพื่อการเรียนรู้ในระดับที่สูงขึ้น มีนักการศึกษาได้ทำการวิจัยไว้ ดังนี้

รชยา ภูตะมาตย์ (2559: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการวิจัยและพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านสะกดคำภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเทศบาล 1 สว่างวิทยา อำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 35 คน ซึ่งได้เลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบสัมภาษณ์สภาพปัญหาและแนวทางการพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของครูผู้สอนวิชาภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 2) ชุดฝึกทักษะการอ่านสะกดคำภาษาไทยที่พัฒนาขึ้นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 3 ชุด และแบบทดสอบย่อย 3 ชุด ๆ ละ 10 ข้อ 3) แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดฝึกทักษะการอ่านสะกดคำภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 20 ข้อ 4) ชุดฝึกทักษะการอ่านสะกดคำภาษาไทยที่พัฒนาขึ้น จำนวน 3 ชุด และแผนจัดการเรียนรู้ จำนวน 10 แผน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพปัญหาและแนวทางการพัฒนาทักษะการเรียนการสอนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่า นักเรียนมีปัญหาการอ่านสะกดคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตราตัวสะกด มีความยากในการจำรูปพยัญชนะและการอ่านพยัญชนะ ทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน ทักษะในการเรียนหนังสือ การรับรู้ทางภาษามีความยากลำบากในการแยกแยะเสียง ป บ พ มีความยากในการจำรูปสระและการอ่านสระ การออกเสียงคำที่ไม่ชัด หรือไม่ออกเสียง บางเสียง บางครั้งออกเสียงรวบคำ ไม่สามารถอ่านได้ทุกคำ 2) ชุดฝึกทักษะการอ่านสะกดคำภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่พัฒนาขึ้น ทั้ง 3 ชุด มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด 3) ดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้ด้วยชุดฝึกทักษะการอ่านสะกดคำภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ที่พัฒนาขึ้นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีค่าเท่ากับ 0.54 แสดงว่าชุดฝึกทักษะการอ่านสะกดคำภาษาไทยที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพทำให้นักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ 54 4) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีความพึงพอใจต่อชุดการอ่านสะกดคำภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ที่พัฒนาขึ้น โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยรวมทุกด้าน 4.27 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.46

สาวิตรี วรพิทย์เบญจา (2560: 74-79) ได้ศึกษาการใช้แบบฝึกพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มเครือข่ายโรงเรียนทุ่งผึ้ง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปาง เขต 3 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนแจ้

คอนวิทยา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ จำนวน 6 เรื่อง แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการเขียนสะกดคำ ดำเนินการเก็บข้อมูลโดยทำการทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับประสิทธิภาพโดยใช้สูตร $E1/E2$ วิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์โดยการหาความแตกต่างของคะแนนผลสัมฤทธิ์ด้วยค่าสถิติทดสอบ t-test ผลการวิจัย พบว่า แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มเครือข่ายโรงเรียนทุ่งผึ้ง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปางเขต 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ $85.83/89.63$ ถือว่าแบบฝึกการเขียนสะกดคำที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ($80/80$) และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักเรียนที่ใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มเครือข่ายโรงเรียนทุ่งผึ้ง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปาง เขต 3 สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 ที่ทางโรงเรียนกำหนดไว้ โดยมีคะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 88.00

แสงจันทร์ ศรีสุทธา (2561: 101-102) ได้ศึกษาการจัดการจัดการเรียนรู้ออกเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านและทักษะการเขียนสะกดคำสระเสียงยาวตามแนวคิด Brain-based Learning ร่วมกับชุดนิทานส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านแม่จัน (เชียงใหม่ประชานุสาสน์) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 3 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/2 โรงเรียน บ้านแม่จัน (เชียงใหม่ประชานุสาสน์) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 32 คน ด้วยวิธีการสุ่มแบบเจาะกลุ่ม ผลการวิจัยพบว่า 1. ประสิทธิภาพของชุดนิทานส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำสระเสียงยาว กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านแม่จัน (เชียงใหม่ประชานุสาสน์) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 3 ที่สร้างขึ้น มีประสิทธิภาพ เท่ากับ $79.11/80.16$, $78.75/79.69$, $78.80/80.47$, $79.64/79.53$ ตามลำดับ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ $75/75$ ที่กำหนดไว้ 2. ทักษะการอ่านสะกดคำสระเสียงยาว กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการจัดการเรียนรู้ออกตามแนวคิด Brain-based Learning ร่วมกับชุดนิทานส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียน หลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 34.03 ก่อนเรียน มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 23.22 ค่าความต่างของคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 10.81 คิดเป็นร้อยละ 27.03 เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยมาทดสอบค่าที พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3. ทักษะการเขียนสะกดคำสระเสียงยาว กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการจัดการเรียนรู้ออกตามแนวคิด Brain-based Learning ร่วมกับชุดนิทานส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียน หลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 24.03 ก่อนเรียนมีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 14.09 ค่าความต่างของคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 9.94 คิดเป็นร้อยละ 33.13 เมื่อนำ

คะแนนเฉลี่ยมาทดสอบค่าที่ พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อรรถัย ธรรมนาม (2561: 56-57) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถในการอ่านสะกดคำยากในภาษาจีนกลาง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (พินอิน) กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนโพธิสัมพันธ์พิทยาคาร จังหวัดชลบุรี ปีการศึกษา 2560 ได้มาจากวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive selection sampling method) 1 กลุ่มจำนวน 30 คน การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านสะกดคำยากในภาษาจีนกลาง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (พินอิน) ก่อนเรียน และหลังเรียน และศึกษาเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (พินอิน) ดำเนินการทดลองโดยการวัดความสามารถในการอ่านสะกดคำยากในภาษาจีนกลางก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (พินอิน) สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าสถิติ ค่าร้อยละ และวิเคราะห์โดยการทดสอบค่าที่ ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านสะกดคำยากในภาษาจีนกลาง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (พินอิน) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) เจตคติที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (พินอิน) หลังจากการได้รับการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (พินอิน) อยู่ในระดับดี

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของฮันเตอร์

การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของฮันเตอร์นี้ เป็นวิธีการสอนที่ให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติ โดยเป็นวิธีที่นักเรียนจะได้รับประสบการณ์โดยตรงจากการลงมือปฏิบัติอย่างแม่นยำและคงทน โดยมีครูคอยแนะนำ ช่วยเหลืออย่างใกล้ชิด และมีขั้นตอนการตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียนอย่างเป็นขั้นตอน ซึ่งมีนักการศึกษาได้ทำวิจัยไว้ ดังนี้

วรารภรณ์ อาจคำไพ (2554: 43-44) ได้พัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ วิชาภาษาอังกฤษ หน่วยการเรียนรู้เรื่อง วัฒนธรรมที่น่าสนใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้กิจกรรมการเรียนการสอนของฮันเตอร์ กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยเป็น นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 โรงเรียนกุศละเทียมวิทยาคาร อำเภอศรีบุญเรือง จังหวัดหนองบัวลำภู ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 29 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 12 แผน แบบวัดทักษะการอ่าน วิชาภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามความคิดเห็น สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าร้อยละ ผลการวิจัย

พบว่า 1) ทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ วิชาภาษาอังกฤษ หน่วยการเรียนรู้ เรื่องวัฒนธรรมที่น่าสนใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้กิจกรรมการเรียนการสอนของฮันเตอร์ นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 22.93 คิดเป็นร้อยละ 76.43 และจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ 22 คนคิดเป็นร้อยละ 75.86 และเมื่อนำไปเทียบกับเกณฑ์ พบว่าผ่านเกณฑ์ทั้งคะแนนและจำนวนนักเรียน 2) ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของฮันเตอร์ ใน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านบรรยากาศในการเรียนรู้ ด้านกิจกรรม และด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้ โดยภาพรวมนักเรียนเห็นว่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.55$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านนักเรียนเห็นว่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด คือ ด้านการจัดกิจกรรม ($\bar{x} = 4.90$) รองลงมามีนักเรียนเห็นว่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 2 ด้าน คือ ด้านบรรยากาศในการเรียนรู้ ($\bar{x} = 4.41$) และด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้ ($\bar{x} = 4.32$)

สุจิตรา คำนิกร (2554: 85-87) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง อัตราส่วนร้อยละ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนรูปแบบซิปปา กับ รูปแบบการสอนของเมติลิน ฮันเตอร์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็น นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2554 โรงเรียนเทศบาล 3 วัดไชนาวาส เทศบาลเมืองสุพรรณบุรี ซึ่งได้จากการสุ่มแบบสองขั้นตอน ขั้นตอนแรกสุ่มโรงเรียน และการสุ่มด้วยวิธีจับสลากห้องเรียน 2 ห้อง เพื่อเป็นกลุ่มทดลอง 2 กลุ่ม โดยแต่ละกลุ่มมีนักเรียน 40 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบซิปปา แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนของเมติลิน ฮันเตอร์ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบประเมินเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลค่าเฉลี่ย (mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) และการทดสอบที (t-test) ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับรูปแบบการสอนซิปปาสูงกว่ารูปแบบการสอนของเมติลิน ฮันเตอร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

นิจพร จันทริ (2557: 38-59) ได้ศึกษาการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาจีนเพื่อความเข้าใจ ด้วยรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของฮันเตอร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 โรงเรียนนาเชือกพิทยาสรรค์ จำนวน 18 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาจีนเพื่อความเข้าใจ ด้วยรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของฮันเตอร์ จำนวน 4 แผน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 5 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ และแบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 20 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ร้อยละ และค่าเฉลี่ย และทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยหาความแตกต่างระหว่างคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลัง

เรียน โดยใช้ t-test (Dependent Sample) ผลการวิจัยปรากฏดังนี้ 1) แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาจีนเพื่อความเข้าใจ ด้วยรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของอินเทอร์เน็ต สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 90.27/81.25 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ประสิทธิภาพที่ตั้งไว้ 75/75 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาจีนเพื่อความเข้าใจ ด้วยรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของอินเทอร์เน็ต สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนเพิ่มขึ้นจากก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 3) ความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ การอ่านภาษาจีนเพื่อความเข้าใจ ด้วยรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของอินเทอร์เน็ต เมื่อพิจารณาโดยภาพรวมผลการประเมินอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$ = 4.46, S.D. = 0.47)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกทักษะ

แบบฝึกทักษะเป็นสื่อการเรียนรู้ที่มีความสำคัญในการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน ช่วยทบทวนความรู้ ฝึกกระทำด้วยตนเองจนเกิดความชำนาญ เกิดแรงจูงใจและสามารถตรวจสอบผลการเรียน ทำให้ทราบความก้าวหน้าและข้อบกพร่องของนักเรียน สามารถใช้ได้ทั้งในชั้นเรียนและที่บ้าน ซึ่งมีนักการศึกษาได้ทำการวิจัยไว้ ดังนี้

แสงระวี ประจวบวัน (2553: 82-83) ได้พัฒนาการเขียนความเรียง โดยใช้แบบฝึกทักษะที่ใช้วิธีการแผนที่ความคิด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนละเอียดอุปถัมภ์ อำเภอดอนตูม จังหวัดนครปฐม ปีการศึกษา 2552 จำนวน 28 คน โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย ใช้โรงเรียนเป็นหน่วยสุ่มด้วยการจับสลาก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้การเขียนความเรียงที่ใช้แผนที่ความคิด 2) แบบฝึกทักษะการเขียนความเรียง 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนความเรียงมีลักษณะเป็นแบบสอบอัตนัย 4) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าสถิติค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าที (t-test) แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน และการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียนความเรียง มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 80.31/82.11 ซึ่งมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะการเขียนความเรียง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน 3) ผู้เรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนความเรียง ที่ใช้วิธีการแผนที่ความคิด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อยู่ในระดับมาก

สมพงษ์ ศรีพยาด (2553: 91-93) ได้พัฒนาชุดแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 โรงเรียนบ้านห้วยไคร้ จำนวน 1 ห้องเรียน มีนักเรียนทั้งสิ้น 20 คน โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้โรงเรียนเป็นหน่วยสุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 5 แผน ชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ เรื่องการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เป็นแบบปรนัย 40 ข้อ แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการเรียนรู้เรื่องการเขียนสะกดคำ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และสถิติ (t-test Dependent) ผลการวิจัยพบว่า 1) การพัฒนาประสิทธิภาพชุดแบบฝึกมีประสิทธิภาพเท่ากับ 86.89/86.75 แสดงว่าประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนสะกดคำ โดยใช้ชุดแบบฝึกหลังเรียนมีประสิทธิภาพ 86.75 สูงกว่าคะแนนเกณฑ์ร้อยละ 80 ของคะแนนเต็มตามเกณฑ์ 3) ผลการศึกษาความคงทนเกี่ยวกับการเรียนรู้เรื่องการเขียนสะกดคำ พบว่านักเรียนมีความคงทนทางความรู้เรื่องการเขียนสะกดคำ 4) ผลการสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับการเรียนรู้เรื่องการเขียนสะกดคำ โดยใช้ชุดแบบฝึกพบว่านักเรียนสะท้อนข้อมูลเกี่ยวกับความยากง่ายของเนื้อหาและเรื่องรูปแบบของชุดแบบฝึก

ไชยวัฒน์ อารีโรจน์ (2557: 100-101) ได้พัฒนาแบบฝึกทักษะการพูดรายงานการศึกษา ค้นคว้าสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/10 โรงเรียนวิสุทธิรังสี อำเภอท่าม่วง จังหวัดกาญจนบุรี ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 45 คน ซึ่งเป็นนักเรียนที่เรียนรายวิชาเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย วิชาการพูด เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แบบฝึกทักษะการพูดรายงานการศึกษา ค้นคว้า 2) แผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง การพูดรายงานการศึกษา ค้นคว้า 3) แบบประเมินความสามารถด้านการพูดรายงานการศึกษา ค้นคว้า และ 4) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการพูดรายงานการศึกษา ค้นคว้า สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การทดสอบค่าที (t-test) แบบ One Sample Test และการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ผลการวิจัย พบว่า 1) แบบฝึกทักษะการพูดรายงานการศึกษา ค้นคว้าสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีค่าประสิทธิภาพ 82.24/85.46 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 2) ความสามารถด้านการพูดรายงานการศึกษา ค้นคว้าของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการพูดรายงานการศึกษา ค้นคว้ามีค่าเท่ากับร้อยละ 85.46 สูงกว่าเกณฑ์การประเมินร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 3) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความคิดเห็นต่อแบบฝึกทักษะการพูดรายงานการศึกษา ค้นคว้า อยู่ในระดับมากที่สุด

วัลยา อ่าหนองโพธิ์ (2557: 124-127) ได้พัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่องมาตราตัวสะกด โดยใช้แผนผังความคิด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ใน

การวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/3 โรงเรียนเทศบาล 1 ทรงพลวิทยา อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2/2557 จำนวน 30 คน ด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) แบบแผนการวิจัย คือ One Group Pretest-Posttest Design เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตรฐานตัวสะกดโดยใช้แผนผังความคิด แผนการสอน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางด้านทักษะการเขียนสะกดคำ แบบสอบถามความคิดเห็นและแบบสอบถามความพึงพอใจ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) สถิติทดสอบแบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test Dependent) และการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ผลการวิจัย พบว่า 1) นักเรียน ครู ผู้เชี่ยวชาญ ต้องการให้มีการพัฒนาแบบฝึกทักษะที่มีกิจกรรมหลากหลายรูปแบบ รูปเล่มมีภาพประกอบที่มีสีสันสวยงามและดึงดูดความสนใจ ควรฝึกจากง่ายไปหายาก และมีการฝึกเป็นคู่ ด้านเนื้อหาควรเป็นคำที่นักเรียนมักเขียนผิดพลาด ง่าย ๆ หรือเป็นคำยากที่ปรากฏอยู่ในบทเรียน 2) แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตรฐานตัวสะกดโดยใช้แผนผังความคิด ประกอบด้วย ชื่อเรื่อง คำนำ คำชี้แจง สารบัญ วัตถุประสงค์ (มาตรฐานการเรียนรู้/ผลการเรียนรู้) แบบทดสอบก่อนเรียนกิจกรรมการฝึก แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบหลังเรียน ได้แก่ ชุดที่ 1 มาตรฐาน แม่ กง ชุดที่ 2 มาตรฐาน แม่ เกอว ชุดที่ 3 มาตรฐาน แม่ เกย ชุดที่ 4 มาตรฐาน แม่ กม โดยแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำมีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 92.47/93.83 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 90/90 ที่กำหนดไว้ 3) การทดลอง นำแบบฝึกทักษะไปใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/3 พบว่า นักเรียนมีความตั้งใจกระตือรือร้น สนุกสนานในการปฏิบัติกิจกรรมสามารถทำแบบฝึกและทำชิ้นงานได้ คือ แผนผังความคิด 4) นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำวิชาภาษาไทยก่อนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยหลังเรียนนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตรฐานตัวสะกดโดยใช้แผนผังความคิด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 อยู่ในระดับดีมาก นักเรียนส่วนใหญ่ชอบการเรียนการสอนด้วยแบบฝึกทักษะควบคู่กับกิจกรรมการเรียนโดยใช้แผนผังความคิด เพราะทำให้ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนในขณะที่เรียน และมีความสุขสนุกสนานในการเรียน มีกิจกรรมให้ฝึกหลากหลาย รูปเล่มมีความสวยงามมีภาพสีประกอบ รวมทั้งช่วยเสริมทักษะการเรียนรู้ทางภาษา ช่วยให้เขียนคำถูกต้องมากขึ้น

ศรีพระจันทร์ แสงเขตต์ (2557: 78) ได้พัฒนาความสามารถในการเขียนเรียงความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้แผนที่ความคิดร่วมกับแบบฝึกทักษะภาพการ์ตูนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/1 จำนวน 43 คน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 โรงเรียนวัดศรีสำราญราษฎร์บำรุง (แจ่มประชาอุทิศ) ซึ่งได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีจับสลาก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

1) แผนการจัดการเรียนรู้การเขียนเรียงความโดยใช้แผนที่ความคิดร่วมกับแบบฝึกทักษะภาพการ์ตูน
 2) แบบฝึกทักษะการเขียนเรียงความภาพการ์ตูน 3) แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนเรียงความ 4) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แผนที่ความคิดร่วมกับแบบฝึกทักษะภาพการ์ตูน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการทดสอบค่าที่แบบไม่อิสระต่อกัน (t-test Dependent) ผลการวิจัย พบว่า 1) ความสามารถในการเขียนเรียงความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้แผนที่ความคิดร่วมกับแบบฝึกทักษะภาพการ์ตูน หลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แผนที่ความคิดร่วมกับแบบฝึกทักษะภาพการ์ตูน โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

ปิยาภรณ์ วันมี (2558: 55-56) ได้ศึกษาการพัฒนาชุดฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านโปร่งใหญ่ อำเภอกบินทร์บุรี จังหวัดปราจีนบุรี ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 ได้มาจากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน จำนวน 1 ห้องเรียน 25 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ชุดฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 10 ชุด ประกอบด้วย นิทาน 10 เรื่อง และแบบฝึกทักษะการเขียน 10 เล่ม แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 22 แผน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการเขียนสะกดคำ และแบบสอบถามความพึงพอใจต่อชุดฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที่ กรณีที่กลุ่มตัวอย่างไม่เป็นอิสระจากกันผลการวิจัยพบว่า 1) ชุดฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.59/82.12 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วยชุดฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 3) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 อยู่ในระดับมาก

อุไรวรรณ ศรีสุโท (2558 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ มาตราแม่กน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 1 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 โรงเรียนบ้านหนองเทา อำเภอน้ำเย็น จังหวัดอุบลราชธานี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 จำนวน 30 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือในการใช้ในการวิจัยคือ แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำแม่กน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 5 ชุด และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.96 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าเฉลี่ย

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำแม่กด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.33/84.22 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80

6.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Clanton (1977: 2690-2691-A) ได้ศึกษาผลของวิธีการตัดอักษรตามวิธีการสอนสะกดคำ โดยให้นักเรียนทำแบบฝึกทักษะที่ตัดตัวอักษรออกจากคำ แล้วให้นักเรียนเติมอักษรที่หายไป โดยใช้เวลาทำการทดลอง 3 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 แบบฝึกทักษะ โดยทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และ 7 จำนวน 194 คน ผลการวิจัยพบว่า คะแนนการทดสอบสะกดคำของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกัน แต่คะแนนกลุ่มทดลองหลังฝึกสูงกว่าก่อนได้รับการฝึก

Schwendinger (1977: 51) ได้ศึกษาผลการเขียนสะกดคำของนักเรียน เกรด 6 จำนวน 503 คน ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะที่มีรูปภาพจริงแบบเขียนตามคำบอก และแบบทดสอบการเขียนสะกดคำ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะที่มีรูปภาพจริง มีผลการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยไม่ได้ใช้แบบฝึกทักษะที่มีรูปภาพของจริง

Lowrey (1978: 817 – A) ได้ศึกษาการใช้แบบฝึกทักษะกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 3 ทำการวิจัยกับนักเรียน จำนวน 87 คน ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ นักเรียนที่ได้รับการฝึกโดยใช้แบบฝึกทักษะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และนักเรียนสามารถทำคะแนนเฉลี่ยได้ร้อยละ 98.8 นอกจากนี้ยังพบว่า แบบฝึกช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคลด้วย

Mcpeake (1979 อ้างถึงใน วัฒนา เสนนอก, 2550: 43) ได้ศึกษาผลการเรียนจากแบบฝึกทักษะอย่างเป็นระบบตั้งแต่เริ่มศึกษาถึงความสามารถในการอ่านและเพศที่มีผลต่อความสามารถในการสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนประถมศึกษาที่เมือง Scituate และ Massachusetts จำนวน 129 คน พบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการสะกดคำสูงขึ้น ยกเว้นนักเรียนชายในกลุ่มที่มีความบกพร่องด้านการอ่าน และพบว่าแบบฝึกทักษะช่วยปรับปรุงความสามารถในการสะกดคำของนักเรียนได้ทุกคน แต่ระยะ 2 สัปดาห์ ไม่เพียงพอที่จะทำให้เกิดการถ่ายโยงความรู้ในการสะกดคำใหม่ที่ยังไม่ได้ศึกษา และคะแนนของนักเรียนหญิงสูงกว่าคะแนนนักเรียนชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนั้นการอ่านยังมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการเขียนสะกดคำ กล่าวคือ นักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านสูงจะได้คะแนนในการสะกดคำสูงด้วย และพบว่าเวลาที่ใช้สำหรับการศึกษาการสะกดคำวันละ 20 นาที มีประโยชน์ทำให้นักเรียนสะกดคำได้ดีขึ้น

Hirsch (1981: 2912-A) ได้ศึกษาวิธีการสอนสะกดคำของนักเรียนในระดับ 2 ถึงระดับ 8 โดยศึกษาวิธีการสอน 2 วิธี คือ วิธีที่ 1 เน้นครูเป็นผู้เลือกคำ มีแผนการสอนและการทดสอบก่อนเรียน วิธีที่ 2 เน้นที่แบบเรียนที่ใช้อยู่ทั่วไปที่มีแบบฝึกทักษะและมีการทดสอบหลังเรียน พบว่า วิธีการสอนทั้ง 2 วิธี ทำให้ผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำของนักเรียนดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

Garcia (1998: 3459-A อ้างถึงใน นภาพร วงศ์ทาเครือ, 2554: 32) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่านเขียนสะกดคำจากรูปแบบการสอนสะกดคำ 2 รูปแบบ คือ การสอนสะกดคำแบบให้นักเรียนฝึกเองกับการสะกดคำตามหนังสือ โดยครูแต่ละกลุ่มจะสอนโดยใช้โปรแกรมการสอนอ่านเหมือนกัน และการสอนเขียนทุกวันตามเวลาที่กำหนดไว้ การสอบใช้การสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ผลการศึกษาพบว่า การสอนสะกดคำแบบให้นักเรียนฝึกเองมีผลดีกว่าการสอนสะกดคำตามตำราในด้านการอ่านคำศัพท์และการวิเคราะห์คำศัพท์ นักเรียนทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันในเรื่องจำนวนคำศัพท์ที่ใช้ในระดับที่สูงกว่าประถมหนึ่ง ความยาวของประโยคและจำนวนหน่วยคำ นอกจากนี้ นักเรียนสะกดคำโดยนักเรียนคิดเอง มีการอ่านทบทวน การเขียนคำ วิเคราะห์คำที่ใช้ตลอดจนมีการช่วยเหลือหรือซักถามเพื่อน เพื่อช่วยในการสะกดคำบ่อยครั้งมากกว่านักเรียนอีกกลุ่มหนึ่ง และนักเรียนที่เรียนสะกดคำจากตำราใช้พจนานุกรมบ่อยครั้งมากกว่านักเรียนอีกกลุ่ม

Bouchard (2002: Web Site อ้างถึงใน ลุณา ศรีภูตา, 2553: 33) ได้ศึกษาความรู้เรื่องคำของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จากความผิดพลาดในการอ่านกับการสะกดคำแม้ว่าเขามีความพยายามอย่างมากระหว่างระหว่างอ่านและการสะกดคำแต่การปฏิบัติงานการอ่านและการสะกดคำของนักเรียนก็มักจะยังแสดงให้เห็นความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในความถูกต้องและความผิดพลาดของคำ การวิจัยครั้งนี้ได้ศึกษาการสะกดคำตามความรู้เรื่องคำเชิงพัฒนาใน 4 ด้าน ผลการวิเคราะห์พบว่า การปฏิบัติงานการอ่านของนักเรียนดีกว่าการปฏิบัติงานการสะกดคำอย่างมีนัยสำคัญ และพบว่าผลของรายงานอย่างมีนัยสำคัญต่อระดับความรู้เรื่องคำของนักเรียน ความผิดพลาดด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำของนักเรียนต่อไปพบว่า ความผิดพลาดเกี่ยวข้องกับลักษณะทางอักษรวิธีที่เหมือนกันในทุกงานในที่สุด จากการศึกษาการให้คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการสะกดคำและความรู้เรื่องคำของทักษะ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของครูพบว่า การให้คะแนนมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับการปฏิบัติจริงของนักเรียนในผลสัมฤทธิ์ทางการสะกดคำและความรู้เรื่องคำ แต่ก็ยังไม่เพียงพอสำหรับการตัดสินใจในการสอน

Percell (2003: abstract) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการปรับปรุงการสอนในชั้นเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์ โดยมีการนำรูปแบบการสอนของฮันเตอร์ไปใช้ในการจัดกระบวนการเรียนรู้ ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการสอนของฮันเตอร์ทำให้นักเรียนเข้าใจจุดประสงค์ของการสอน และมีการสอนที่เป็นลำดับขั้นตอนที่ชัดเจนซึ่งสอดคล้องกับจุดประสงค์

จากการศึกษาค้นคว้างานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่กล่าวมาข้างต้น ทำให้ทราบว่าความสามารถ และพัฒนาการในการอ่านและการเขียนสะกดคำของนักเรียน เกิดจากวิธีสอนของครูและสื่อการเรียน การสอนของครูที่ช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเพื่อพัฒนา ความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำ โดยการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของฮันเตอร์ ร่วมกับแบบฝึกทักษะ เพื่อให้ให้นักเรียนได้พัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำให้มี ประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของอินเทอร์เน็ตร่วมกับแบบฝึกทักษะ ครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของอินเทอร์เน็ตร่วมกับแบบฝึกทักษะ 2) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของอินเทอร์เน็ตร่วมกับแบบฝึกทักษะ มีขั้นตอนและวิธีการดำเนินการวิจัย ดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 การเตรียมการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอนุบาลวัดบางนางบุญอำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี จำนวน 4 ห้อง มีนักเรียนจำนวน 95 คนที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/2 โรงเรียนอนุบาลวัดบางนางบุญ อำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี จำนวน 20 คนที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โดยมาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของอินเทอร์เน็ตร่วมกับแบบฝึกทักษะ

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

3.2.1 ความสามารถด้านการอ่านสะกดคำ

3.2.2 ความสามารถด้านการเขียนสะกดคำ

3.2.3 ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของอินเทอร์เน็ตร่วมกับแบบฝึกทักษะ

4. เนื้อหา

ผู้วิจัยกำหนดเนื้อหาในการวิจัยครั้งนี้คือ การอ่านและเขียนสะกดคำตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน ตัวชี้วัด ท 1.1 ป.1/1 อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจองและข้อความ

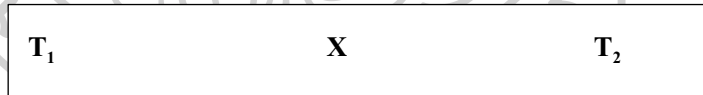
สั้นๆ สารที่ 2 การเขียน มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ ตัวชี้วัด ท 2.1 ป.1/1 คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด และสารที่ 4 หลักการใช้ภาษา มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ ตัวชี้วัด ท 4.1 ป.1/2 เขียนสะกดคำและบอกความหมายของคำ ซึ่งเนื้อหาในการวิจัยครั้งนี้คือ เนื้อหาในหนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐานภาษาไทย ชุด ภาษาพาที ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และบัญชีคำพื้นฐาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งเป็นคำที่อยู่ในสระเปลี่ยนรูป ได้แก่ สระเอะ สระแอะ สระเอาะ และสระเอออ ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่าสระดังกล่าวเมื่อมีตัวสะกด สระจะเปลี่ยนรูป ทำให้ผู้เรียนประสบปัญหาด้านการอ่านสะกดคำและการเขียนสะกดคำ

5. ระยะเวลาในการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดระยะเวลาการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 ใช้เวลาในการทดลองสัปดาห์ละ 4 ชั่วโมง เป็นระยะเวลา 2 สัปดาห์ รวมเวลาทดลองทั้งสิ้น 8 ชั่วโมง (ไม่รวมการทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้และหลังการจัดการเรียนรู้)

6. แบบแผนการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นวิจัยเชิงทดลอง (Pre-Experimental Research) แบบกลุ่มเดียว สอบก่อนเรียนและสอบหลังเรียน (One-Group Pretest-Posttest Design) (มาเรียม นิลพันธุ์, 2558: 144) รูปแบบของการทดลองเขียนเป็นแผนภูมิได้ดังนี้

ความหมายของสัญลักษณ์ที่ใช้ในการทดลอง

T_1 หมายถึง การทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้

X หมายถึง การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของอินเทอร์เน็ตร่วมกับแบบฝึกทักษะ

T_2 หมายถึง การทดสอบหลังการจัดการเรียนรู้

ขั้นตอนที่ 2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มี 4 ชนิด ดังนี้

1.1 แผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของอินเทอร์เน็ตร่วมกับแบบฝึกทักษะจำนวน 4 แผน
แผนละ 2 ชั่วโมง

1.2 แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ

1.3 แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำ

1.4 แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อกิจกรรมการเรียนการสอนตามรูปแบบของอินเทอร์เน็ตร่วมกับแบบฝึกทักษะ

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของอินเทอร์เน็ต เป็นเครื่องมือที่ใช้ประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนอ่านและเขียนสะกดคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ดำเนินการสร้างตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

2.1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เกี่ยวกับตัวชี้วัดมาตรฐานการเรียนรู้ สาระการเรียนรู้และขอบเขตเนื้อหา

2.1.2 ศึกษาตำรา เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้

2.1.3 ดำเนินการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ โดยยึดเนื้อหาตามหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย รายละเอียดของแผนประกอบด้วย 1) สาระการเรียนรู้ 2) มาตรฐานการเรียนรู้ 3) ตัวชี้วัด 4) สาระสำคัญ 5) จุดประสงค์การเรียนรู้ 6) สาระการเรียนรู้ (ความรู้, ทักษะและคุณลักษณะอันพึงประสงค์) 7) ชิ้นงาน ภาระงาน 8) กิจกรรมการเรียนรู้ 9) สื่อ แหล่งการเรียนรู้ 10) การวัดการประเมินผล และ 11) บันทึกหลังการสอนทั้งหมด 4 แผนดัง ตารางที่ 4

ตารางที่ 4 แสดงรายละเอียดของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของอินเทอร์เน็ตร่วมกับแบบฝึกทักษะ

ลำดับที่	ชื่อแผนการจัดการเรียนรู้	สาระการเรียนรู้	จำนวน ชั่วโมง
1	อ่านเขียนสะกดคำสระเอะ	1. การอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระเอะ 2. การเขียนสะกดคำที่ประสมด้วยสระเอะ	2
2	อ่านเขียนสะกดคำสระเออ	1. การอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระเออ 2. การเขียนสะกดคำที่ประสมด้วยสระเออ	2
3	อ่านเขียนสะกดคำสระเอาะ	1. การอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระเอาะ 2. การเขียนสะกดคำที่ประสมด้วยสระเอาะ	2
4	อ่านเขียนสะกดคำสระเออ	1. การอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระเออ 2. การเขียนสะกดคำที่ประสมด้วยสระเออ	2
รวม			8

2.1.4 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น เสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องด้านภาษา ความเหมาะสมของเนื้อหา จุดประสงค์ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อ การวัดและการประเมินผลจากนั้นปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ

2.1.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับแก้ไขจากอาจารย์ที่ปรึกษาและนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ด้านการจัดการเรียนรู้ และด้านการวัดและประเมินผล ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) แล้วนำผลการพิจารณาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence:IOC) ระหว่างคุณลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้กับจุดประสงค์ของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ให้คะแนนเท่ากับ +1 เมื่อแน่ใจว่าคุณลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์

ให้คะแนนเท่ากับ 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าคุณลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์

ให้คะแนนเท่ากับ -1 เมื่อแน่ใจว่าคุณลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้ไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์

จากนั้นคำนวณค่า IOC จากสูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น

$\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

โดยค่า ดัชนีความสอดคล้องที่มีค่าเฉลี่ย มากกว่าหรือเท่ากับ 0.50 ขึ้นไป แสดงว่าแผนการจัดการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ จากผลการประเมินได้ค่าดัชนีความสอดคล้องคือ 1.00 ในทุกแผนการจัดการเรียนรู้ (รายละเอียดดังภาคผนวก ค)

2.1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแล้ว ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

2.2 แบบฝึกทักษะด้านอ่านสะกดคำและการเขียนสะกดคำ โดยมีลำดับขั้นตอนในการสร้างดังนี้

2.2.1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับแบบฝึกทักษะ

2.2.2 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551

2.2.3 วิเคราะห์เนื้อหาสาระเกี่ยวกับการอ่านสะกดคำและการเขียนสะกดคำ

2.2.4 ดำเนินการสร้างแบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ฉบับ
ร่าง มีทั้งหมด 4 ชุดดังนี้

ชุดที่ 1 สระเอะ

- กิจกรรมที่ 1.1 การอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระเอะ ที่ไม่มีตัวสะกด
- กิจกรรมที่ 1.2 การอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระเอะ ที่มีตัวสะกด
- กิจกรรมที่ 1.3 เขียนพยัญชนะจากรูปภาพแล้วประสมกับสระเอะ
- กิจกรรมที่ 1.4 การเขียนคำที่ประสมด้วยสระเอะที่ไม่มีตัวสะกด
- กิจกรรมที่ 1.5 การเขียนคำที่ประสมด้วยสระเอะที่มีตัวสะกด
- กิจกรรมที่ 1.6 จับคู่คำและส่วนประกอบของคำ
- กิจกรรมที่ 1.7 ระบายสีคำที่ประสมด้วยสระเอะ

ชุดที่ 2 สระแอะ

- กิจกรรมที่ 2.1 การอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระแอะ ที่ไม่มีตัวสะกด
- กิจกรรมที่ 2.2 การอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระแอะ ที่มีตัวสะกด
- กิจกรรมที่ 2.3 เขียนพยัญชนะจากรูปภาพแล้วประสมกับสระแอะ
- กิจกรรมที่ 2.4 การเขียนคำที่ประสมด้วยสระแอะที่ไม่มีตัวสะกด
- กิจกรรมที่ 2.5 การเขียนคำที่ประสมด้วยสระแอะที่มีตัวสะกด
- กิจกรรมที่ 2.6 จับคู่คำและส่วนประกอบของคำ
- กิจกรรมที่ 2.7 ระบายสีคำที่ประสมด้วยสระแอะ

ชุดที่ 3 สระเอาะ

- กิจกรรมที่ 3.1 การอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระเอาะ ที่ไม่มีตัวสะกด
- กิจกรรมที่ 3.2 การอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระเอาะ ที่ไม่มีตัวสะกด
- กิจกรรมที่ 3.3 เขียนพยัญชนะจากรูปภาพแล้วประสมกับสระเอาะ
- กิจกรรมที่ 3.4 การเขียนคำที่ประสมด้วยสระเอาะที่ไม่มีตัวสะกด
- กิจกรรมที่ 3.5 การเขียนคำที่ประสมด้วยสระเอาะที่ไม่มีตัวสะกด
- กิจกรรมที่ 3.6 จับคู่คำและส่วนประกอบของคำ
- กิจกรรมที่ 3.7 ระบายสีคำที่ประสมด้วยสระเอาะ

ชุดที่ 4 สระเออ

- กิจกรรมที่ 4.1 การอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระเออ ที่ไม่มีตัวสะกด
- กิจกรรมที่ 4.2 การอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระเออ ที่มีตัวสะกด
- กิจกรรมที่ 4.3 เขียนพยัญชนะจากรูปภาพแล้วประสมกับสระเออ
- กิจกรรมที่ 4.4 การเขียนคำที่ประสมด้วยสระเออที่ไม่มีตัวสะกด

กิจกรรมที่ 4.5 การเขียนคำที่ประสมด้วยสระเออที่มีตัวสะกด

กิจกรรมที่ 4.6 จับคู่คำและส่วนประกอบของคำ

กิจกรรมที่ 4.7 ระบายสีคำที่ประสมด้วยสระเออ

2.2.5 นำแบบฝึกทักษะที่สร้างขึ้น เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องด้านภาษา รวมถึงความเหมาะสมของเนื้อหา จุดประสงค์ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อ และการวัดและประเมินผลจากนั้นนำมาปรับปรุงแก้ไข ด้านความถูกต้องของภาษา ความยากง่ายของภาษา และเนื้อหาสาระที่ใช้ให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น

2.2.6 นำแบบฝึกทักษะที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขแล้วนั้น ไปเสนอผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม จำนวน 3 ท่าน ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านแบบฝึก ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไทยและผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) แล้วนำผลการพิจารณาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence:IOC) โดยกำหนดเกณฑ์การพิจารณา ดังนี้

ให้คะแนนเท่ากับ +1 เมื่อแน่ใจว่าแบบฝึกทักษะด้านอ่านสะกดคำและการเขียนสะกดคำ มีความสอดคล้องเหมาะสม

ให้คะแนนเท่ากับ 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าแบบฝึกทักษะด้านอ่านสะกดคำและการเขียนสะกดคำ มีความสอดคล้องเหมาะสม

ให้คะแนนเท่ากับ -1 เมื่อแน่ใจว่าแบบฝึกทักษะด้านอ่านสะกดคำและการเขียนสะกดคำ ไม่มีความสอดคล้องเหมาะสม

โดยพิจารณาความเหมาะสมจากค่าดัชนีความสอดคล้องที่มีค่าเฉลี่ยมากกว่าหรือเท่ากับ 0.50 ขึ้นไป แสดงว่าแบบฝึกทักษะด้านอ่านสะกดคำและการเขียนสะกดคำ มีความสอดคล้องเหมาะสม จากผลการประเมินได้ค่าดัชนีความสอดคล้องคือ 1.00 (รายละเอียดดังภาคผนวก ค)

2.2.7 นำแบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำและการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างโดยใช้คู่มือแผนการจัดการเรียนรู้ ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

2.3 แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านสะกดคำและการเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ใช้ทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้และหลังการจัดการเรียนรู้ ชุดเดียวกัน ที่มีลักษณะเป็นแบบประเมินความสามารถด้านการอ่านสะกดคำและการเขียนสะกดคำแบบรายบุคคล จำนวน 20 คำ โดยคัดเลือกจากหนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐานภาษาไทย ชุด ภาษาพาที ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และบัญชีคำศัพท์พื้นฐานในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดไว้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยดำเนินการสร้างดังนี้

2.3.1 นำคำที่ประสมด้วยสระ เอะ แอะ เอาะ และเออ ชุดเดียวกับที่สร้างแบบฝึกทักษะด้านอ่านสะกดคำและการเขียนสะกดคำทั้ง 20 คำ มาสร้างเป็นแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านสะกดคำและการเขียน ใช้ทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้และหลังการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย 2 ขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 มี 10 ข้อ ให้นักเรียนอ่านสะกดคำที่กำหนดให้ถูกต้องตามหลักภาษา ที่กำหนดไว้ในพจนานุกรมจำนวน 10 คำ

ตอนที่ 2 มี 10 ข้อ ให้นักเรียนเขียนสะกดคำที่กำหนดให้ถูกต้องตามหลักภาษา ที่กำหนดไว้ในพจนานุกรมจำนวน 10 คำ

เกณฑ์การให้คะแนนแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านสะกดคำและการเขียนสะกดคำ มีดังนี้

ตอนที่ 1 อ่านสะกดคำ อ่านสะกดคำถูกคำละ 1 คะแนน อ่านสะกดคำผิด 0 คะแนน

ตอนที่ 2 เขียนสะกดคำ เขียนสะกดคำถูกคำละ 1 คะแนน เขียนสะกดคำผิด 0 คะแนน

รวม 2 ตอน คะแนนรวมทั้งหมด 20 คะแนน

2.3.2 นำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำ พร้อมเกณฑ์การประเมิน แล้วนำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้องของภาษาและเนื้อหาของคำเพื่อให้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

2.3.3 นำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำ ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ภาษาและความเหมาะสมของตัวเลือกเพื่อให้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ แล้วนำผลการพิจารณามาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC)

โดยกำหนดเกณฑ์การพิจารณา ดังนี้

ให้คะแนนเท่ากับ +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นสอดคล้องกับตัวชี้วัด

ให้คะแนนเท่ากับ 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อสอบนั้นสอดคล้องกับตัวชี้วัด

ให้คะแนนเท่ากับ -1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นไม่สอดคล้องกับตัวชี้วัด

2.3.4 นำแบบทดสอบที่ผ่านการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องเรียบร้อยแล้วไปใช้กับนักเรียนที่เคยเรียน ซึ่งอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 26 คน เพื่อนำมาวิเคราะห์หาคุณภาพของแบบทดสอบ

2.3.5 นำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r)

ของแบบทดสอบเป็นรายข้อโดยใช้เกณฑ์ค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.20-0.80 (มาเรียม นิลพันธุ์, 2558: 188) และค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.20 (มาเรียม นิลพันธุ์, 2558: 186) ขึ้นไปได้เลือกเป็นแบบทดสอบที่เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

2.3.6 นำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านอ่านและการเขียนสะกดคำ จำนวน 40 ข้อ ไปหาค่าความเชื่อมั่น โดยการตรวจสอบผลการวัดที่สม่ำเสมอและคงที่ใช้วิธีการของ (Kuder Richardson) คูเดอร์-ริชาร์ดสัน KR -20

ตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่น แบบทดสอบวัดความสามารถด้านอ่านและการเขียนสะกดคำ

แบบทดสอบวัดความสามารถ	ค่าความยากง่าย	ค่าอำนาจจำแนก	ค่าความเชื่อมั่น
ด้านการอ่านสะกดคำ	0.46-0.77	0.23-0.77	0.95
ด้านการเขียนสะกดคำ	0.27-0.73	0.23-0.92	0.93

จากตารางที่ 5 พบว่า การนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบเป็นรายข้อโดยใช้เกณฑ์ค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.20 – 0.80 ซึ่งได้ค่าความยากง่ายแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านสะกดคำอยู่ระหว่าง 0.46 – 0.77 ค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.23 ขึ้นไป และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบการอ่านสะกดคำมีค่าเท่ากับ 0.95 และค่าความยากง่ายของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการเขียนสะกดคำอยู่ระหว่าง 0.27 - 0.73 ค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.23 ขึ้นไป และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบการอ่านสะกดคำมีค่าเท่ากับ 0.93

2.3.7 นำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านอ่านและการเขียนสะกดคำ ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้จริงกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/2 โรงเรียนอนุบาลวัดบางนางบุญ จังหวัดปทุมธานี ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้

2.4 แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้การสอนตามรูปแบบของอินเทอร์เน็ตร่วมกับแบบฝึกทักษะ มีวิธีการดำเนินการสร้างดังนี้

2.4.1 ศึกษารูปแบบและการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้การสอนตามรูปแบบของอินเทอร์เน็ตร่วมกับแบบฝึกทักษะ มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 3 ระดับ คือ ระดับ 3 หมายถึง เห็นด้วยมาก, ระดับ 2 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง และระดับ 1 หมายถึง เห็นด้วยน้อย จำนวน 11 ข้อ ซึ่งถาม 3 ด้าน คือสอบถาม

เกี่ยวกับความคิดเห็นในด้านบรรยากาศการเรียนรู้ ด้านจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนและแปลความหมายดังนี้

ช่วงคะแนน	การแปลความหมายของค่าเฉลี่ยความคิดเห็น
ระหว่าง 2.50 – 3.00	เห็นด้วยมาก
ระหว่าง 1.50 – 2.49	เห็นด้วยปานกลาง
ระหว่าง 1.00 – 1.49	เห็นด้วยน้อย

2.4.2 นำแบบสอบถามความคิดเห็นมาให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบเพื่อความสมบูรณ์

2.4.3 นำแบบสอบถามความคิดเห็นที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขแล้วนั้นไปนำเสนอกับผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) แล้วนำผลการพิจารณาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence:IOC) โดยกำหนดเกณฑ์การพิจารณา ดังนี้

ให้คะแนนเท่ากับ +1 เมื่อแน่ใจว่าคุณลักษณะของแบบสอบถามสอดคล้องกับจุดประสงค์

ให้คะแนนเท่ากับ 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าคุณลักษณะของแบบสอบถามสอดคล้องกับจุดประสงค์

ให้คะแนนเท่ากับ -1 เมื่อแน่ใจว่าคุณลักษณะของแบบสอบถามไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์

โดยพิจารณาความเหมาะสมจากค่าดัชนีความสอดคล้องที่มีค่าเฉลี่ย มากกว่าหรือเท่ากับ 0.50 ขึ้นไป แสดงว่าคุณลักษณะของแบบสอบถามสอดคล้องกับจุดประสงค์ ซึ่งจากผลการประเมินได้ค่าดัชนีความสอดคล้องคือ 1.00 (รายละเอียดดังภาคผนวก ค)

2.4.4 นำแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของฮันเตอร์ร่วมกับแบบฝึกทักษะ ที่ปรับปรุงไปสอบถามนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/2 จำนวน 20 คน โรงเรียนอนุบาลวัดบางนางบุญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1

ขั้นตอนที่ 3 การดำเนินการวิจัย

1. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการทดลอง และเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยมีตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/2 โรงเรียนอนุบาลวัดบางนางบุญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 จำนวน 20 คนที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โดยได้ดำเนินการดังนี้

1.1 ขออนุญาตจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ไปถึงผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลวัดบางนางบุญ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการทดลองใช้เครื่องมือ

1.2 ทำการทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้ (pretest) โดยนักเรียนทำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านสะกดคำและการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นแบบทดสอบแบบอัตนัย แล้วบันทึกผลคะแนนเก็บไว้เปรียบเทียบกับคะแนนหลังการจัดการเรียนรู้ (posttest) ทดลองจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบของอินเตอร์ร่วมกับแบบฝึกทักษะ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นกับกลุ่มตัวอย่าง โดยผู้วิจัยทดลองจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบของอินเตอร์ร่วมกับแบบฝึกทักษะ ใช้เวลาในการทดลองสัปดาห์ละ 4 ชั่วโมง เป็นระยะเวลา 2 สัปดาห์ รวมเวลาทดลองทั้งสิ้น 8 ชั่วโมง ไม่รวมการทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้และหลังการจัดการเรียนรู้

1.3 เมื่อเรียนเนื้อหาจบทำการทดสอบหลังการจัดการเรียนรู้ (posttest) ด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านสะกดคำและการเขียนสะกดคำ ฉบับหลังการจัดการเรียนรู้ ซึ่งเป็นฉบับเดียวกับฉบับก่อนการจัดการเรียนรู้ แล้วบันทึกคะแนนเพื่อเปรียบเทียบกับคะแนนก่อนเรียน

1.4 ให้นักเรียนทำแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของอินเตอร์ร่วมกับแบบฝึกทักษะ

ขั้นตอนที่ 4 การวิเคราะห์และสรุปผลข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลทั้งหมดในการเก็บรวบรวมข้อมูล และการดำเนินการวิจัย มาวิเคราะห์ตามหลักการทางสถิติด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการทดสอบสมมติฐานและสรุปผลการทดลองในการวิจัยครั้งนี้ ดังนี้

1. การวิเคราะห์ความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง โดยวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) และเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำกับเกณฑ์การประเมินด้านการอ่านและเขียนสะกดคำ หลังการจัดการเรียนรู้ (Posttest) โดยการทดสอบค่าที แบบไม่อิสระต่อกัน (Dependent Samples t-test)

2. วิเคราะห์ผลความคิดเห็นของผู้เรียน จากแบบสอบถามความคิดเห็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 3 ระดับ โดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) แล้วนำ

ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) มาเปรียบเทียบจากเกณฑ์ เกณฑ์การแปลความหมายความคิดเห็นของนักเรียน
(มาเรียม นิลพันธุ์, 2558: 159) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	ระดับความคิดเห็น
2.50-3.00	เห็นด้วยมาก
1.50-2.49	เห็นด้วยปานกลาง
1.00-1.49	เห็นด้วยน้อย

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของอินเทอร์เน็ตร่วมกับแบบฝึกทักษะ ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลโดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของอินเทอร์เน็ตร่วมกับแบบฝึกทักษะ แบบทดสอบวัดความสามารถด้านอ่านสะกดคำและการเขียนสะกดคำ และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 นำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/2 จำนวน 20 คน โรงเรียนอนุบาลวัดบางนางบุญ ตำบลบางชะแยง อำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยการแบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของอินเทอร์เน็ตร่วมกับแบบฝึกทักษะ

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของอินเทอร์เน็ตร่วมกับแบบฝึกทักษะมีขั้นตอนและวิธีการดำเนินการวิจัย ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของอินเทอร์เน็ตร่วมกับแบบฝึกทักษะ

ความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนการจัดการเรียนรู้และหลังการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของอินเทอร์เน็ตร่วมกับแบบฝึกทักษะ มีรายละเอียดดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนการจัดการเรียนรู้และหลังการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของอินเทอร์เน็ตร่วมกับแบบฝึกทักษะ

การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของอินเทอร์เน็ตร่วมกับแบบฝึกทักษะ	จำนวนนักเรียน (N)	คะแนนเต็ม	$\bar{x}$	S.D.	T	p
ก่อนการจัดการเรียนรู้	20	10	3.10	4.05	-6.53	.000
หลังการจัดการเรียนรู้	20	10	6.75	3.14		

จากตารางที่ 6 พบว่า ความสามารถด้านการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของอินเทอร์เน็ตร่วมกับแบบฝึกทักษะ มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 3.10 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 4.05 ส่วนความสามารถด้านการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของอินเทอร์เน็ตร่วมกับแบบฝึกทักษะ มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 6.75 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 3.14 เมื่อตรวจสอบพบว่า ความสามารถด้านการอ่านสะกดคำของนักเรียนหลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 7 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนการจัดการเรียนรู้และหลังการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของอินเทอร์เน็ตร่วมกับแบบฝึกทักษะ

การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของอินเทอร์เน็ตร่วมกับแบบฝึกทักษะ	จำนวนนักเรียน (N)	คะแนนเต็ม	$\bar{x}$	S.D.	T	p
ก่อนการจัดการเรียนรู้	20	10	1.55	2.46	-9.29	.000
หลังการจัดการเรียนรู้	20	10	7.70	2.39		

จากตารางที่ 7 พบว่า ความสามารถด้านการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของอินเทอร์เน็ตร่วมกับแบบฝึกทักษะ มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 1.55 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 2.46 ส่วนคะแนนความสามารถด้านการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของอินเทอร์เน็ตร่วมกับแบบฝึกทักษะ มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 7.70 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 2.39 เมื่อตรวจสอบพบว่า ความสามารถด้านการเขียนสะกดคำของนักเรียนหลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของอินเทอร์เน็ตร่วมกับแบบฝึกทักษะ

ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของอินเทอร์เน็ตร่วมกับแบบฝึกทักษะ ได้จำแนกเป็นภาพรวมและด้านจำนวน 3 ด้าน คือ ด้าน

บรรยากาศการเรียนรู้ ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ และด้านประโยชน์ที่ได้รับ โดยวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และระดับความคิดเห็น ดังตารางที่ 8

ตารางที่ 8 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของอินเทอร์เน็ตร่วมกับแบบฝึกทักษะ

ความคิดเห็น	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล	ลำดับที่
ด้านบรรยากาศการเรียนรู้				
1. ห้องเรียนมีอากาศถ่ายเท น่าเรียนและใช้จัดการเรียนการสอนได้ดี	3.00	0.00	มาก	1
2. บรรยากาศในการเรียนการสอนมีความสนุกสนาน	2.75	0.44	มาก	2
3. บรรยากาศของการเรียนทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน	2.65	0.75	มาก	3
รวมด้านบรรยากาศการเรียนรู้	2.80	0.40	มาก	1
ด้านกิจกรรมการเรียนรู้				
4. นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ในห้องเรียน	2.60	0.50	มาก	5
5. กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนได้แลกเปลี่ยนความรู้ความคิดและกล้าแสดงออก	2.90	0.45	มาก	1
6. กิจกรรมการเรียนรู้ทำให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหามากขึ้น	2.75	0.44	มาก	4
7. กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับวัยของนักเรียน	2.85	0.49	มาก	2
8. กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะในการอ่านและเขียนสะกดคำดีขึ้น	2.85	0.49	มาก	2
รวมด้านกิจกรรมการเรียนรู้	2.79	0.47	มาก	2
ประโยชน์ที่ได้รับ				
9. การจัดการเรียนรู้ทำให้เข้าใจเนื้อหาได้ง่าย	2.95	0.22	มาก	1
10. การจัดการเรียนรู้ช่วยให้นักเรียนสร้างความรู้ความเข้าใจด้วยตนเองได้	2.65	0.59	มาก	2
11. กิจกรรมการเรียนการสอนนี้ทำให้ได้ทำงานร่วมกับผู้อื่น	2.65	0.75	มาก	2
รวมด้านประโยชน์ที่ได้รับ	2.75	0.52	มาก	3
รวมระดับความคิดเห็น	2.78	0.46	มาก	

จากตารางที่ 8 พบว่าความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของฮันเตอร์ร่วมกับแบบฝึกทักษะ โดยภาพรวมมีความคิดเห็น เห็นด้วย อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 2.78, S.D. = 0.46$) เมื่อพิจารณาความคิดเห็นในแต่ละด้านพบว่า ด้านบรรยากาศการเรียนรู้ เห็นด้วยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 2.80, S.D. = 0.40$) รองลงมาคือ ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ เห็นด้วยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 2.79, S.D. = 0.47$) และด้านประโยชน์ที่ได้รับอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{x} = 2.75, S.D. = 0.52$) ซึ่งแต่ละด้านมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ด้านบรรยากาศการเรียนรู้ นักเรียนได้พัฒนาความสามารถในการอ่านและเขียนสะกดคำ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับได้ดังนี้ ลำดับที่ 1 ห้องเรียนมีอากาศถ่ายเท น่าเรียนและใช้จัดการเรียนการสอนได้ดี ($\bar{x} = 3.00, S.D. = 0.00$) ลำดับที่ 2 บรรยากาศในการเรียนการสอนมีความสนุกสนาน ($\bar{x} = 2.75, S.D. = 0.44$) และลำดับที่ 3 บรรยากาศของการเรียนทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน ($\bar{x} = 2.65, S.D. = 0.75$)

ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ นักเรียนได้พัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำ โดยภาพรวมอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับได้ดังนี้ ลำดับที่ 1 กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนได้แลกเปลี่ยนความรู้ความคิดและกล้าแสดงออก ($\bar{x} = 2.90, S.D. = 0.45$) ลำดับที่ 2 กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับวัยของนักเรียน และกิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะในการอ่านและเขียนสะกดคำดีขึ้น ($\bar{x} = 2.85, S.D. = 0.49$) และ ($\bar{x} = 2.85, S.D. = 0.49$) ลำดับที่ 4 กิจกรรมการเรียนรู้ทำให้นักเรียนเข้าใจในเนื้อหามากขึ้น ($\bar{x} = 2.75, S.D. = 0.44$) และลำดับที่ 5 นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ในห้องเรียน ($\bar{x} = 2.60, S.D. = 0.50$) ตามลำดับ

ด้านประโยชน์ที่ได้รับ นักเรียนมีความคิดเห็นโดยภาพรวมอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับได้ดังนี้ ลำดับที่ 1 การจัดการเรียนรู้ทำให้เข้าใจเนื้อหาได้ง่าย ($\bar{x} = 2.95, S.D. = 0.22$) ลำดับที่ 2 การจัดการเรียนรู้ช่วยให้นักเรียนสร้างความรู้ ความเข้าใจด้วยตนเองได้และกิจกรรมการเรียนการสอนนี้ทำให้ได้ทำงานร่วมกับผู้อื่น ($\bar{x} = 2.65, S.D. = 0.59$) และ ($\bar{x} = 2.65, S.D. = 0.75$) ตามลำดับ

จากการสังเกตการสอนพบปัญหาและข้อสังเกตดังนี้

1. ขณะที่ทำการทดลองเป็นช่วงที่ไวรัสโคโรนา หรือ โควิด 19 ระบาด ทำให้กิจกรรมในแผนการจัดการเรียนรู้ต้องเปลี่ยนแปลงไปตามความเหมาะสม เช่น บางกิจกรรมต้องใช้กระบวนการกลุ่มเปลี่ยนเป็นการทำกิจกรรมคู่หรือเดี่ยวแทน แต่ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ของฮันเตอร์ยังคงมี 7 ขั้นตอนตามเดิม

2. บางกิจกรรมยังมีนักเรียนที่อ่อน ทำงานช้า และขาดความตั้งใจในการทำงาน จากการสังเกตพบว่านักเรียนที่ขาดประสบการณ์ในการใช้ภาษาบางคนดูข้อความจากตัวอย่างในแบบฝึกทักษะ

3. แบบฝึกทักษะทำให้นักเรียนมีความสนใจ มีความกระตือรือร้นมากขึ้น นักเรียนที่อ่อนสามารถทำเองได้ และมีรอยยิ้มอย่างภาคภูมิใจที่ครูชมและทำงานได้ถูกต้องเหมือนเพื่อน

บทที่ 5

สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของอินเทอร์เน็ตร่วมกับแบบฝึกทักษะเป็นการวิจัย โดยการวิจัยครั้งนี้เป็นวิจัยเชิงทดลอง (Pre-Experimental Research) แบบกลุ่มเดียวสอบก่อนเรียนและสอบหลังเรียน (One-Group Pretest-Posttest Design) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของอินเทอร์เน็ตร่วมกับแบบฝึกทักษะ 2) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของอินเทอร์เน็ต ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอนุบาลวัดบางนางบุญอำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี จำนวน 4 ห้อง มีนักเรียนจำนวน 95 คนที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/2 โรงเรียนอนุบาลวัดบางนางบุญ อำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี จำนวน 20 คนที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โดยมาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม โดยการทดลองระยะเวลาการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 ใช้เวลาในการทดลองสัปดาห์ละ 4 ชั่วโมง เป็นระยะเวลา 2 สัปดาห์ รวมเวลาทดลองทั้งสิ้น 8 ชั่วโมง (ไม่รวมการทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้และหลังการจัดการเรียนรู้) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของอินเทอร์เน็ตร่วมกับแบบฝึกทักษะ 2) แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ 3) แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านสะกดคำและการเขียนสะกดคำ 4) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของอินเทอร์เน็ตร่วมกับแบบฝึกทักษะ สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของอินเทอร์เน็ตร่วมกับแบบฝึกทักษะ มีผลการวิจัยดังนี้

1. ความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของอินเทอร์เน็ตร่วมกับแบบฝึกทักษะ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของอินเทอร์เน็ตร่วมกับแบบฝึกทักษะ โดยภาพรวมความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของอินเทอร์เน็ตร่วมกับแบบฝึกทักษะ ผู้วิจัยได้มีการอภิปรายผลจากข้อค้นพบในการวิจัยครั้งนี้ดังนี้

1. ความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของอินเทอร์เน็ต หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เนื่องมาจากรูปแบบขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของอินเทอร์เน็ตนั้น เป็นรูปแบบวิธีการปฏิบัติที่ชัดเจนโดยครูจะต้องแสดงแบบให้นักเรียนเห็น เข้าใจชัดเจน รูปแบบการจัดการเรียนรู้ ครูมีบทบาทมากกว่าผู้เรียน ดังนั้นในขั้นตอนการฝึกปฏิบัติโดยครูคอยแนะนำให้นักเรียนช่วยกันฝึกให้นักเรียนที่เรียนดีจับคู่ฝึกกับนักเรียนที่เรียนอ่อน หรือจัดกิจกรรมกลุ่มเล็กให้ช่วยการเรียนรู้และฝึกปฏิบัติเพิ่มเติม โดยครูคอยดูแลการฝึกและคอยให้กำลังใจ และการเสริมแรง นอกจากนี้ยังจัดเป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับเด็กอ่อนที่ต้องการการดูแลอย่างใกล้ชิด Davis and Thomas (1989 อ้างใน วัชรา เล่าเรียนดี และคณะ, 2560: 199-200) สอดคล้องกับ Wilson (ม.ป.ป.: ออนไลน์) รูปแบบการจัดการเรียนรู้อินเทอร์เน็ต เป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ดั้งเดิมที่เน้นการฝึกปฏิบัติซ้ำ ๆ ได้ถูกพัฒนาโดยครูใหญ่และนักการศึกษาหลายท่านที่ใช้เวลาศึกษามาเป็นเวลานาน รูปแบบการจัดการเรียนรู้ของอินเทอร์เน็ต ได้ถูกออกแบบเพื่อให้นักเรียนเข้าใจจุดประสงค์ที่นักเรียนได้รับตั้งแต่ครั้งแรก ซึ่งรูปแบบการสอนของอินเทอร์เน็ตนี้เป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ ซึ่งครูผู้สอนไม่สามารถตัดขั้นตอนการสอนขั้นตอนใดขั้นตอนหนึ่งไปได้ โดยวิธีการสอนของอินเทอร์เน็ตนี้มี 7 ขั้นตอน

ในการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของอินเทอร์เน็ตร่วมกับแบบฝึกทักษะ ในขั้นนำและเตรียมความพร้อมในทุกแผนการจัดการเรียนรู้นั้น ครูใช้กิจกรรมที่กระตุ้นความสนใจของนักเรียนก่อนเข้าสู่บทเรียน ด้วยการใช้เพลง นิทาน แสดงท่าทางประกอบและการสนทนาพูดคุยถึงความรู้เดิม และคำที่นักเรียนคุ้นตาที่เห็นได้ในชีวิตประจำวันตลอดจนการได้เชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ที่ได้รับการทำกิจกรรมการเรียนการสอนที่ครูได้จัดขึ้น เช่น ในกิจกรรมที่ครูจัดขึ้นในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่องอ่านเขียนสะกดคำสระเออ ในขั้นนำและเตรียมความพร้อม ครูเล่านิทานเรื่องลูกหมูจอมเลอะเทอะ ให้นักเรียนฟังและซักถามเกี่ยวกับลักษณะพฤติกรรมของตัวละคร ใจความสำคัญของเรื่อง รวมทั้งหาคำที่มีสระเออในเนื้อเรื่อง ส่งผลให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้น ความสนใจและอยากรู้ในกิจกรรมต่อไปที่ครูจะจัดขึ้น ทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการจัดการเรียนการสอนจึงทำให้นักเรียนมีผลการเรียนรู้ทางการอ่านสะกดคำและการเขียนสะกดคำได้ดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของอมรศรี

แสงส่องฟ้า (2546 :84) กล่าวว่า การกระตุ้นให้นักเรียนนำความรู้เดิมมาใช้เป็นกิจกรรมในการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่การเรียนรู้เนื้อหาใหม่ การบูรณาการระหว่างความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ที่นักเรียนจะเรียน นอกจากกิจกรรมในขั้นนำและเตรียมความพร้อมนั้น ยังมีชิ้นแจ่งจุดประสงค์การเรียนรู้ ซึ่งในขั้นนี้ครูผู้สอนจะบอกให้นักเรียนรู้นักเรียนจะเรียนอะไร โดยวิธีใด ทำให้นักเรียน ทำให้นักเรียนรู้แนวทางในการดำเนินตามกิจกรรมการเรียนการสอนที่ครูจะจัดขึ้นในช่วงเวลานั้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ อำนวย อิมอำไพ (2546: 71) กล่าวว่า การแจ่งวัตถุประสงค์และเป้าหมายของการเรียนโดยบอกให้นักเรียนทราบว่า จะเรียนอะไร ใช้เทคนิคใด มีประโยชน์อย่างไร และนักเรียนต้องทำอะไรบ้าง ทำให้นักเรียนมีความสามารถทางการเรียนรู้สูงขึ้น

ขั้นตอนในการสอนอ่านและเขียนสะกดคำ ครูได้นำกิจกรรมที่หลากหลายสร้างความสนใจโดยใช้เกม เพลง นิทาน เป็นต้น เช่น แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง อ่านเขียนสะกดคำสระเอะ ในชั้นสอนเนื้อหาสาระใหม่ ทักษะใหม่ ครูนำแผนภูมิเพลง “สระเอะ” ให้นักเรียนดูแล้วร้องตาม ทำให้นักเรียนมีความสุขสนุกสนานในการทำกิจกรรมที่ครูจัดให้ และการสอนอ่านและเขียนสะกดคำ เริ่มจากการเรียนจากง่ายไปยาก ให้นักเรียนดูและศึกษาในเวลาต่อเนื่องกัน นักเรียนได้เห็นแบบการอ่านและการเขียนสะกดคำที่ถูกต้อง ทำให้หลังจากการที่ได้เรียนเนื้อหาใหม่ ทักษะใหม่แล้วสรุปเป็นความคิดของตัวเองทำให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียน ในขั้นเสนอรูปแบบให้ดู เช่น แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง อ่านเขียนสะกดคำสระเอะ ในขั้นเสนอรูปแบบให้ดู ครูนำบัตรคำที่ประสมด้วยสระเอะ แบบไม่มีตัวสะกด 10 คำ มาให้นักเรียนฝึกอ่านสะกดคำ โดยครูจะอ่านให้ฟัง 1 ครั้งและให้นักเรียนฝึกอ่านตาม ซึ่งในขั้นนี้นักเรียนได้เห็นแบบอย่างในการอ่านและการเขียนสะกดคำที่ถูกต้อง ซึ่งช่วยให้นักเรียนเกิดความคิดรวบยอดและเข้าใจยิ่งขึ้น ส่งผลให้นักเรียนเกิดทักษะทางภาษา ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของอมรศรี แสงส่องฟ้า (2546: 84) ที่พบว่า การแสดงแบบอย่างของครูเป็นการพัฒนากระบวนการรับรู้และการคิดของนักเรียน เป็นโอกาสทำให้นักเรียนมีประสบการณ์เกี่ยวกับการอ่าน การแก้ไขปัญหาที่มีประสิทธิภาพ และมีการถ่ายโอนกลวิธีการเรียนรู้ไปใช้ด้วยตนเอง

ในขั้นตรวจสอบเพื่อความเข้าใจหลังจากที่นักเรียนได้เรียนรู้เนื้อหาใหม่ ทักษะใหม่ และรูปแบบในการอ่านและการเขียนสะกดคำที่ถูกต้องแล้ว นักเรียนสามารถสรุปความคิดรวบยอดของตนเอง ครูควรทำการตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียนเพื่อให้แน่ใจอีกครั้งว่านักเรียนเข้าใจและได้รับความรู้อย่างถูกต้อง โดยการใช้คำถามสั้นๆ การให้นักเรียนอ่านและเขียนสะกดคำให้ดูด้วยวิธีการสุ่มหรือกิจกรรมที่ครูจัดขึ้นในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง อ่านเขียนสะกดคำสระเออ ในขั้นตรวจสอบเพื่อความเข้าใจ ครูคิดแผนภูมิแยกส่วนประกอบของคำบนกระดาน และให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม ส่งตัวแทนมาเขียนแยกส่วนประกอบของคำลงในแผนภูมิ และแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง อ่านเขียนสะกดคำสระเอะ ในขั้นตรวจสอบเพื่อความเข้าใจ ครูให้นักเรียนจับกลุ่มตามตัวเลขที่นักเรียนจับได้ กลุ่มละ 5 คนและให้นักเรียนในกลุ่มช่วยกันสร้างคำใหม่โดยใช้สระเอะ กลุ่มใดได้คำ

มากที่สุดและอ่านสะกดคำได้ถูกต้องจะเป็นผู้ชนะ จากกิจกรรมการเรียนรู้ดังกล่าวจะทำให้ครูทราบทันทีว่านักเรียนเข้าใจบทเรียนหรือไม่ อย่างไร และให้คำแนะนำแก้ไขให้ถูกต้องในขณะนั้น นักเรียนจึงได้เรียนรู้ทักษะอย่างถูกต้อง ซึ่งสอดคล้องกับข้อเสนอแนะของ อานาจ อิมอำไพ (2546: 71) ที่กล่าวว่า การตรวจสอบเพื่อความเข้าใจของนักเรียนจากการสอบถาม ครูควรสอบถามหลากหลายคำถาม เพื่อให้ นักเรียนแสดง ความเข้าใจหรือให้นักเรียนออกมานำเสนอรูปแบบตามความที่ได้เรียนมา เป็นการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของนักเรียน จากนั้นครูควรให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อช่วยให้นักเรียนคำตอบ คำตอบที่ชัดเจน และถูกต้อง ถ้าเกิดข้อผิดพลาด ความเข้าใจบทเรียนที่คลาดเคลื่อนครูควรให้แก้ไขทันที

ในขั้นการให้ฝึกโดยครูแนะนำ โดยเน้นการให้นักเรียนฝึกปฏิบัติทั้งเป็นรายบุคคลและปฏิบัติเป็นคู่และกลุ่ม เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติจนเกิดความชำนาญและโดยที่ครูเป็นผู้แสดงให้เห็นให้ผู้เรียนดูเป็นตัวอย่าง ในขั้นการฝึกโดยครูแนะนำในทุกแผนการจัดการเรียนรู้ ครูจะอ่านสะกดคำและเขียนสะกดคำให้นักเรียนดูเป็นตัวอย่าง พร้อมทั้งอ่านสะกดคำและเขียนสะกดคำให้นักเรียนดู หลังจากทีนักเรียนได้เรียนทักษะใหม่ทุกครั้ง ครูต้องสังเกตและทำการแก้ไขทันทีที่พบว่านักเรียนปฏิบัติไม่ถูกต้อง และชมเชยนักเรียนเมื่อปฏิบัติถูกต้องทุกครั้ง และในขั้นการฝึกโดยอิสระ ครูได้เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการอ่านและเขียนสะกดคำจนเกิดความชำนาญ แล้วนักเรียนนำไปฝึกเองโดยการทำแบบฝึกทักษะที่ครูสร้างขึ้น เพื่อการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอควบคู่กันไปจนเกิดความชำนาญจึงทำให้ผลการเรียนรู้ของนักเรียนสูงขึ้น

ในการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ นอกจากผู้วิจัยจะจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของอินเทอร์เน็ตแล้วยังได้ใช้แบบฝึกทักษะเป็นสื่อร่วมด้วย ทั้งนี้เพราะแบบฝึกทักษะมีสีสันที่สวยงาม กระตุ้นพัฒนาการทางการเรียนรู้ของนักเรียนทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ เข้าใจในเนื้อหา มีความกระตือรือร้นในการเรียนและก่อให้เกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีความสุข ดังเช่นกิจกรรมที่ กิจกรรมที่ 1.6 จับคู่คำและส่วนประกอบของคำ ดังนั้นนักเรียนจึงสามารถอ่านและเขียนสะกดคำได้ถูกต้อง ดังที่ไพบูลย์ มุลติ (2546: 48) ได้สรุปความหมายของแบบฝึกทักษะ คือชุดฝึกการเรียนรู้ที่ครูสร้างขึ้นให้นักเรียนได้ทบทวนเนื้อหาที่เรียนรู้อ่านแล้วเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจ และช่วยเพิ่มทักษะความชำนาญและฝึกกระบวนการคิดให้มากขึ้น ทั้งยังมีประโยชน์ในการลดภาระการสอนให้กับครู อีกทั้งพัฒนาความสามารถของผู้เรียน และทำให้ผู้เรียนสามารถมองเห็นความก้าวหน้าจากผลการเรียนรู้ของตนเองได้ และสุคนธ์ สินธพานนท์ (2551: 88) ได้ให้ความหมายของแบบฝึกทักษะว่า หมายถึง สื่อที่สร้างขึ้นเพื่อให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมที่เป็นการทบทวน หรือเพิ่มเติมความรู้ให้แก่ นักเรียน หรือให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการเรียนรู้หลายๆ รูปแบบเพื่อสร้างเสริมประสบการณ์การเรียนรู้ให้แก่ นักเรียนได้มีคุณลักษณะตามที่ต้องการ สอดคล้องกับเกริก และจินตนา ท่วมกลาง (2555: 176) ได้กล่าวถึงความสำคัญของแบบฝึกทักษะไว้ ดังนี้ การที่ครูจะช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจ และเกิดทักษะ

ในด้านต่าง ๆ ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ นั่น นอกจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสมแล้ว ควรสร้างแบบฝึกหรือแบบฝึกหัด เพื่อช่วยเหลือผู้เรียนให้ได้ฝึกจนเกิดความชำนาญ โดยเฉพาะในวิชา ทักษะ เพราะการทำสิ่งใดก็ตาม ถ้าต้องการให้เกิดความชำนาญ ก็ต้องทำสิ่งนั้นซ้ำ ๆ ให้อยู่ครั้งจน เกิดเป็นความรู้ที่คงทน สามารถนำความรู้ไปใช้ได้อย่างแม่นยำ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสมพงษ์ ศรีพยาศ (2553: 91) ได้พัฒนาชุดแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนสะกดคำ โดยใช้ชุดแบบฝึกหลังเรียนประสิทธิภาพ 86.75 สูง กว่าคะแนนเกณฑ์ร้อยละ 80 ของคะแนนเต็มตามเกณฑ์ และวัลยา อำนองโพธิ์ (2557: 124) ได้ พัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตราตัวสะกด โดยใช้แผนผังความคิด สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำวิชาภาษาไทย ก่อนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยหลังเรียนนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

2. ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ ของฮันเตอร์ร่วมกับแบบฝึกทักษะ โดยภาพรวมความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน ด้านที่นักเรียนเห็นด้วยมากเป็นลำดับที่ 1 คือด้านบรรยากาศการเรียนรู้อยู่ โดยมีประเด็นที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุดคือ ห้องเรียนมีอากาศถ่ายเท น่าเรียนและ ใช้จัดการเรียนการสอนได้ดี ซึ่งบรรยากาศในการจัดการเรียนการสอนเป็นตัวแปรที่สำคัญที่ช่วย ส่งเสริม และสนับสนุนให้การเรียนมีประสิทธิภาพ การสร้างบรรยากาศที่ดีในห้องเรียน มีผลต่อการ เรียนการสอนและต่อเจตคติของนักเรียน ดังที่สุมน ออมรวีวัฒน์ (2530: 13) ได้สรุปผลการวิจัยเรื่อง สภาพในปัจจุบันและปัญหาด้านการเรียนการสอนของครูประถมศึกษาไว้ว่า บรรยากาศในชั้นเรียน ต้องมีลักษณะทางกายภาพที่อำนวยความสะดวกต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อุบัติสร้างแรงบันดาลใจใฝ่รู้ และศรัทธาต่อการเรียน นอกจากนี้ปฏิสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มนักเรียนและระหว่างครูกับนักเรียน ความ รักและศรัทธาที่ครูและนักเรียนมีต่อกัน การเรียนที่รื่นรมย์ปราศจากความกลัวและวิตกกังวล สิ่ง เหล่านี้จะช่วยสร้างบรรยากาศการเรียนได้ดี สอดคล้องกับงานวิจัยของพงศ์ศิริ จันทิวาสัน (2547: 75) การจัดสภาพต่างๆ ด้านกายภาพ กิจกรรม บรรยากาศ ทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน มี ความสัมพันธ์กับการเรียนรู้ การตอบสนอง การจัดระบบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ลำดับที่ 2 ด้านกิจกรรมการเรียนรู้อยู่ โดยมีประเด็นที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุดคือ กิจกรรมการเรียนรู้อุบัติส่งเสริมให้นักเรียนได้แลกเปลี่ยนความรู้ความคิดและกล้าแสดงออก ซึ่งในการจัด กิจกรรมในแต่ละขั้นตอนครูจะคอยกระตุ้นให้นักเรียนตอบคำถามเพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน จัดกิจกรรมจากง่ายไปหายาก และเปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น มีส่วนร่วมในจัดกิจกรรม การเรียนการสอน ส่งผลให้นักเรียนสามารถพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำได้ดีขึ้น ครูมี

บทบาทสำคัญในการให้ข้อเสนอแนะแก่นักเรียนอย่างสม่ำเสมอ ให้กำลังใจแก่นักเรียนเมื่อนักเรียนอ่านหรือเขียนสะกดคำไม่ถูกต้อง ให้ข้อมูลแก่นักเรียนทุกครั้งเมื่อนักเรียนสงสัย ดูแลนักเรียนอย่างใกล้ชิดตลอดระยะเวลาการทำกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งส่งผลให้นักเรียนกล้าคิด กล้าทำและกล้าแสดงออก มีความมั่นใจในการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวิภาวดี วิภาวีน (2543: 64) ที่พบว่าถ้าครูให้โอกาสกับนักเรียนได้คิดอย่างเต็มที่ ทำให้บรรยากาศการเรียนการสอนมีความสนุกสนาน การให้ความเป็นกันเองของครูทำให้นักเรียนสามารถถ่ายทอดความคิดของตนเองได้อย่างอิสระเสรี จะทำให้นักเรียนที่ขลาดอายเปลี่ยนพฤติกรรมกล้าแสดงออกมากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของฮันเตอร์ร่วมกับแบบฝึกทักษะ พบว่า ความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของฮันเตอร์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะที่เห็นว่าน่าจะเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนรู้และการศึกษาครั้งต่อไป โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำไปใช้

1. จากการวิจัยพบว่า การเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนของฮันเตอร์ร่วมกับแบบฝึกทักษะทำให้ทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำของนักเรียนสูงขึ้น เนื่องจากนักเรียนได้รับการดูแลอย่างใกล้ชิดของครูผู้สอน ดังนั้นในการจัดการเรียนรู้ครูควรให้ดูแลและตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียนเพื่อสามารถแก้ไขในจุดที่นักเรียนไม่เข้าใจ
2. แบบฝึกทักษะช่วยพัฒนานักเรียนกลุ่มอ่อนได้มาก และครูควรให้คำแนะนำและในการอ่านและเขียนสะกดคำ
3. จากผลการวิจัยพบว่า การเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนของฮันเตอร์ร่วมกับแบบฝึกทักษะ ช่วยพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำได้ดี เนื่องจากนักเรียนได้รับการดูแลอย่างใกล้ชิดจากครู ในขณะที่ทำกิจกรรม และการฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำอย่างสม่ำเสมอจึงจะเกิดผลดี ซึ่งทักษะดังกล่าวเป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญทางภาษาในด้านการอ่านและการเขียนขั้นสูงต่อไป ดังนั้นในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ครูควรฝึกทักษะการอ่านและเขียนสะกดคำอย่างต่อเนื่อง

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำของนักเรียนโดยใช้วิธีการสอนตามรูปแบบของฮันเตอร์ร่วมกับแบบฝึกทักษะกับวิธีการสอนหรือสื่ออื่น ๆ เช่น สื่อมัลติมีเดีย สื่ออิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น

2. ควรมีการวิจัยเพื่อศึกษาผลการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนของฮันเตอร์ร่วมกับแบบฝึกทักษะที่ส่งผลต่อตัวแปรด้านอื่น ๆ เช่น ความสามารถในการแต่งประโยค ความสามารถในการจับใจความสำคัญ ความสามารถในการเขียนสรุปความ เป็นต้น

รายการอ้างอิง

- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). **แนวทางการบริหารโรงเรียนปฏิรูปการเรียนรู้อ**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กรรณิการ์ พวงเกษม. (2532). **ปัญหาและกลวิธีการสอนภาษาไทยในโรงเรียนประถมศึกษา**. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). **การจัดสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544**. กรุงเทพมหานคร: คุรุสภาลาดพร้าว.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กลุ่มนิเทศติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี เขต 1. (2556). **เอกสารเสริมความรู้ เรื่อง การสอนอ่านเขียนคำไทย (การสอนแจกลูกสะกดคำ)**. ปทุมธานี.
- กองทัพ เคลือบพินิจกุล. (2542). **การใช้ภาษาไทย**. กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์.
- กาญจนา นาคสกุล และคณะ. (2545). **บรรทัดฐานภาษาไทย เล่ม 1 : ระบบเสียง อักษรไทยการอ่านคำและการเขียนคำ**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กำชัย ทองหล่อ. (2543). **หลักภาษาไทย**. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพมหานคร : รวมสาส์น.
- เกษญา ไชยวงษ์จันทร์. (2553). “การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลมหาสารคาม.” วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในงานอาชีพ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- เกริก และจินตนา ท่วมกลาง. (2555). **การพัฒนาสื่อ/นวัตกรรมทางการศึกษาเพื่อเลื่อนวิทยฐานะ**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์สถาพรบุ๊คส์.
- คมขำ แสนกล้า.(2547). “การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3.” วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษา มหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- เครือวัลย์ ชรสวรรณ. (2541). “การใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำยาก สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา
- จักรพรรดิ คงนะ. (2550). “การพัฒนาแบบฝึกการอ่านภาษาอังกฤษที่เกี่ยวกับปัญหาวัยรุ่นตอนต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนหลวงพ่อเข้มวัดตาก้องอนุสรณ์ จังหวัด

นครปฐม.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

จิตรา สมพล. (2547). “การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำวิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.” วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการจัดการเรียนรู้ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.

จิรวัดน์ เพชรรัตน์ และอัมพร ทองใบ. (2556). **การอ่านและการเขียนทางวิชาการ (Academic Reading And Writing)**. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์.

ฉวีวรรณ คูหาภินันท์. (2542). **การอ่านและส่งเสริมการอ่าน**. กรุงเทพมหานคร: ศิลปบรรณาคาร.

ชญานิษฐ์ ปืดคำฟู. (2557). “การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ โดยใช้รูปแบบการสอนของฮันเตอร์ของนักเรียนชนเผ่า.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.

ซัชชญา เครื่องกลาง. (2554). การอ่านสะกดคำ. เข้าถึงเมื่อวันที่ 21 พฤษภาคม 2561. เข้าถึงได้จาก http://popppy2525.blogspot.com/2014/12/blog-post_13.html

ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2541). **เอกสารการสอนชุดวิชาสื่อการสอนระดับประถมศึกษาสาขาการศึกษาศาสตร์**. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

ไชยวัฒน์ อารีโรจน์. (2557). “การพัฒนาแบบฝึกทักษะการพูดรายงานการศึกษาค้นคว้าสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ณัฐพงศ์ เชื้อเพชร. (2560). “สภาพและแนวทางแก้ไขปัญหาการอ่านสะกดคำและเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร.” วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ดวงใจ ไทยอุบุญ. (2554). **ทักษะการเขียนภาษาไทย**. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ดำรงค์ ชลสุข. (2558) **ย้อนอดีตภาษาไทย : แจกลูก-สะกดคำ**. เข้าถึงวันที่ 18 สิงหาคม 2561. เข้าถึงได้จาก <https://www.kroobannok.com/77543>

ถวัลย์ มาศจรัส และคณะ. (2550). **แบบฝึกหัด แบบฝึกทักษะเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ผู้เรียนและการจัดทำ ผลงานวิชาการของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: ธารอักษร.

ถวัลย์ มาศจรัส (2550). **นวัตกรรมการศึกษา ชุดแบบฝึกหัด – แบบฝึกเสริมทักษะ เพื่อพัฒนาผู้เรียน และการจัดทำผลงานทางวิชาการของข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษา**

(ครูชำนาญการ ครูชำนาญการพิเศษ ครูเชี่ยวชาญ และครูเชี่ยวชาญพิเศษ).

กรุงเทพมหานคร: ธารอักษร.

ทรงนาถ จันทร์กลับ. (2550). “ผลการใช้วิธีการสอนแบบร่วมมือโดยใช้วิธีการแบ่งกลุ่มตามสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนร่วมกับการเล่นพื้นบ้านที่มีต่อความสามารถในการอ่านสะกดคำภาษาไทยและความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1.” วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยและศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ.

ทัศนีย์ ศุภเมธี. (2542). **การสอนภาษาไทย**. กรุงเทพมหานคร: สถาบันราชภัฏธนบุรี.

นิจพร จันทร์ดี. (2557). “การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาจีนเพื่อความเข้าใจ ด้วยรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของอินเทอร์เน็ต สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาและวรรณกรรมไทย-จีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ปทุม หนูมา. (2542). “การศึกษาผลสัมฤทธิ์และความคงทนในการเขียนสะกดคำควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนโดยใช้หลักการเรียนเพื่อรู้แจ้ง.” วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ประทีป แสงเปี่ยมสุข. (2553). **แนวการสร้างแบบฝึกการอ่านและการเขียนคำ**. กรุงเทพมหานคร: องค์การ คำของ สกสศ.

ประภาพร ถิ่นอ่อนง. (2553). “การพัฒนาแบบฝึกทักษะวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง การแยกตัวประกอบของพหุนามดีกรีสอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.” วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา (วิจัยและพัฒนาการศึกษา) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร.

ปาริชาติ สุพรรณกลาง. (2550). “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง การอินทิเกรต ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกเรียนเป็นรายบุคคลและเป็นกลุ่มย่อย.” วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.

ปิยาภรณ์ วันมี. (2558). “การพัฒนาชุดฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3.” วิทยานิพนธ์ปริญญาการครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์.

พงศ์ศิริ จันทิวาสน์. (2547). “การจัดสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศการเรียนการสอนที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมด้านจิตพิสัยของนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษาจังหวัดราชบุรี.” วิทยานิพนธ์

ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ไพบุลย์ มุลดี. (2546). “การพัฒนาแผนและแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดกลุ่มสระการเรีญรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2.” วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ฟองจันทร์ สุขยั้ง และคณะ. (2553). **หนังสือเรียนภาษาไทยหลักภาษา และการใช้ภาษา ม.1.** กรุงเทพมหานคร: อักษรเจริญทัศน์.

มาเรียม นิลพันธุ์.(2558). **วิธีวิจัยทางการศึกษา.** พิมพ์ครั้งที่ 9 นครปฐม : ศูนย์วิจัยและพัฒนาทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.

รชยา ภูตะมาตย์. (2559). “การวิจัยและพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านสะกดคำภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3.” วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

วัญชนก อุ่มสกุล. (2553). “การพัฒนาแบบฝึกการอ่านจับใจความภาษาไทย โดยใช้สื่อท้องถิ่นพิษณุโลก สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3.” วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษา มหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร.

วรรณ แก้วแพรง. (2548). **คู่มือการสอนเขียนชั้นประถมศึกษา.** กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์.

วรรณภา ไชยวรรณ. (2549). “การพัฒนาแผนการอ่านและการเขียนภาษาไทยเรื่องอักษรควบและอักษรนำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่3 โดยใช้แบบฝึกทักษะ.” การศึกษาค้นคว้าอิสระ การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

วรรณิ โสมประยูร. (2544). **การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา.** กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช.

วรรณิ โสมประยูร. (2553). **เทคนิคการสอนภาษาไทย.** พิมพ์ครั้งที่ 1 กรุงเทพมหานคร : ดอกหญ้าวิชาการ

วราภรณ์ อาจคำไพ. (2554). “การพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ วิชาภาษาอังกฤษ หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง วัฒนธรรมที่น่าสนใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้การสอนของฮันเตอร์.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

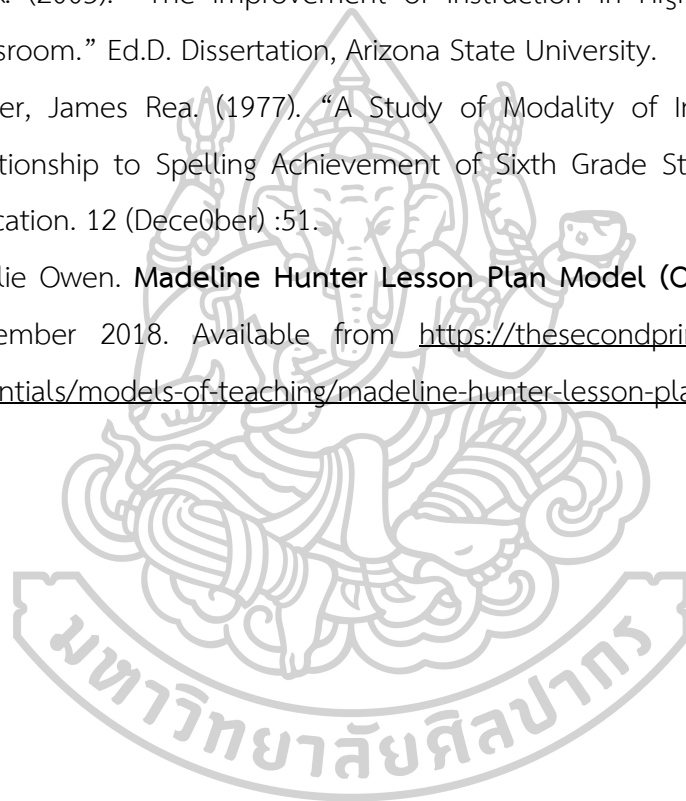
วัชรรา เล่าเรียนดี และคณะ (2560). **กลยุทธ์การจัดการเรียนรู้เชิงรุกเพื่อพัฒนาการคิดและยกระดับคุณภาพการศึกษา.** นครปฐม: เพชรเกษมพรินติ้ง กรุ๊ป จำกัด

- วัชรวิภา เล่าเรียนดี. (2547). **เทคนิคการจัดการเรียนการสอนและการนิเทศ**. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วัลยา อ่อนองโพธิ์. (2557). “การพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำเรื่อง มาตรฐานตัวสะกดโดยใช้แผนผังความคิด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วิภาฤดี วิภาวิน. (2543). “การสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้สื่อ ประสม.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ศรีพระจันทร์ แสงเขตต์. (2557). “การพัฒนาความสามารถในการเขียนเรียงความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้แผนที่ความคิดร่วมกับแบบฝึกทักษะภาพการ์ตูน.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สนิท ตั้งทวี. (2536). **ความรู้และทักษะทางภาษา**. กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์.
- สาวิตรี วรพิทย์เบญจา. (2560). “การใช้แบบฝึกพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มเครือข่ายโรงเรียนทุ่งผึ้ง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปาง เขต 3.” วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สมพงษ์ ศรีพยาด. (2553). “การพัฒนาชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สมพร ตอยยีปี. (2554). “การพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์วิชาภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเซนต์เทเรซา หนองจอก กรุงเทพฯ.” วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการมัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สมศักดิ์ สิ้นธุระเวชญ์. (2540). **เอกสารทางวิชาการการพัฒนากระบวนการเรียนการสอน เอกสารลำดับที่ 33**. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.
- สราวดี เพ็งศรีโคตร. (2539). “การสร้างแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1.” วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2540). เอกสารเสริมความรู้สำหรับครูสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2. กรุงเทพมหานคร: ครูสภาลาดพร้าว.
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ.(2540). การบริหารโรงเรียนประถมศึกษา. กรุงเทพมหานคร: ครูสภา.
- สำลี รักสุทธี. (มปป.). หนังสืออ่านเสริมทักษะอ่านคล่อง อ่านเร็วภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2. กรุงเทพมหานคร: พ.ศ. พัฒนา.
- สิริพัทธ์ เจษฎาวิโรจน์. (2541). ภาษาไทยสำหรับครูประถมศึกษา THAI FOR ELEMENTARY TEACHERS EE 371 (EE 363). มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- สุคนธ์ สิ้นธพานนท์. (2551). นวัตกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาคุณภาพของเยาวชน. กรุงเทพมหานคร: 9119 เทคนิคพรีนติ้ง.
- สุจิริต เพียรชอบ และสายใจ อินทร์พรหม. (2522). วิธีการสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิชย์.
- สุจิตรา คำนิกร. (2554). “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง อัตราส่วนร้อยละ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนรูปแบบซิปปา กับรูปแบบการสอนของเมติลิน ฮันเตอร์.” วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สุทวิชต์ พงษ์ไพบูลย์. (2542). การเขียน. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.
- สุทวิชต์ พงษ์ไพบูลย์. (2544). หลักภาษาไทย. (พิมพ์ครั้งที่ 16). กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.
- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2543). หลักและวิธีการสอนอ่านภาษาไทย. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.
- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2551). “ความรู้พื้นฐานทางการอ่าน”. ใน เอกสารการสอนชุดวิชา การใช้ภาษาไทย หน่วยที่ 1-8. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สุมน อมรวิวัฒน์.(2530). การสอนโดยสร้างศรัทธาและโยนิโสมนสิการ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: โอ.เอส.พรีนติ้งเฮ้าส์.
- สุวิทย์ มูลคำ และสุนันทา สุนทรประเสริฐ. (2550).ผลงานทางวิชาการสู่...การเลื่อนวิทยฐานะ. กรุงเทพมหานคร: อี เค บุคส์.
- แสงจันทร์ ศรีสุทธา.(2561). “การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำสระเสียงยาว ตามแนวคิด Brain-based Learning ร่วมกับชุดนิทานส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านแม่จัน (เขียแสน

- ประชาชนุสาสน์) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3.” วิทยานิพนธ์
ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- แสงระวี ประจวบวัน. (2553). “การพัฒนาทักษะการเขียนความเรียง โดยใช้แบบฝึกทักษะ ที่ใช้
วิธีการแผนที่ความคิด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษา
ศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร. **คู่มือการเรียนรู้ด้วยตนเอง สำหรับครูกลุ่ม
สาระการเรียนรู้ภาษาไทย การสอนอ่านแบบแจกลูกสะกดคำ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่
๑-๓.** กรุงเทพมหานคร: มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- อกนิษฐ์ กรไกร. (2549). “ การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ กาพย์ยานี 11 ด้วยแบบฝึกทักษะ
ชั้นประถมศึกษา ปีที่ 5 ที่เรียนด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ Co-op Co – op และแบบเดี่ยว.”
วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- อมรศรี แสงส่องฟ้า. (2545). “การเปรียบเทียบความเข้าใจ และแรงจูงใจในการอ่านภาษาอังกฤษของ
นักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดทะเลบก อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม.”
วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะ
ภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
- อัจฉรา ชิวพันธ์. (2538). **คู่มือการสอนภาษาไทย กิจกรรมการเล่นประกอบการสอน.** พิมพ์ครั้งที่ 9.
กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช
- อุทัยวรรณ อรรคเสลา. (2558). “ผลการใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำไทยของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 1.” โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม
- อุไรวรรณ ศรีสุทโธ. (2558) “การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ มาตราแม่กน สำหรับ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1.” วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
หลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์,
- อุษณีย์ อนุรุทธ์วงศ์. (2551). **สมองอัจฉริยะ.** พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: ช้างฟ้า
- อำนาจ อิมอำไพ. (2546). “การเปรียบเทียบความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ยาก ของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังเรียนด้วยเทคนิคการวิเคราะห์รูปแบบคำและบริบท.”
วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อรทัย ธรรมนาม. (2561). “การพัฒนาความสามารถในการอ่านสะกดคำยากในภาษาจีนกลาง ของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน
(พินอิน).” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัยบูรพา.

- Clanton, Patricia Brantley. (1977). "The Effectiveness of the Letter Cloze Procedure as a Method of Teaching Spelling." Dissertation Abstracts International part A.
- Hirsch, Vicki E. (1981). "A Study of Instructional Approaches to Spelling : Student Achievement and Teacher Attitudes."
- Lowrey, Elenor Blodwyn lane. (1978). "The Effects of Four Drill and Practics Times Unit on the Decoding Performances of Student with Specific Learning Disabilities."
- Percell, M.K. (2003). "The Improvement of Instruction in High School Economics Classroom." Ed.D. Dissertation, Arizona State University.
- Schwendinger, James Rea. (1977). "A Study of Modality of Inferences and Their Relationship to Spelling Achievement of Sixth Grade Student." Research in Education. 12 (Dece0ber) :51.
- Wilson, Leslie Owen. **Madeline Hunter Lesson Plan Model (Online)**. Accessed 16 November 2018. Available from <https://thesecondprinciple.com/teaching-essentials/models-of-teaching/madeline-hunter-lesson-plan-model>

รายการอ้างอิง

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

1. รองศาสตราจารย์ ดร. ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม	ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล รองศาสตราจารย์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
2. อาจารย์ ดร. สุวิมล สพฤกษ์ศรี	ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและวิธีสอน อาจารย์คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
3. นางกรปภา ประภาสังข์	ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไทย ครูวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ สถานที่ทำงาน โรงเรียนวัดพระปฐมเจดีย์

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร โทร.034-218790
 ที่ อว 8606 ~~หน้า~~ / 20150 วันที่ 20 พฤษภาคม 2563
 เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม

ด้วย นางสาวพิมพ์พร พงษ์ประเสริฐ รหัสประจำตัว 59263305 นักศึกษาระดับปริญญาโทมาบัณฑิต
 สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การพัฒนาความ
 สามารถด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของ
 อันเตอร์ร่วมกับแบบฝึกทักษะ "

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร มีความประสงค์ขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้
 ผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

(อาจารย์ ดร.อริกมาส มากजू)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย
 รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร โทร.034-218790
 ที่ อว 8606 ^{หน้า} 1/295 1 วันที่ 20 พฤษภาคม 2563
 เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์ ดร.สุวิมล สพฤกษ์ศรี

ด้วย นางสาวพิมลพร พงษ์ประเสริฐ รหัสประจำตัว 59263305 นักศึกษาระดับปริญญาโท บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของอินเตอร์ร่วมกับแบบฝึกทักษะ "

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร มีความประสงค์ขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

(อาจารย์ ดร.อรกนิษฐา มากจู)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย

รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ อว 8606/ทชว/๒๕๖๒
๘๑

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

20 พฤษภาคม 2563

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน นางกรปลา ประภาสิ่งสุ

ด้วย นางสาวพิมลพร พงษ์ประเสริฐ รหัสประจำตัว 59263305 นักศึกษาระดับปริญญาโทบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของอินเตอร์ร่วมกับแบบฝึกทักษะ "

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร มีความประสงค์ขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร. อธิกมาส มากจู้)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย
รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
นครปฐม โทร.034-218790

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

รายวิชาภาษาไทย   กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย   ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง ไปโรงเรียน   จำนวน 8 ชั่วโมง   คะแนน 5 คะแนน
หน่วยการจัดการเรียนรู้ย่อย เรื่อง อ่านเขียนสะกดคำสระอะ   จำนวน 2 ชั่วโมง
สอนวันที่..... เดือน..... พ.ศ. .... ห้อง ป. 1/2 เวลา .....

ผู้สอนนางสาวพิมลพร พงษ์ประเสริฐ โรงเรียนอนุบาลวัดบางนางบุญ อำเภอเมือง จังหวัด
ปทุมธานี

มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด**มาตรฐานการเรียนรู้**

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ป 1/1 อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง และข้อความสั้นๆ

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษา และพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

มาตรฐาน ท 4.1 ป 1/2 เขียนสะกดคำและบอกความหมายของคำ

จุดประสงค์การเรียนรู้**เมื่อเรียนเรื่องอ่านเขียนสะกดคำสระอะ จบแล้ว**

1. นักเรียนสามารถอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระอะได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถเขียนสะกดคำที่ประสมด้วยสระอะได้ถูกต้อง
3. นักเรียนสามารถประสมพยัญชนะ สระและตัวสะกดเป็นคำได้
4. นักเรียนมีมารยาทในการอ่านและการเขียน

สาระสำคัญ

สระอะ อ่านออกเสียงว่า อะ ซึ่งสระอะ ประกอบด้วยสระ - และ ะ พยัญชนะจะอยู่ตรงกลางระหว่างสระ- และ ะ เวลาอ่านจะอ่านพยัญชนะก่อน เช่น เกอะ อ่านว่า กอ – อะ – เกอะ แต่เมื่อมีตัวสะกดด้วย ะ จะหายไป จะเปลี่ยนเป็น ี่ ไม่ได้คู่แทน การเรียนเรื่องสระอะ จะทำให้นักเรียนอ่านสะกดคำและเขียนสะกดคำที่ประสมด้วยสระอะได้ถูกต้อง

สาระการเรียนรู้

1. การอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระเอะ
2. การเขียนสะกดคำที่ประสมด้วยสระเอะ

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. มีวินัย
2. ใฝ่เรียนรู้
3. มุ่งมั่นในการทำงาน

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

1. ความสามารถในการสื่อสาร
2. ความสามารถในการคิด

การวัดผลประเมินผล

วิธีการวัด	เครื่องมือ	เกณฑ์การวัด
1. การตรวจแบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำและการเขียนสะกดคำ	แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำ	นักเรียนที่ผ่านเกณฑ์การตัดสินคุณภาพควรมีคะแนน 10 คะแนนขึ้นไป ซึ่งจะเป็นการตัดสินคุณภาพระดับดี
	แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ	นักเรียนที่ผ่านเกณฑ์การตัดสินคุณภาพควรมีคะแนน 10 คะแนนขึ้นไป ซึ่งจะเป็นการตัดสินคุณภาพระดับดี
2. การสังเกตพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน	แบบประเมินการสังเกตพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนเป็นรายบุคคล	นักเรียนที่ผ่านเกณฑ์การตัดสินคุณภาพควรมีคะแนนระหว่าง 5 - 7 คะแนน ซึ่งจะเป็นการตัดสินคุณภาพระดับพอใช้ขึ้นไป

แบบสังเกตพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนรายบุคคล

ผู้ประเมิน.....เรื่อง.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....ครั้งที่.....ปีการศึกษา.....

คำชี้แจง : แบบสังเกตพฤติกรรมระหว่างเรียนรายบุคคล สร้างขึ้นเพื่อให้ครูผู้สอนประเมินพฤติกรรม

นักเรียนเป็นรายบุคคล โดยทำเครื่องหมาย $\checkmark$ ในช่องให้คะแนนที่เห็นสมควรตามความเป็นจริง

เลขที่	พฤติกรรม ชื่อ-นามสกุล	มารยาท ในการ อ่านและ การเขียน			การมีส่วน ร่วมใน การแสดง ความ คิดเห็น			มุ่งมั่นใน การ ทำงาน			รวม	

ข้อสังเกตเพิ่มเติม

.....
.....

เกณฑ์การให้คะแนน	
3 คะแนน	ดี
2 คะแนน	พอใช้
1 คะแนน	ปรับปรุง

ลงชื่อ.....ผู้สังเกต

(นางสาวพิมลพร พงษ์ประเสริฐ)

...../...../.....

เกณฑ์การประเมินพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน

คำชี้แจง : เกณฑ์การประเมินนี้สร้างขึ้นเพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการให้คะแนนโดยครู ตามรายการประเมินพร้อมทั้งเกณฑ์การให้คะแนนในแต่ละหัวข้อที่ตรงกับพฤติกรรมของนักเรียนตามความเป็นจริง และครูจะประเมินลงในแบบสังเกตพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน

รายการประเมิน	เกณฑ์การประเมิน		
	3 (ดี)	2 (พอใช้)	1 (ปรับปรุง)
1. มารยาทในการอ่านและการเขียน	ตั้งใจอ่านสม่ำเสมอ มีสมาธิในการเขียน ตั้งใจเขียน ผลงานสะอาด	ตั้งใจอ่านแต่มีเล่นบ้าง 1-2 ครั้ง มีสมาธิในการเขียนผลงานมีรอยลบ 1-2 แห่ง	ไม่ตั้งใจอ่าน และไม่มีสมาธิในการเขียน ผลงานมีรอยลบมากกว่า 2 แห่งขึ้นไป
2. การมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น	ซักถาม หรือแสดงความคิดเห็นในเรื่องที่เรียนมากกว่า 1 ครั้ง เมื่อครูถาม	ซักถาม หรือแสดงความคิดเห็นในเรื่องที่เรียน 1 ครั้ง เมื่อครูถาม	ไม่ซักถาม และแสดงความคิดเห็นเลย หรือซักถามและแสดงความคิดเห็นในเรื่องที่ไม่เกี่ยวกับการเรียน
3. มุ่งมั่นในการทำงาน	มีเกณฑ์การประเมินดังนี้ 1. ปฏิบัติงานตามที่ครูมอบหมาย 2. ส่งงานตรงตามเวลา	ขาดคุณสมบัติข้อใดข้อหนึ่ง	ขาดคุณสมบัติทั้ง 2 ข้อ

เกณฑ์การตัดสินผล

- 8 - 9 คะแนน หมายถึง นักเรียนมีพฤติกรรมในกิจกรรมการเรียนการสอนในระดับดี
- 5 - 7 คะแนน หมายถึง นักเรียนมีพฤติกรรมในกิจกรรมการเรียนการสอนในระดับพอใช้
- 3 - 4 คะแนน หมายถึง นักเรียนมีพฤติกรรมในกิจกรรมการเรียนการสอนในระดับปรับปรุง

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

นักเรียนที่ผ่านเกณฑ์การตัดสินคุณภาพควรมีคะแนนระหว่าง 5 - 7 คะแนน ซึ่งจะเป็นการตัดสินคุณภาพระดับพอใช้ขึ้นไป

กระบวนการจัดการเรียนรู้

ชั่วโมงที่ 1

ชั้นนำและเตรียมความพร้อม

1. ครูนำบัตรคำศัพท์ที่ประสมด้วยสระต่างๆ มาติดบนกระดาน เช่น คำว่า แพะ เาะ เกะ เนิน แข็ง ชน ให้ อ้วน เย็บ ซ้ำ เปิด เป็นต้น เพื่อให้นักเรียนสังเกตว่ามีสระอะไรบ้าง (ให้นักเรียนช่วยกันตอบ)

ขั้นแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้

2. ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ

ขั้นสอนเนื้อหาสาระใหม่ ทักษะใหม่

3. ครูนำแผนภูมิเพลง “สระเอะ” ให้นักเรียนดูแล้ว อ่านนำให้นักเรียนอ่านตาม แล้วร้องเพลง สระเอะ พร้อมกัน

ไอ้โฮ ไอ้โฮ เฮะ	ไอ้โฮ ไอ้โฮ ไอ้โฮ เฮะ (ซ้ำ)
เอ นั้นเดินอยู่หน้าพลัน	อะที่ตามหลังนั้นมันก็คือสระเอะ
สระเอ นั้นเดินอยู่หน้า ก	เจ้าตัวอะหลัง ก ก็คือคำว่า เกะ (สร้อย)
(เปลี่ยน ก เป็น ต บ ป ล อ ฯลฯ)	
คำว่า เด็กเล็กนั้น	จงมาฟังเสียงกันก็ยังมีสระเอะ
อีกทั้งคำว่า เปิด และ เป็น	ทั้งคำเฝ็ด และเย็นนั้นก็มีสระเอะ (สร้อย)

4. ครูสนทนาเกี่ยวกับเนื้อเพลงและสรุปให้นักเรียนฟังว่า สระเอะ ออกเสียงว่าเอะ ซึ่ง สระเอะ จะมีสระ เ + ะ พยัญชนะจะอยู่ตรงกลางระหว่าง 2 สระนั้น แต่เมื่อมีตัวสะกดด้วย ะ จะหายไป จะเปลี่ยนเป็น ี ไม่ได้คู่แทน

ขั้นเสนอรูปแบบให้ดู

5. ครูนำบัตรคำที่ประสมด้วยสระเอะทั้งไม่มีตัวสะกดและมีตัวสะกด 10 คำ ได้แก่ เกะ ละ เตะ เข้ม เค็ม เช็ด เต็ม เปิด เล็ก เห็น มาให้นักเรียนฝึกอ่านสะกดคำ โดยครูอ่านให้ฟัง 1 ครั้งและให้นักเรียนอ่านออกเสียงพร้อมกัน ดังนี้

คำ	อ่านสะกดคำ
กะ	กอ-เอะ-กะ
ละ	ลอ-เอะ-ละ
เตะ	ตอ-เอะ-เตะ
เข้ม	ขอ-เอะ-มอ-เข้ม
เค้ม	คอ-เอะ-มอ-เค้ม
เข็ด	ขอ-เอะ-คอ-เข็ด
เต้ม	ตอ-เอะ-มอ-เต้ม
เป็ด	ปอ-เอะ-คอ-เป็ด
เล็ก	ลอ-เอะ-กอ-เล็ก
เหิน	หอ-เอะ-นอ-เหิน

ขั้นตรวจสอบเพื่อความเข้าใจ

6. ครูและนักเรียนช่วยกันสะกดคำ ที่ครูกำหนดให้บนกระดานดำ พร้อมๆกัน จากนั้นสุ่มนักเรียนให้อ่านออกเสียงทีละคน พร้อมให้เพื่อนอ่านตาม

ขั้นการให้ฝึกปฏิบัติโดยครูคอยแนะนำ

7. นักเรียนอ่านสะกดคำตามข้อความบนกระดานดำพร้อมกันตามครู

ขั้นการให้ฝึกโดยอิสระ

8. แบ่งกลุ่มนักเรียนเป็นกลุ่มโดยคละความสามารถ กลุ่มละ 3-4 คน ให้นักเรียนช่วยกันจับคู่บัตรคำสระอะ กับบัตรคำสะกด แล้วนำเสนอนำหน้าชั้นเรียน จากนั้นให้เพื่อนที่อยู่ในห้องอ่านตาม

9. นักเรียนทำแบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระอะ ที่ครูจัดทำขึ้น

ชั่วโมงที่ 2

ขั้นนำและเตรียมความพร้อม

1. ครูทบทวนบทเรียน เรื่องสระอะ โดยให้นักเรียนร้องเพลงสระอะ ที่ครูสอนเมื่อชั่วโมงที่แล้ว ครูนำบัตรคำและบัตรอ่านสะกดคำมาให้ให้นักเรียนอ่านและเล่นเกมรวมเพื่อน (วิธีการเล่นนักเรียนแบ่งกลุ่ม ๆ ละ 3-4 คน เริ่มเล่น โดยครูให้สัญญาณเป่านกหวีด ตัวแทนกลุ่มคนที่ 1 ไปเลือกบัตรคำ 1 บัตร ตัวแทนกลุ่มคนที่ 2 เลือกบัตรอ่านสะกดคำ 1 บัตร เมื่อครบตามเวลาที่ครูกำหนด ให้แต่ละกลุ่มอ่านสะกดคำและอ่านคำพร้อมกัน กลุ่มใดอ่านถูกต้องและได้คำมากที่สุดถือเป็นฝ่ายชนะ)

ขั้นแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้

2. ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบเกี่ยวกับหลักการเขียนสะกดค
ชั้นสอนเนื้อหาสาระใหม่ ทักษะใหม่

3. ครูสอนนักเรียนเรื่องโครงสร้างของคำ โดยเน้นให้นักเรียนรู้จักการสะกดคำ โดยอธิบายการเขียนสะกดคำที่ละตัว โดยการฝึกเขียนทีละคำจากพยัญชนะ สระ และตัวสะกดจากบัตรคำ

ชั้นเสนอรูปแบบให้ดู

4. ครูยกตัวอย่างคำที่มีสระเอะ และเขียนสะกดคำให้นักเรียนดูบนกระดาน

ชั้นตรวจสอบเพื่อความเข้าใจ

5. ครูสุ่มตัวแทนนักเรียนเขียนสะกดคำบนกระดาน ตามคำที่ครูกำหนดให้ เช่น กอ-เอะ- เกะ, ลอ-เอะ-ละ, ขอ-เอะ-มอ-เข็ม, ซอ-เอะ-ดอ-เซ็ด เป็นต้น พร้อมให้นักเรียนที่เหลือช่วยตรวจสอบความถูกต้อง

ชั้นการให้ฝึกปฏิบัติโดยครูคอยแนะนำ

6. นักเรียนเขียนสะกดคำตามข้อความบนกระดานคำพร้อมกันตามครู

ชั้นการให้ฝึกโดยอิสระ

7. นักเรียนทำแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ประสมด้วยสระเอะ ที่ครูจัดทำขึ้น

สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

1. บัตรคำศัพท์ จำนวน 20 คำ เช่น เกะ เเดิน แพะ เจาะ เข็ม เป็ด แข็ง เกาะ เป็นต้น
2. แผนภูมิเพลง สระเอะ
3. บัตรคำสระเอะ กับบัตรสะกดคำสระเอะ
4. แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระเอะ
5. แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ประสมด้วยสระเอะ

บันทึกผลหลังการสอน

ผลการจัดการเรียนรู้

.....

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

แนวทางแก้ไข/ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(นางสาวพิมพ์พร พงษ์ประเสริฐ)

ครูผู้สอน

ความคิดเห็นของผู้บริหาร

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(นายศักรินทร์ ยะลา)

ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลวัดบางนางบุญ

บัตรคำ

กะ	เดิน	แพะ	เจาะ	เข็ม
เปิด	แข็ง	เกาะ	เคย	ชน
ให้	อ้วน	แกะ	งู	เงาะ
เนิน	ซ้ำ	ช่วย	เย็บ	ไว้

เพลงสระเอะ

ไอ้โฮ ไอ้โฮ เฮะ	ไอ้โฮ ไอ้โฮ ไอ้โฮ เฮะ (ซ้ำ)
เอ นั้นเดินอยู่หน้าพลัน	อะที่ตามหลังนั้นมันก็คือสระเอะ
สระเอ นั้นเดินอยู่หน้า ก	เจ้าตัวอะหลัง ก ก็คือคำว่า เกะ
	(สร้อย)
(เปลี่ยน ก เป็น ต บ ป ล อ ฯลฯ)	
คำว่า เด็กเล็กนั้น	จงมาฟังเสียงกันก็ยังมีสระเอะ
อีกทั้งคำว่า เป็ด และ เป็น	ทั้งคำเฝ็ด และเย็นนั้นก็มีสระเอะ (สร้อย)

ประพันธ์คำร้อง รศ.ปิตินันท์ ประคอง สุทธสาร

บัตรคำและบัตรสะกดคำ

กะ	กอ-อะ-กะ
ละ	ลอ-อะ-ละ
เตะ	ตอ-อะ-เตะ
เข้ม	ขอ-อะ-มอ-เข้ม
เค้ม	คอ-อะ-มอ-เค้ม
เข้ด	ขอ-อะ-ดอ-เข้ด
เต้ม	ตอ-อะ-มอ-เต้ม
เป้ด	ปอ-อะ-ดอ-เป้ด
เล้ก	ลอ-อะ-กอ-เล้ก
เห้น	หอ-อะ-นอ-เห้น

แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำ

(ฉบับนักเรียน)

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

ฉบับที่ 1 การอ่านสะกดคำ

คำชี้แจง ครูอ่านคำชี้แจงให้นักเรียนฟัง (สิ่งที่ระบุ) ดังนี้

1. ครูยกตัวอย่างการอ่านสะกดคำ คำว่า “กา” ให้นักเรียนทราบ
2. ให้นักเรียนอ่านสะกดคำที่กำหนดให้ จำนวน 10 คำ ใช้เวลา 5 นาที

1. เก็บ	6. เกาะ
2. เค็ม	7. เพราะ
3. เซ็ด	8. เปิด
4. แพะ	9. เจอ
5. แข็ง	10. เคย

ฉบับที่ 2 การเขียนสะกดคำ

คำชี้แจง (ครูอ่านคำชี้แจงให้นักเรียนฟัง)

1. ให้นักเรียนเขียนสะกดคำตามคำที่กำหนดให้ 10 คำ ใช้เวลา 10 นาที

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....

คำ	เขียนสะกดคำ
1. เก็บ	....
2. เร็ว	....
3. เห็น	....
4. แคะ	....
5. ตะ	....
6. เบาะ	....
7. เาะ	....
8. เรอ	....
9. เปิด	....
10. เดิน	....

แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

(ฉบับครูผู้สอน)

มหาวิทยาลัยศิลปากร

คำชี้แจง

แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำฉบับนี้ มีจุดประสงค์เพื่อประเมินการอ่านและการเขียนสะกดคำ
2. แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำฉบับนี้ มี 2 ฉบับ คือ
  - ฉบับที่ 1 การอ่านสะกดคำ เป็นการวัดความสามารถในการอ่านสะกดคำ
  - ฉบับที่ 2 การเขียนสะกดคำ เป็นการวัดความสามารถในการเขียนสะกดคำ
3. การใช้แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำ
  - ฉบับที่ 1 การอ่านสะกดคำ
    - 1) ลักษณะเครื่องมือ กำหนดคำ จำนวน 10 คำ ให้นักเรียนอ่านสะกดคำ ใช้เวลา 5 นาที

คำชี้แจง อ่านคำชี้แจงให้นักเรียนฟัง (สิ่งที่ระบุ) ดังนี้

1. ครูยกตัวอย่างการอ่านสะกดคำ คำว่า “กา” ให้นักเรียนทราบ
  2. ให้นักเรียนอ่านสะกดคำที่กำหนดให้ จำนวน 10 คำ ใช้เวลา 5 นาที
- ตัวอย่าง การอ่านสะกดคำ คำว่า “กา”

กา อ่านสะกดคำว่า กอ - ออ - กา

คำที่กำหนดให้	
1. เก็บ	6. เกาะ
2. เค็ม	7. เพราะ
3. เช็ด	8. เปิด
4. แพะ	9. เจอ
5. แข็ง	10. เคย

เฉลยคำตอบ

ข้อ	คำ	อ่านว่า
1.	เก็บ	กอ - เอะ - บอ อ่านว่า เก็บ
2.	เค็ม	คอ - เอะ - มอ อ่านว่า เค็ม
3.	เช็ด	ชอ - เอะ - ดอ อ่านว่า เช็ด
4.	แพะ	พอ - แอะ อ่านว่า แพะ
5.	แข็ง	ขอ - แอะ - งอ อ่านว่า แข็ง
6.	เกาะ	กอ - เอาะ อ่านว่า เกาะ
7.	เพราะ	พอ - รอ - เอาะ อ่านว่า เพราะ
8.	เปิด	ปอ - เออ - ดอ อ่านว่า เปิด
9.	เจอ	จอ - เออ อ่านว่า เจอ
10.	เคย	คอ - เออ - ยอ อ่านว่า เคย

2) การใช้คะแนน

อ่านสะกดถูกต้องให้ข้อละ 1 คะแนน อ่านสะกดคำผิด ไม่ได้คะแนน (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)

3) แบบบันทึกคะแนน

แบบบันทึกคะแนน ฉบับที่ 1 การอ่านสะกดคำ

ที่	ชื่อ - สกุล	ข้อที่										รวม คะแนน*
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	
1												
2												
3												
4												
5												
6												
7												
8												
9												
10												
คะแนนรวม*												

หมายเหตุ

1. ให้บันทึกคะแนนการอ่านสะกดคำของนักเรียนเป็นรายบุคคล เพื่อให้รู้ว่าคุณนักเรียนอ่านคำใดไม่ได้ สำหรับนำไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาการอ่านของนักเรียน
2. วิธีการบันทึกคะแนนให้ใส่คะแนนที่ได้ในแต่ละข้อ
3. ใช้รวมคะแนน* และคะแนนรวม** เพื่อประโยชน์ในการวินิจฉัย ปรับปรุงแก้ไขการอ่านของนักเรียน และการจัดการเรียนการสอนเป็นรายบุคคลและภาพรวม

ฉบับที่ 2 การเขียนสะกดคำ

1) **ลักษณะเครื่องมือ** เป็นการเขียนสะกดคำตามคำที่ครูกำหนด จำนวน 10 คำ ใช้เวลา 10 นาที

คำชี้แจง (ครูอ่านคำชี้แจงให้นักเรียนฟัง)

1. ให้นักเรียนเขียนสะกดคำตามคำที่ครูกำหนด จำนวน 10 คำ ใช้เวลา 10 นาที
2. ครูอ่านคำให้นักเรียนฟัง คำละ 2 ครั้ง ให้นักเรียนเขียนสะกดคำก่อนบอกคำใน

ข้อต่อไป

คำที่กำหนดให้

1. เกือบ
2. เร็ว
3. เห็น
4. แคะ
5. ตะ
6. เปาะ
7. เงาะ
8. เรอ
9. เปิด
10. เดิน

2) การใช้คะแนน

เขียนสะกดถูกต้องให้ข้อละ 1 คะแนน เขียนสะกดคำผิด ไม่ได้คะแนน (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)

3) แบบบันทึกคะแนน

แบบบันทึกคะแนน
ฉบับที่ 2 การเขียนสะกดคำ

ที่	ชื่อ - สกุล	ข้อที่										รวมคะแนน*
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	
1												
2												
3												
4												
5												
คะแนนรวม*												

หมายเหตุ

1. ให้บันทึกคะแนนการเขียนสะกดคำของนักเรียนเป็นรายบุคคล เพื่อให้รู้ว่าคุณเขียนคำได้ไม่ได้ สำหรับนำไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาการเขียนของนักเรียน
2. วิธีการบันทึกคะแนนให้ใส่คะแนนที่ได้ในแต่ละข้อ
3. ใช้รวมคะแนน* และคะแนนรวม** เพื่อประโยชน์ในการวินิจฉัย ปรับปรุงแก้ไขการเขียนของนักเรียนและการจัดการเรียนการสอนเป็นรายบุคคลและภาพรวม

การแปลผลการประเมิน

การประเมินผล ให้รวมคะแนนจากการวัด ดังนี้

ฉบับที่ 1 การอ่านสะกดคำ (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)

ฉบับที่ 2 การเขียนสะกดคำ (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)

บันทึกผลของคะแนนจากการวัดเป็นรายบุคคล จากนั้นให้นำคะแนนมาเทียบกับเกณฑ์ ดังนี้

เกณฑ์ของระดับคะแนน	ช่วงคะแนน		การแปลผล
	ฉบับที่ 1 การอ่านสะกดคำ (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)	ฉบับที่ 2 การเขียนสะกดคำ (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)	
ร้อยละ 75 – 100	9 – 10	9 – 10	ดีมาก
ร้อยละ 50 – 74	6 – 8	6 – 8	ดี
ร้อยละ 25 – 49	3 – 5	3 – 5	พอใช้
ร้อยละ 0 – 24	0 – 2	0 – 2	ปรับปรุง

แบบฝึกหัดทักษะ

การอ่านและการเขียนสะกดคำที่ประสมด้วยสระเปลี่ยนรูป

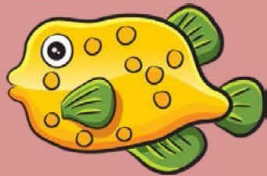
เขียนคำจากภาพ

ชื่อ..... เลขที่ ..... ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

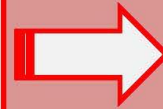
คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนพยัญชนะจากรูปภาพแล้วประสมกับ สระเอะ ลงใน

ตัวอย่าง

เ

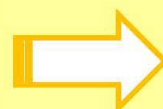

ะ

เปะ

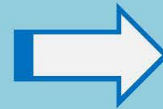

สะกดคำหนูทำได้

ชื่อ..... เลขที่ ..... ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

คำนี้จง ให้นักเรียนเขียนสะกดคำที่กำหนดให้ถูกต้อง

ตัวอย่าง

เตะ

ตอ

เอะ

เตะ

เปะ

เกะ

เทะ

เขียนสะกดคำ

ชื่อ..... เลขที่ ..... ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

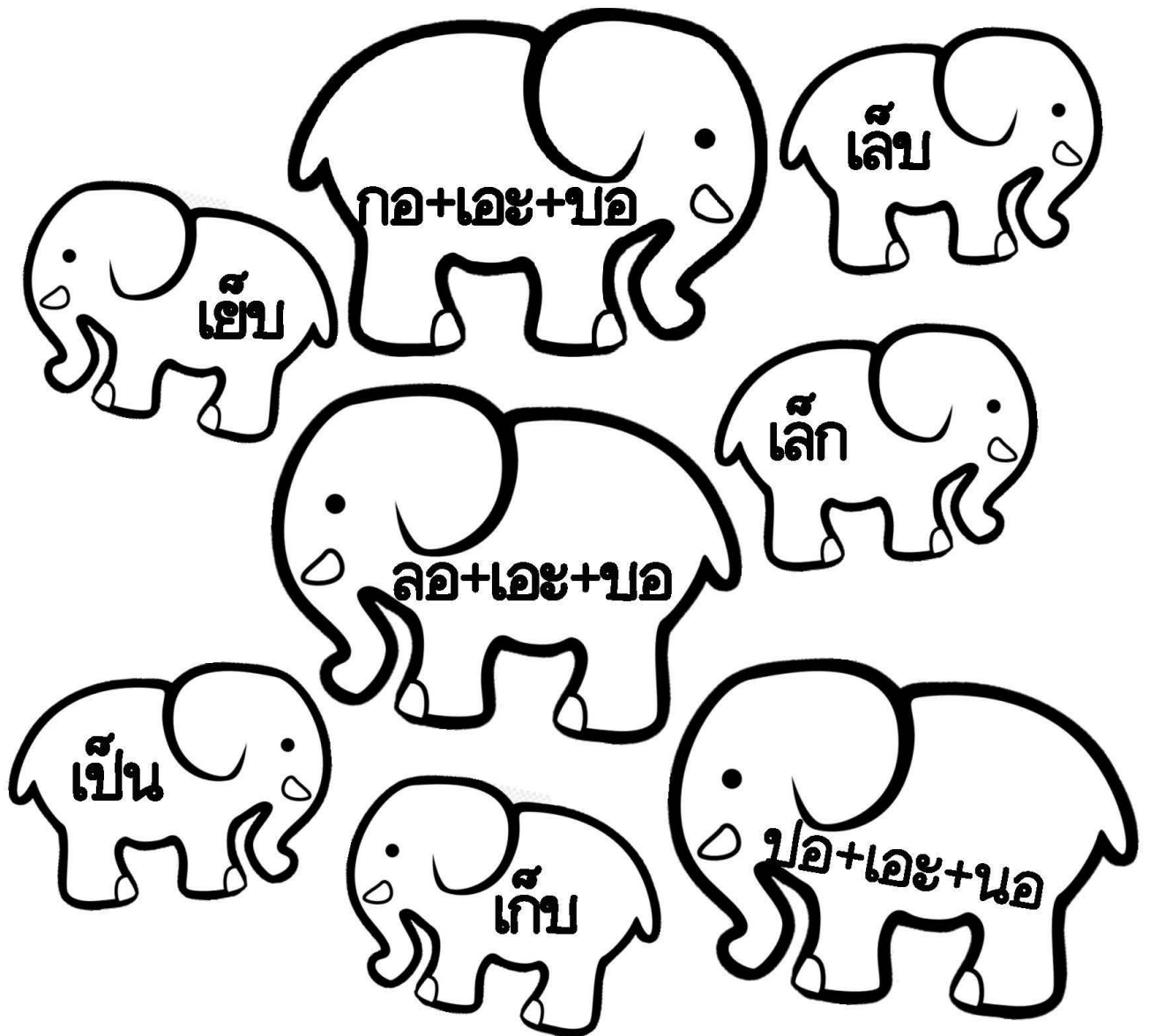
คำนี้แจกให้นักเรียนเขียนสะกดคำที่ประสมสระอะที่มีตัวสะกดต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

ตัวอย่าง	พยัญชนะ	สระ	ตัวสะกด
เปิด	ปอ	เอะ	ดอ
เข้ม			
เข้ด			
เร้ว			

จับคู่ให้หนูหน่อย

ชื่อ..... เลขที่ ..... ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

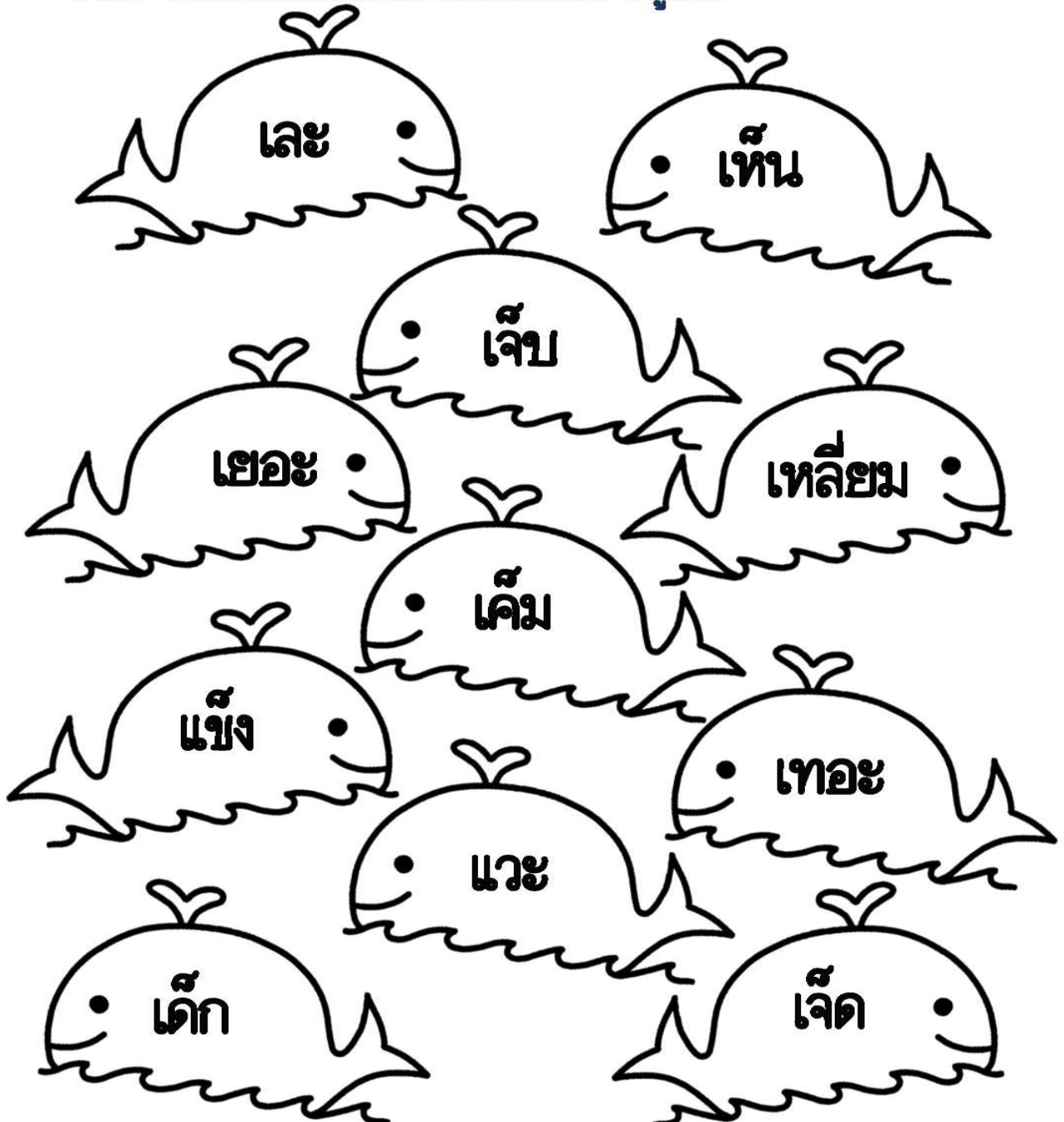
คำชี้แจง ให้นักเรียนจับคู่ คำ และ ส่วนประกอบของคำ ให้ถูกต้องโดยระบายสีเดียวกัน

หากันให้เจอ

ชื่อ..... เลขที่ ..... ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

คำนี้แจง ให้นักเรียนระบายสีคำที่ประสมด้วยสระอะ ให้ถูกต้อง

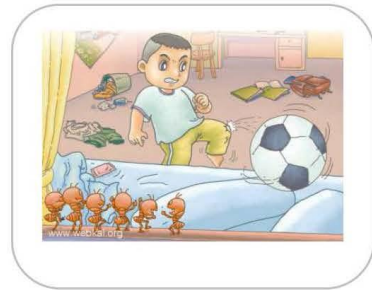

ฝึกอ่านสะกดคำ

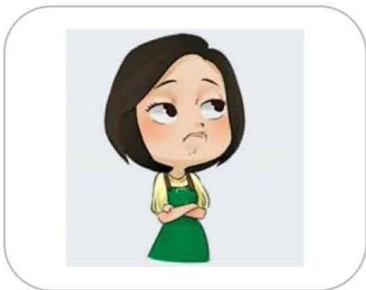
ชื่อ..... เลขที่ .....ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
คำชี้แจงให้นักเรียนฝึกอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระเอะ

เตะ

เกะกะ

เปะ

เอะอะ

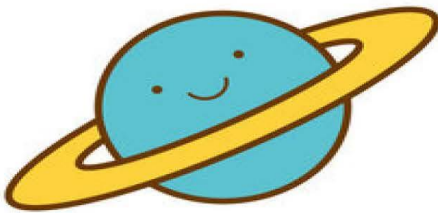
เละเทะ

เปะปะ

ฝึกอ่านสะกดคำ

ชื่อ..... เลขที่ .....ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
คำชี้แจงให้นักเรียนฝึกอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระเอะ

คอ - เอะ - กอ = เค็ก

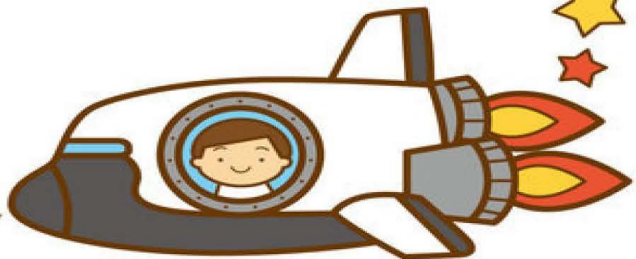
จอ - เอะ - ดอ = เจ็ด

หอ - เอะ - นอ = เห็น

รอก - เอะ - วอ = เร็ว

คอ - เอะ - มอ = เค็ม

คอ - เอะ - ดอ = เค็ด

ฝึกอ่านสะกดคำ

ชื่อ..... เลขที่ .....ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

คำชี้แจงให้นักเรียนฝึกอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระเอะ

กอ - เอะ - บอ = เก็บ

จอ - เอะ - บอ = เจ็บ

ลอ - เอะ - บอ = เล็บ

ยอ - เอะ - นอ = เย็น

ตอ - เอะ - มอ = เต็ม

มอ - เอะ - ตอ = เม็ด

**แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของฮันเตอร์ร่วมกับแบบฝึกทักษะ**

คำชี้แจง ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ให้ตรงกับความคิดเห็นของนักเรียน

ระดับ 3 หมายถึง นักเรียนพึงพอใจมาก

ระดับ 2 หมายถึง นักเรียนพึงพอใจปานกลาง

ระดับ 1 หมายถึง นักเรียนพึงพอใจน้อย

ข้อที่	รายการ	ระดับความพึงพอใจ		
		3	2	1
ด้านบรรยากาศการเรียนรู้				
1.	ห้องเรียนมีอากาศถ่ายเท น่าเรียนและใช้จัดการเรียนการสอนได้ดี			
2.	บรรยากาศในการเรียนการสอนมีความสุขสนุกสนาน			
3.	บรรยากาศของการเรียนทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน			
ด้านกิจกรรมการเรียนรู้				
1.	นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ในห้องเรียน			
2.	กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนได้แลกเปลี่ยนความรู้ความคิดและกล้าแสดงออก			
3.	กิจกรรมการเรียนรู้ทำให้นักเรียนเข้าใจในเนื้อหามากขึ้น			
4.	กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับวัยของนักเรียน			
5.	กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะในการอ่านและเขียนสะกดคำดีขึ้น			

ข้อที่	รายการ	ระดับความพึงพอใจ		
		3	2	1
ประโยชน์ที่ได้รับ				
1	การจัดการเรียนรู้ทำให้เข้าใจเนื้อหาได้ง่าย			
2	การจัดการเรียนรู้ช่วยให้นักเรียนสร้างความรู้ความเข้าใจด้วยตนเองได้			
3	กิจกรรมการเรียนการสอนนี้ทำให้ได้ทำงานร่วมกับผู้อื่น			

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

ตารางที่ 9 ค่าดัชนีความสอดคล้องที่ได้จากการประเมินความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของฮันเตอร์ร่วมกับแบบฝึกทักษะ

	ข้อคำถาม	ผู้เชี่ยวชาญ			IOC	ความหมาย
		1	2	3		
1.	ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้					
	1.1 สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
	1.2 ภาษาชัดเจนเข้าใจง่าย	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
	1.3 ระบุพฤติกรรมที่ต้องการวัดได้ชัดเจน	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
2.	ด้านเนื้อหาสาระ					
	2.1 ความยากง่ายเหมาะสมกับช่วงวัย	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
	2.2 น่าสนใจและเป็นประโยชน์กับผู้เรียน	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
3.	ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน					
	3.1 ได้รับความสนใจของผู้เรียน	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
	3.2 ส่งเสริมให้นักเรียนแสวงหาความรู้และทำงานเป็นกลุ่ม	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
	3.3 เรียงลำดับจากง่ายไปยาก	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
	3.4 มีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาได้ดียิ่งขึ้น	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
	3.5 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
	3.6 กิจกรรมการเรียนการสอนกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน นำไปสู่การพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำและการเขียนสะกดคำ	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
	3.7 จัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของฮันเตอร์ ได้แก่ 1) ขั้นนำและขั้นเตรียมความพร้อม 2) ขั้นแจ้งจุดประสงค์หรือเป้าหมายการเรียนรู้ 3) ขั้นเสนอเนื้อหาสาระใหม่และทักษะใหม่ 4) ขั้นเสนอรูปแบบให้ดู 5) ขั้นตรวจสอบเพื่อความเข้าใจ 6) ขั้นการให้ฝึกปฏิบัติโดยครูคอยแนะนำ 7) ขั้นการปฏิบัติโดยอิสระร่วมกับแบบฝึกทักษะ	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง

ตารางที่ 9 ค่าดัชนีความสอดคล้องที่ได้จากการประเมินความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของฮันเตอร์ร่วมกับแบบฝึกทักษะ (ต่อ)

	ข้อคำถาม	ผู้เชี่ยวชาญ			IOC	ความหมาย
		1	2	3		
4.	ด้านสื่อการเรียนการสอน					
	4.1 ใช้สื่อการเรียนรู้ที่หลากหลายเหมาะสมกับเนื้อหาและวัยของผู้เรียน	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
	4.2 ใช้สื่อประกอบการเรียนการสอนที่ส่งเสริมทักษะการอ่านสะกดคำและการเขียนสะกดคำ	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
	4.3 ใช้สื่อการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
5.	ด้านการวัดและประเมินผล					
	5.1 มีการประเมินอย่างต่อเนื่อง และมีการให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียน	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
	5.2 การวัดและประเมินผลด้วยวิธีที่หลากหลาย สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ และความสามารถของผู้เรียน	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
	เฉลี่ย				1.00	

ตารางที่ 10 ค่าดัชนีความสอดคล้องที่ได้จากการประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของอินเทอร์เน็ตร่วมกับแบบฝึกทักษะ

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อคำถาม	ผู้เชี่ยวชาญ			IOC	ความหมาย
		1	2	3		
1. นักเรียนสามารถอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระต่างที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง	ด้านการอ่านสะกดคำ					
	1.1 เก็บ = กอ - เอะ - บอ	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
	1.2 เค็ม = คอ - เอะ - โม	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
	1.3 เข็ด = ขอ - เอะ - ดอ	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
2. นักเรียนสามารถเขียนสะกดคำที่ประสมด้วยสระที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง	1.4 เจ็บ = จอ - เอะ - บอ	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
	1.5 เย็บ = ยอ - เอะ - บอ	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
	1.6 แนะ = นอ - แอะ	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
	1.7 แพะ = พอ - แอะ	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
3. นักเรียนสามารถประสมพยัญชนะ สระ และตัวสะกดเป็นคำได้	1.8 ทาะ = ทอ - แอะ	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
	1.9 แกละ = กอ - ลอ - แอะ	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
	1.10 แข็ง = ขอ - แอะ - งอ	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
	1.11 เกาะ = กอ - เอาะ	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
4. นักเรียนมีมารยาทในการอ่านและการเขียน	1.12 เจาะ = จอ - เอาะ	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
	1.13 เาะ = งอ - เอาะ	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
	1.14 เพราะ = พอ - รอ - เอาะ	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
	1.15 เาะ = ลอ - เอาะ	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
	1.16 เต็ม = ตอ - เออ - โม	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
	1.17 เงิน = งอ - เออ - นอ	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
	1.18 เปิด = ปอ - เออ - ดอ	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
	1.19 เจอ = จอ - เออ - เจอ	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
	1.20 เคย = คอ - เออ - ยอ	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
	ด้านการเขียนสะกดคำ					
1.1 เต็ก.....	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง	
1.2 เก็บ.....	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง	
1.3 เร็ว.....	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง	

ตารางที่ 10 ค่าดัชนีความสอดคล้องที่ได้จากการประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของอินเทอร์เน็ตร่วมกับแบบฝึกทักษะ (ต่อ)

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อความ	ผู้เชี่ยวชาญ			IOC	ความหมาย
		1	2	3		
	1.4 เห็น.....	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
	1.5 เย็น.....	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
	1.6 แคะ.....	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
	1.7 และ.....	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
	1.8 และ.....	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
	1.9 แตะ.....	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
	1.10 แกละ.....	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
	1.11 เปาะ.....	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
	1.12 ยาะ.....	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
	1.13 เบาะ.....	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
	1.14 เจาะ.....	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
	1.15 เาะ.....	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
	1.16 เรอ.....	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
	1.17 เปิด.....	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
	1.18 เนิน.....	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
	1.19 เอ้ย.....	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
	1.20 เดิน.....	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
เฉลี่ย					1.00	

ตารางที่ 11 การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบการอ่านสะกดคำ โดยใช้สูตร KR-20 (Kuder Richardson - 20)

รายการประเมิน	ค่าความยากง่าย (p)	ค่าอำนาจจำแนก(r)
แบบทดสอบข้อที่ 1	0.77	0.31
แบบทดสอบข้อที่ 2	0.46	0.77
แบบทดสอบข้อที่ 3	0.69	0.62
แบบทดสอบข้อที่ 4	0.81	0.38
แบบทดสอบข้อที่ 5	0.62	0.46
แบบทดสอบข้อที่ 6	0.54	0.62
แบบทดสอบข้อที่ 7	0.50	0.69
แบบทดสอบข้อที่ 8	0.62	0.62
แบบทดสอบข้อที่ 9	0.35	0.69
แบบทดสอบข้อที่ 10	0.69	0.31
แบบทดสอบข้อที่ 11	0.62	0.77
แบบทดสอบข้อที่ 12	0.54	0.77
แบบทดสอบข้อที่ 13	0.35	0.69
แบบทดสอบข้อที่ 14	0.58	0.54
แบบทดสอบข้อที่ 15	0.35	0.69
แบบทดสอบข้อที่ 16	0.81	0.38
แบบทดสอบข้อที่ 17	0.73	0.23
แบบทดสอบข้อที่ 18	0.69	0.46
แบบทดสอบข้อที่ 19	0.73	0.54
แบบทดสอบข้อที่ 20	0.65	0.38

ITEMS = 20

ค่าความเชื่อมั่น = 0.95

N Of Case = 26

หมายเหตุ

การเลือกและการปรับปรุงข้อสอบของผู้วิจัย

1. ข้อสอบที่มีค่า p ระหว่าง 0.20 – 0.80 จัดเป็นข้อสอบที่มีระดับความยากง่ายตามเกณฑ์
2. ข้อสอบที่มีค่า r ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป จัดเป็นข้อสอบที่มีค่าอำนาจจำแนก

ดังนั้น ข้อสอบที่เลือกใช้ในการวิจัยได้แก่ ข้อที่ 1,2,3,7,10,11,14,18,19,20 ซึ่งผ่านเกณฑ์ทั้งค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r)

ตารางที่ 12 การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบการเขียนสะกดคำ โดยใช้สูตร KR-20 (Kuder Richardson - 20)

รายการประเมิน	ค่าความยากง่าย (p)	ค่าอำนาจจำแนก(r)
แบบทดสอบข้อที่ 1	0.46	0.92
แบบทดสอบข้อที่ 2	0.46	0.92
แบบทดสอบข้อที่ 3	0.46	0.92
แบบทดสอบข้อที่ 4	0.46	0.92
แบบทดสอบข้อที่ 5	0.46	0.92
แบบทดสอบข้อที่ 6	0.69	0.62
แบบทดสอบข้อที่ 7	0.69	0.62
แบบทดสอบข้อที่ 8	0.69	0.62
แบบทดสอบข้อที่ 9	0.65	0.69
แบบทดสอบข้อที่ 10	0.19	0.38
แบบทดสอบข้อที่ 11	0.77	0.46
แบบทดสอบข้อที่ 12	0.77	0.46
แบบทดสอบข้อที่ 13	0.77	0.46
แบบทดสอบข้อที่ 14	0.77	0.46
แบบทดสอบข้อที่ 15	0.73	0.38
แบบทดสอบข้อที่ 16	0.65	0.23
แบบทดสอบข้อที่ 17	0.27	0.54
แบบทดสอบข้อที่ 18	0.23	0.46
แบบทดสอบข้อที่ 19	0.19	0.38
แบบทดสอบข้อที่ 20	0.27	0.54

ITEMS = 20

ค่าความเชื่อมั่น = 0.93

N Of Case = 26

หมายเหตุ

การเลือกและการปรับปรุงข้อสอบของผู้วิจัย

1. ข้อสอบที่มีค่า p ระหว่าง 0.20 – 0.80 จัดเป็นข้อสอบที่มีระดับความยากง่ายตามเกณฑ์
2. ข้อสอบที่มีค่า r ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป จัดเป็นข้อสอบที่มีค่าอำนาจจำแนก

ดังนั้น ข้อสอบที่เลือกใช้ในการวิจัยได้แก่ ข้อที่ 2,3,4,6,9,13,15,16,17,20 ซึ่งผ่านเกณฑ์ทั้งค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r)

ตารางที่ 13 ค่าดัชนีความสอดคล้องที่ได้จากการประเมินความสอดคล้องของแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของอินเทอร์เน็ตร่วมกับแบบฝึกทักษะ

	ข้อคำถาม	ผู้เชี่ยวชาญ			IOC	ความหมาย
		+1	0	-1		
1.	ด้านบรรยากาศการเรียนรู้					
	1.1 ห้องเรียนมีอากาศถ่ายเท น่าเรียนและใช้จัดการเรียนการสอนได้ดี	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
	1.2 บรรยากาศในการเรียนการสอนมีความสนุกสนาน	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
	1.3 บรรยากาศของการเรียนทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
2.	ด้านการจัดการเรียนรู้					
	2.1 นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ในห้องเรียน	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
	2.2 กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนได้แลกเปลี่ยนความรู้ความคิดและกล้าแสดงออก	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
	2.3 กิจกรรมการเรียนรู้ทำให้นักเรียนเข้าใจในเนื้อหามากขึ้น	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
	2.4 กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับวัยของนักเรียน	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
	2.5 กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะในการอ่านและเขียนสะกดคำดีขึ้น	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
	ประโยชน์ที่ได้รับ					
3.	3.1 การจัดการเรียนรู้ทำให้เข้าใจเนื้อหาได้ง่าย	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
	3.2 การจัดการเรียนรู้ช่วยให้นักเรียนสร้างความรู้ความเข้าใจด้วยตนเองได้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
เฉลี่ย					1.00	

ภาคผนวก ง
คะแนนก่อน – หลัง การจัดการเรียนรู้

ตารางที่ 14 แสดงคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของข้อสอบการอ่านสะกดคำ

คนที่	ทดสอบก่อนเรียน	ทดสอบหลังเรียน	ผลต่าง(D)	ผลต่าง(D ²)
1	0	4	4	16
2	0	8	8	64
3	8	10	2	4
4	8	10	2	4
5	0	7	7	49
6	0	3	3	9
7	0	6	6	36
8	0	5	5	25
9	0	6	6	36
10	0	3	3	9
11	1	5	6	36
12	10	10	0	0
13	3	8	5	25
14	0	1	1	1
15	0	8	8	64
16	6	10	2	4
17	10	10	0	0
18	7	10	3	9
19	0	1	1	1
20	9	10	1	1
	$\bar{x} = 3.10$	$\bar{x} = 6.75$		
	S.D.= 4.05	S.D.= 3.14		

ตารางที่ 15 แสดงคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของข้อสอบการเขียนสะกดคำ

คนที่	ทดสอบก่อนเรียน	ทดสอบหลังเรียน	ผลต่าง(D)	ผลต่าง(D ²)
1	0	1	1	1
2	0	10	10	100
3	5	10	5	25
4	5	7	2	4
5	0	8	8	64
6	0	6	6	36
7	0	6	6	36
8	4	8	4	16
9	0	5	5	25
10	0	6	6	36
11	0	10	10	100
12	5	10	5	25
13	0	10	5	25
14	0	7	7	79
15	0	9	9	81
16	0	10	10	100
17	2	8	6	36
18	8	8	0	0
19	0	5	5	25
20	2	10	8	64
	$\bar{X} = 1.55$	$\bar{X} = 7.70$		
	S.D. = 2.46	S.D. = 2.39		

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	นางสาวพิมลพร พงษ์ประเสริฐ
วัน เดือน ปี เกิด	23 มิถุนายน 2533
สถานที่เกิด	จังหวัดนนทบุรี
วุฒิการศึกษา	พ.ศ.2552 สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียนคณะราษฎรบำรุงปทุมธานี อำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี พ.ศ.2556 สำเร็จการศึกษาปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาการประถมศึกษา (เกียรตินิยมอันดับ 2) จากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร พ.ศ. 2559 ศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาหลักสูตรและการ สอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ที่อยู่ปัจจุบัน	66/1 ถนนสายวัดโคก ตำบลบางปรอก อำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี 12000

